

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

402976

EPISTOLAE

APOLLONII TYANEI,
ANACHARSIDIS,
EURIPIDIS,
THEANVS,

Aliorūque ad eosdem.

*Nunc primum edita Græcè simul
ac Latine*

Per EILHARDVM LVBINVM.

Ex Officina Commeliniana.

M D C I.

ILLVSTRISSIMO

ET GENEROSISSIMO PRIN-

CIPi AC DOMINO,

DN. BVGISLAO, DVCI
STETINENSIVM, POMERANO

RVM, CASSVBIORVM, ET ANTIQVAE HE-
netorum gentis, Principi Rugiæ, & Comiti
in Gutzkow, Principi ac Mæcenati
studiorum augustissimo, domino
meo clementissimo

S,

*N*unquam ego satis demirari potui,
Illustrissime Princeps illorum, si-
ue inuidiam, siue temeritatem,
qui vel quæ præclara possunt no-
lunt, vel quæ volunt non possunt. Quæ ipsa res
quantam labem Reip. litteraria adperserit, illis
obscurum esse non potest, qui vel non ita pridem
illius ciues adscripti. Absq. hac enim foret, mul-
tis auctoribus potiremur saluis ac integris, qui
nunc aut perpetuis tenebris obruti, aut saltem
malè omnino habiti in lucem prodierunt, non

n

2

finē

P R A E F A T I O.

sine ingenti Reip. litteraria damno, ac detrimento. Documento esse poterant praesentes Epistola, quas Graca Sapientia uberrimum penu, & locupletissimum thesaurum nemo non verissime dixerit. Quae quanto tempore in occulto delituerint, & quam lacera veste, quamque fadis maculis adpersa facie demum prodierint, quis non litterarum & litteratorum nomine merito doleat? Interea illorum, invidiam an socordiam dixerim, quis aequo animo tulerit, qui in quorum vitam & salutem nati videntur, illos non sine litterarum fato intermori & perire permittunt? Contra, illorum studium saltem, quis paullo humanior improbauerit, qui auctores deterius paullo habitos, quam plane emortuos aut sepultos, & incultiores extare malunt, quam nullos? Inter hos nomen meum audacter quoque profitebor: Nimirum cui nihil unquam antiquius, nihil in voto magis, quam ut vetustissimi & eruditissimi auctores praeteritorum saeculorum barbarie conclamati ac sepulsi vitae ac luci restituantur. Cuius ipsius voluntatis ac studii pridem edidissim specimina ac documenta illustria, si voluntati meae tam prompta prompta quoque facilius respondisset. Sed nimirum volo ego ista quae alii possunt.

Quae

PRÆFATIO.

Qui & ipse tamen in his etiam forte paullo plus potuissem, si & plus ocii, & plurimum meliorumque exemplarium copia suppeteret. Illud saltem operam dedissem, ut hisce præstantissimorum auctorum ingenii, Sapientie, & Eloquentia plenissimis Epistolis oratio mea rectius respondisset, nec modo non multitudinis, sed ne doctorum quidem purgatissimarum aurium iudicium reformidasset. Sed hæc iam tantum optari possunt. Sententias tamen me adsecutum spero. Nam Græcum dicendi characterem pari elegantia Latine exprimere, ne illis quidem, qui me infinito intervallo doctiores, concessum: qui nimirum norunt, ut cum Martiale loquar, sibi tam disertis esse non licere. De auctoribus autem harum Epistolarum sanè gravissimis ut etiam pauca moneam: De Apollonio Tyræo, Sapientum sui sæculi longè maximo, narrat Suidas, quod mater Politis in eius partu Demona viderit, qui & se esse quem pareret, & quidem Protea Aegyptium dixerit. Vixit autem tempore Claudii, Caii, Neronis, &c. usque ad Nervam, sub quo mortuus. Iunior ex Pythagoreorum statuto integros quinque annos silentium præstitit. Inde incredibile discendi desiderio Aegyptum, & Babylo-

P R Æ F A T I O.

ponem, & Arabas petiit, & illorum, qui ibi Sapientes & Magi ductu & auspicio, eo doctrina & Sapientia prouectus est, ut temperantia & continentia ipsum Sophoclem, vita sanctimonia & Sapientia ipsum Pythagorā superauerit. Et de quo tamen, ut ferè sit, variorū varia censura, & diuersa iudicia. Quidam enim quod cum Babyloniorum Magis, & Indorum Brachmanibus, & Aegyptiorum Gymnosophistis familiarissimè vixisset, & quae fuit admirabilis viri perspicacitas & sagacitas, quadam futura predixisset, illum Magum non Sapientem rati calumniati sunt; Idque malè & peruersè. Ita enim Empedocles, Pythagoras, Democritus, & ipse Plato, qui in Italiam, in Aegyptum, ad viros Sapientes, Magos, Sacerdotes, & Prophetas profecti sunt: & Socrates. Anaxagoras, Thales, & multi alii, qui admirabili ingenii acumine multa futura predixerunt, hanc inuidia & calumniarum ansam merito subirent. Illud sanè de Apollonio referunt, quod cum Ephesiageret, & in frequenti multitudine disputaret, ea ipsa hora qua Domitianus Imperator Roma interficiebatur, defixus aliquandiu, & elinguis steterit, atque ubi primum loqui potuit, exclamauerit: Euge Stephane, pulcrè Stephane: percuti sceleratum: pulsasti, vulnerasti, interfecisti.

PRÆFATIO.

fecisti. Incredibili etiam si quisquam alius memoria fuit praeitus: qui quidem vocem silentio cohiberet, & continuè plurima legeret, & lecta memoria fidelissimè contineret. Porro Anacharsis Philosophus Scythæ, Sapientia admiranda; qui studio cognoscendi ritus, mores, & Sapientiam Græcorum in Græciam se contulit eo ipso tempore, quo septem Sapientes florebant. Huius imagini inscriptum erat, Lingua, ventre, pudendis abstinendum. Ibat autem nudis pedibus, & dormiebat in terra, & famem pro pulmento habebat. Hic leges aranearum telis similes esse dicebat, quod muscas & culices irreuerent, à fortioribus autem perrumperentur. Interrogatus quo pacto abstemius fieret, ebriosorum mores intuens respondit. Mortuū tradunt Suidas & Lærtius in profunda senectute, iamque 100. annos natum, & quidem à proprio fratre Caduia Scytharum rege, quod in patriam rediens Græcorum ritu sacrificasset interemtū. De Euripide autē quid sentiendū sit, nemo qui humaniores litteras vel de limine salutavit merito ignorauerit. Natū illū ferūt eo ipso die quo numerosus ille Xerxis exercitus ab Atheniēsis fusus est. Floruit tēpore Archelai regis Macedonum, à quo in quanto honore habitus fueri

P R A E F A T I O .

*praesentes Epistola indicio . Scripsit fabulas
 septuaginta quinque , ex quibus nouendecim
 tantum ad nos peruenerunt . Cuius Sapientia
 & Doctrina quantum tribuendum sit , satis in-
 dicat Cicero cum ait : Ego certe singula eius
 versus singula testimonia puto : & Plutarchus
 in vitâ Nicia , ubi refert multos captivos propter
 Euripidem Poetam vitâ & salute donatos ; cuius
 nimirum carmina pra ceteris Graecorum Poetis
 Siculi demirabantur , & si qua à captiuis ullis
 audire poterant , libentissimè ediscebant . Nec
 tantum propter Euripidem multos captivos li-
 berarunt , sed etiam victu liberalissimè instru-
 xerunt , & incolumes ad suos remisissent . Casti-
 tate vitâ tantâ fuit , ut *μυσθγυρος* , id est mulie-
 rum osor dictus fuerit . Perisse eum ferunt na-
 ctu ab Archelai canibus discriptum , incredibi-
 li regis luctu & mœrore . Ossa eius regis iussu
 Pellam translata , & honorificentissimè sepulta ,
 spreis Atheniensium precibus , qui saepe per le-
 gatos tenuerant , ut cuius sui reliquias in pa-
 triam referre sibi liceret . Ad Theanus Episto-
 las quod attinet siue illa Pythonaëtis filia Py-
 thagora uxoris , siue illius Thuria Leophronis
 filia Brotini uxoris (utraque enim fuit doctis-
 sima pariter & sapientissima :) siue iterum
 germana illa , & genuina , siue à docto quodâ viro
 efficta ,*

PRÆFATIO.

efficta, ipsique attributa, non indigna illa profecto tanti ingenii & prudentia femina, in quibus vera matris, honesta matrona, prudentis matris familias idea ad amussim effingitur & depingitur. Hasce ergo Epistolas sub tutela ac Patrocinio Illustris tuae Cels. in lucem mihi dare visum. Cuius rei cum infinitas rationes habeam, una illa mihi sufficiet, quod Cels. V. Mecenate litterarum & litteratorum iam olim mihi constet esse augustissimum. Nempe qui in doctorum vitam & salutem nata, non nisi illorum fato non exiguo moritura. Salue ergo, & viue ac vale diutissime princeps optime & sapientissime; cuius vitam in tardā usq; seramq; senectam protrahat, & tandem immarcescibili vita aeterna corona donet, ille DEVS Deorum optimus summus & maximus: Cui Ill. Tuam C. eiusq; omnia reuerenter commendo. Rostochio, Anno 1595.

ILL. TVAM C.

Reuerenter colens

EILHARDVS LYBINVS.

a 5

EPI-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΑΠΟ ΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ

Τυανέως.

ΕΨΦΡΑΤΗ.

μοὶ πρὸς φιλοσόφους ἐστὶ φιλία·
πρὸς μέντισοφιστὰς, ἢ γραμμα-
τιστὰς, ἡτοιχέτο γένος ἕτερον ἀν-
θρώπων κακοδαιμόνων, ἅτε νῦν
ἐστὶ φιλία, μήτε ὑπερόν ποτε γήοιτο. Τάδε μὲν
ἐν ἑαυτοῖς σὲ, παληαί μὴ καὶ σὺ τέτων εἶς. Ε-
κείνα δὲ καὶ πάντα πρὸς σὲ. Θεράπειέ σε ὅ-
πως, καὶ πειρῶ φιλόσοφος εἶναι, καὶ μὴ
φθονεῖν τοῖς ὄντως φιλοσοφῶσιν, ἐπεὶ σοὶ καὶ
γῆρας ἤδη πλησίον, καὶ θάνατος.

Τῷ αὐτῷ.

Η ἀρετὴ φύσει, μαθήσει, κτήσει, χρήσει. Δι-
ὴν ἑκάστον ἀν. εἴη τῶν προειρημένων ἀποδοχῆς
ἄξιον. Σκεπτεῖν εἴη σοὶ τέτων ἐστίν, ἡ σοφιστίας
παυσέον λοιπὸν, ἡ προῖκά γε χρησέον αὐτῇ πρὸς
τὰς ἐντυγχάνοντας. Εὔπειπερ ἤδη σοὶ καὶ τὰ
μεγαβύζα.

Λῶ αὐ.

EPISTOLAE
APOLLONII TYANEI.

EUPHRATAE.

MHI cum Philosophis amicitia est, cū Sophistis vero, & Grāmatistis, aut si quod consimile aliud hominum malorū genus, ne nunc quidem amicitia colitur, nec imposterum colatur. Hæc igitur non tibi dicta, nisi forte tu quoque horum quispiā. Illa verò omnino tibi dicta: Cura adfectus tuos, & stude Philosophus esse, nec aliis qui verè philosophātur invidere, cū tibi & senectus iam vicina, & mors.

E I D E M

Virtus natura, institutione, possessione, vsu acquiritur. Per quam vnumquodque prædictorum fuerit, dignū est, quod recipiatur. Considerandum igitur, nunquid tibi quoque horum quidquam adsit: aut à Sophistica desistendum, aut gratis illa contra quoscunque vtendum. Quandoquidē etiam tibi, quæ Megabyzi erāt, adquisiisti.

E I.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐπῆλθες ἔθνη τὰ μετὰ τὴν τῆς Ἰταλίας ἀπὸ Συ-
ρίας ἀρξάμενος, Ἰππιδεικνὺς σεαυτὶν ἐν ταῖς Ἰσθα-
σιλίαις λεγομέναις διαπλάϊς . Τρίβων δ' ἦν σι-
τῆτε, καὶ πώγων λευκὸς, καὶ μέγας . Πλέον
δὲ ἔδεν . Εἶτα πῶς Διὰ θαλάττης νῦν ὑποσρέ-
φεις, ἄγων Φοῖβδα, μετὴν ἀργυρέας, χρυσίας,
σκευῶν πανήλαδα πῶν, ἐσθήτων πικίλων, χόσ-
μα τῶ λοιπῷ, ἴψα, καὶ ἀλωζονείας, καὶ κα-
κοδαίμωνίας ; Τίς ὁ φόρτος καὶ ὁ τρόπος τῆς καινῆς
ἐμπορίας ; Ζήνων τραχημάτων ἦν ἔμπορος.

Τῷ αὐτῷ.

Οἱ λίγων δὲ σὺ τοῖς πασι, ἐφιλισόφω παῖ-
δες εἶησαν . Ἐδεῖ μὲν ἔν μὴδὲ φροντίσει πλείω
σι γυῖα τῶν ἱκανῶν, ἄλλως τε καὶ μετὰ ἀδοξί-
ας πινός . Ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἐγένετο, δεύρον αὖ
εἴη μεγάλη πτωχὴ νῆμαί σε πρὸς ἐνιστατῶν ὄντων . ἔ-
χεις δὲ καὶ πατρίδα, καὶ φίλους.

Τῷ αὐτῷ.

τῶν Ἰππικῶν λόγων ὁ περὶ ἡδονῆς ἔδενος ἐτι
σωηγόρεα δειπνῶν ἐκ τῆς κήπας, καὶ τῆς ἐκείνης
Διατριβῆς.

E I D E M

A Ccessisti ad populos ultra Italiam pos-
tos, à Syria incipiens ostentans te in du-
plicibus, quæ regis appellantur, vestibus.
Baculus autem tibi tunc erat, & barba alba,
& magna: præterea nihil. At quomodo
iam mari inde postliminio reuerteris, ad-
ducens nauem onerariam plenâ argento,
auro, variis vasibus, pictis vestibus, & reli-
quo ornatu, fastu, & superbia, & malitia, &
infelicitate? Nam quodnam illud onus, &
quânam modus nouæ mercaturæ? Nempe
Zeno bellariorum erat mercator.

E I D E M

Paucis liberis tuis opus erat, si Philoso-
phi liberi essent. Aequum ergo erat ne
de pluribus, quàm necessariis tibi adquiren-
dis sollicitus esses, præsertim non sine i-
gnominia. Quæ si semel contigerunt,
consequens erat, ut magno studio quæ-
dam ex illis quibusdam elargireris. Ha-
bes autem patriam, & amicos,

E I D E M

INter Epicuri sermones, ille, quem de
voluptatibus scripsit, nullo amplius pa-
trono indiget, ex horto Epicuri, eiusque
Schola

ΑΠΟΛΛΩΝΙΪΟΤ

Διατριβῆς . Πέφηνε γδ' ὧν καὶ κατὰ τὴν εἰσὶν ἀ-
ληθεύει . Εἰ δὲ ἀνιλέγων προκομιεῖς τὰς
Χρυσίππου σχολὰς καὶ δόγματα , γίγξαπ-
πύη καὶ ἐν τοῖς βασιλικαῖς γράμμασι . Εὐ-
φράτης ἔλαβε , καὶ πάλιν ἔλαβεν . Εἰ-
πὺρος δὲ σὺκ ἔλαβεν .

Τῷ αὐτῷ .

Ηρόμην πλυσίως πινὰς , εἰ περαίνονται . Τί
δ' ἐ μέλλομεν ; ἔφασκεν . Ηρόμην οὖν , καὶ
τὴν αἰγίαν τῆς ἀνάγκης . Ηἰκνύει πλεῖστον . Σὺ
δ' ὡς ἔλαβεν , νεόπλῃτος .

Τῷ αὐτῷ .

Εὰν ὅτι τὰχος εἰς Ἀιγὰς ἀφίκη , καὶ κενώ-
σης ἐκείνην αὖν , ἰτέον ἐστὶ σὺ πάλιν ὅτι τὰ-
χος εἰς τὴν Ἰταλίαν . καὶ κολακευτέον ὁμοίως νο-
σῶντας , γέροντας , γεαῦς , ὀρφανὰς , πλυσίως ,
θρυπτομένους , μίδας , γέτας . Πάντα φασὶ δειν
τὸν ἐμπροσθέντων σείειν . Εἰμοὶ δὲ εἴη τὴν ἀλίαν
στυπᾶν ἐν οἰκῷ .

Τῷ αὐτῷ .

Αρά η καὶ σὺ γράψαις ἂν ; Εἰ γδ' ἔτω γήσιοι
γυμναῖες , καὶ ἔχοις δ' ἂν εἰπεῖν τὰ σωήθη
ταῦτα

schola: Nam etiam secundum Stoam verissimus esse apparet. Quod si his cōtradicens Chrysippi scholas, & dogmata attuleris: scriptum aliquid extat in regiis litteris: Euphrates accepit, & rursus accepit: Epicurus autem non accepit.

E I D E M

Attollebam diuites quosdam, si metā haberent. At quid nos non volumus? illi dixerunt: attollebam ergo etiam necessitatis causam, illi verò diuitias appetebant. Tu verò ô miser, nuper diues euasisti.

E I D E M

Vbi quàm celerrimè ad Aegas peruenieris, ibi nauim exoneraueris, statim quàm celerrimè tibi in Italiam redeundum est ibiq; similiter adsentandū ægrotis, senibus, vetulis, orbis, diuitibus. in delitiis victibus, Midis, Getis. Omnia aiunt funium mercatorem mouere oportere. At mihi cōtingat salinum cerebrare in Themidos domo.

E I D E M

Nonne etiā tu aliqd scribes? Quod si tā generosus euaderes, haberes q̄ diceress
hæc

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ .

Ταῦτα καὶ πρόχειρα . λυτὸν ἅπαν Ἀπὸλλῶ-
 νιος παραιτῆται , καὶ τῆς οἰκίας ἐδέεσσι πύλαισι
 καὶ σωζομένους ἔχει τὰς πόδας ὡς οὐδὲν ὀράσας τῶν
 τῷ σώματος κινῶν , δι' ὅλα γὰρ τὴν ψυχὴν κινεῖ
 καὶ τὴν κεφαλὴν . καὶ γὰρ ὁ ἔλεην , ὅπ' ἔλεην ,
 καὶ ἐβάρβαρον . Ἐδῆτα φορεῖ λινὴν , καὶ
 τῶν ἱερῶν τὰ καθαρῶτατα . μανικῇ χρησά-
 μεν γὰρ τὰ ἄδηλα , καὶ ἄλλως ἀμήχανον προ-
 αΐσθεσθαι τῶν ἐσσομένων . Ἀλλ' ἐπρέπον Φι-
 λοσόφῳ τὸ τρεῖν , ὃ πρέπει καὶ θεῷ . καὶ
 σωμάτων δὲ ὀδύνας ἀφαιρεῖ , καὶ πάθῃ παύει ,
 τὸ πρὸς καὶ πρὸς τὸν Ἀσκληπίον κινεῖν τὸ ἐγ-
 κλημα . Σιτεῖται μόνος ὁ οἶδ' ἄλλοι ἐοδίσσι
 βραχίαι λέγει , καὶ ὅπ' βραχὺ , σιγήσει γὰρ
 ἐστὶν ἀδύνατον . Σαρκεῶν ἀπέχεται πασῶν ,
 καὶ θηρίων πάντων , διὰ τὸ ἀνθρώπος ἐστὶ .
 Εἰ ταῦτα ἔρεις εὐφράτα γεγραπτά , ἴσως ἐκείνο
 προήσεις , εἴη ἢ ἔλαβον ἀνὰργυρον , ὡς ἐγὼ
 δωρεὰς πολιτείας . εἴη ἢ ὅκ' ἂν ἔλαβεν , ἀλ-
 λά τῇ πατρίδι μὲν , ἔλαβεν ἂν ὁ πατὴρ δέ , ἢ
 μὴ εἶδεν ἄεχαι .

Δ Ι Ώ Ν Ι .

Ἀυλοῖς καὶ λύρα κρεῖττον ἐστὶ τέρας , ἢ λό-
 γος . Τὰ μὲν γὰρ ἡδονῆς ὄργανα , καὶ Μουσικὴ
 ὄνομα τῇ τέχνῃ ὁ λόγος δὲ τὰ ληγὲς εὐρίσκει .

Τὸτο

hæc vſitata mihi, & prompta. Omne balneū Apollonius deuitat, nec vnquam extra domum prodit, ſed pedes ſuos in tuto retinet. Nunquā aliquid corporis membrum mouere conſpicitur, nam per omnia animam mouet. Nutrit in capite comam: nam Græcus id facit, quia Græcus, non Barbarus. Veſtem geſtat lineam, & quęcunq; ſacerdotū puriſſima. Diuinatione vtitur? plurima enim incognita, & alias impoſſibile futura præſcire. Sed non decet tale quid Philoſophum, quod etiā DEVM decet. Nam & corporis ægri tudines tollit, & adfectus ſedat, quod crimen cum Aęſculapio commune habet. Comedit ſolus, reliqui verò vorant. Pauca loquitur, & de paucis, nam tacere omnino nō poteſt. Carnibus omnibus abſtinet & feris, ppter ea homo eſt. Vbi te ſcripſiſſe dixeris, illud etiā forte addes: Si q̄ eſſet ſumeret argētū, vt ego Reip. munera. Si quid eſſet nō ſumeret, ſed patriæ illa acciperet, nō autē patria, quæ quid habeat, ignorat.

D I O N I.

Tibiis & lyrâ ſatius eſt delectari, quàm ratione. Illa enim voluptatis inſtrumenta ſunt, illique arti Muſica nomen. Ratio verò veritatem inuenit.

b

Hoc

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Τῷ σοι πρᾶκλειον, ἵχτο γραπτεον σοι, ῥητέον, ἣν καὶ
 πῶς ἵχτε φιλοσοφῆς.

Τῷ αὐτῷ.

ΖΗΤῶΣΙ ΞΙΝΕΣ τὴν αἰτίαν δι' ἣν πίπτουσι Δι-
 λεγόμενος ἐν πολλοῖς. Εἰδέτωσαν οὖν οἱ ἀν-
 ῥωπῶν μελετῶντες, Ἀδύνατος ὡφελῆσαι λόγος
 ἅπας, ὅς ἂν εἰς ὧν μηδὲ πρὸς ἓνα λέγεται. Ὁ
 τίς οὖν ἄλλως καλεζόμενος, δόξης ἥτις ὧν Δι-
 λῆ, ἢ ἄν.

Καισαρέων πρὸς Βέλλους.

ΠΡῶτον εἰς πάντα θεῶν ἄνθρωποι θεόνται καὶ
 πῶς πάντες, ἔπειτα πόλεων. Τιμητέον γὰρ
 δευτέρον πόλεις μετὰ θεῶν, καὶ τὰ πόλεις πρὸς
 κριτέον παρὰ νῦν ἔχοντι. Εἰ δὲ μὴ πόλεις μό-
 νον εἴη, ἀλλὰ καὶ μεγίστη τῆς Παλαιστίνης, ἀ-
 ρίστη τε τῶν αὐτόθι μεγέθει, καὶ νόμοις, καὶ ἐ-
 πιτηδεύμασι, καὶ προσηλόνων κατὰ πόλεμον ἀρε-
 ταῖς, ἔπ τε ἦρεσι καὶ εἰρήνῃ, κατὰ πρὸς ἡ ὑμετέ-
 ρα πόλεις, μάλιστα πασῶν τῶν ἄλλων ἐμοί γε θαυ-
 μαστέα ἡμιθέα τε, καὶ ἄλλω δὲ ὁμοίως παρὰ νῦν
 ἔχοντι. Τῷτο μὲν ἔν ἐκ λόγῳ κοινῶς τὸ προ-
 κρινεῖν, ἀν' ἣ τὸ κατὰ σύγκρισιν τῶν πολλῶν.
 Ὅταν

Hoc tibi faciendum, hoc scribendum, hoc dicendum, siquidem circa illud Philosopharis.

ΕΙΔΕΜ

Quærent quidam causas quare de multis differere cessauerim. Sciant igitur, quibuscunq; hoc ipsum scire curæ est: Impossibile est ut omne verbum prosit, quod vnum cum sit, ad vnum tamen non dicitur. Quicumque ergo temerè differit, ab opinione superatus sanè differat.

Cæsarensium magistratui.

Pincipio in omnibus, & de omnibus homines Diis indigent, deinde urbibus. Nam post Deos vrbes colendæ sunt, & quæ ad ciuitatem spectant omnibus qui rationem habent, præponuntur. Quod si non ciuitas solum sit, sed etiam Palæstinæ maxima, & omnium quotquot ibi sunt optima sit, magnitudine, legibus, institutis, & maiorum in bello virtutibus, & inde etiam moribus secundum pacem, velut vestra ciuitas: illa omnium aliarum maximè mihi admiranda, & colenda est, & vnicuique qui ratione præditus est. Hoc igitur ex communi ratione præferendum est; si ex multorum comparatione ita appareat.

b 2

Quod

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ὅταν δὲ καὶ ἄρχῃ πόλις πρὸς τῆς πρὸς ἑνα πμῆς ἄν-
δρα, πόλις ἔσα, καὶ τῷτον ἑαυτῆς ἕξειον, καὶ ἄπο-
θεν, πῆ ἢ τῷτε τῷ ἄνδρῳ πρὸς ἀμοιβὴν, ἢ ἡ-
μῖν ἀλλήλοις ἴσιν ἄξιον εἴη; Τῷτε μόνον ἴσως, ἐν
θεοφιλῆς πρὸς ὧν τύχοι διὰ ἵνα φύσεως ὁπ.πη-
δειότητα τὸ ἔυχεται τῇ πόλει πρὸς ἀγαθὰ, τυγ-
χάνειν τε πρὸς εὐχῆς. Ὅπερ ἂν διὰ τελέσαιμι
καὶ γὰρ πρὸς τῶν ὑμῶν, ἐπεὶ περ ἡδὴν ἡ-
θεσιν ἐλλήνικῳις, φαίνεσι τὸ ἴδιον ἀγαθόν. καὶ
διὰ γραμμάτων κεινῶν. Ἀπολλωνίδην δὲ τὸν
Ἀφροδισίῳ νεαίαν ἐρῶμεν ἐσάτης φύσεως, ἄ-
ξίας τε τῷ ὑμῶν ὀνόματος, πειράσσομαι χρήσι-
μον ὑμῖν πρὸς ἀσκυαῖζεν εἰς ἑκάστα μετὰ τῆς τύ-
χης ἵνὸς ἀγαθῆς.

Σελευκῶν τοῖς πρὸς βάλαις.

Πόλις ἦτις, ἂν ἔτω πρὸς τῆς θεῶν ἔχει, καὶ ἂν-
θρώπων πρὸς τῆς ἀξίας ἀποδοχῆς, αὐ-
τῇ τε εὐδαίμων, καὶ εἰς ἀρετὴν ὠφέλησε τῆς
μαρτυρηθέντας. Ἀρξάδα μὲν ἔν χαρίτος ἔ-
δυσχερές, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ κάλ-
λιστον. Ἀμοιβὴν δὲ ἔ μόνον ράδιον, ἀλλὰ
καὶ παντελῶς ὁμοίαν εὐρεῖν ἀδύνατον. Τὸ
γὰρ πρὸς

Quod si ciuitas vnum hominem, ciuitas cū sit, honore adficere incipiat, idq; suum hospitem, & procul à se remotum: Quid aut ille vir dignum retribuere, aut vobis quibusdam inuicem dignum præstari queat? Illud vnum forassis, si Deo amicus cum sit, aliquâ naturæ, aptitudine omnia fausta ciuitati comprecetur, sui que voti compos fiat. Id quod vobiscum etiam perficere studebo: cū maximopere gaudeam, quod Græcorum moribus proprium bonum ostenderitis, & per litteras communes. Apollonidem verò Aphrodisii filium iuuenem robustissimæ naturæ, & vestro nomine dignæ, vtilem vobis præparare studebo ad omnia bona, fortuna adiuuante.

Selencensium Magistratui.

Ciuitas, quæ ita aduersus DEVM, & homines, qui recipiantur dignos, adfecta est, illa & beata est, & illis de quibus testatū est, in studio virtutis prodest. Incipere igitur gratiam referre non difficile est, quin etiā in hominibus optimum. Retributionem autem non solum facilem, sed etiam omnino æqualem inuenire impossibile. Nam

b

3

quod

χαίρει καὶ τῇ τῆς δούλης, ἔδεξάμεν τῇ φύσει
 πρῶτον. Ὡς γὰρ ἀνάγκη παρακαλεῖν ὑμῶν,
 ἀμειψασθαι τὰς ἐν τῇ δυνάμει μόνον, ἀλ-
 λα καὶ τοῖς ἔργοις κρείττους γινόμενας. Ἄνθρω-
 πων γὰρ ἔστι τὰς πληκαῦται δυνατός, καὶ τὰ
 ἐθέληται δ' ἂν με παρ' ὑμῶν γράψω, τῆς ὑμῶν
 ἀνείη χάριτος, καὶ αὐτὸ εἰς ἡμᾶς, ὡς ἔγωγ'
 ἀνένυσσάμεν παρ' ὑμῶν καὶ γαργαλῶν. Οἱ πρέσ-
 βεις ὑμῶν πτωχοὶ, διότι καὶ φίλοι, ἱερῶν νομῶν
 καὶ Ζήνων.

Τοῖς αὐτοῖς.

ΣΤΡΑΤΩΝ ΜΕΝ Εἰς ἀνθρώπων οἴχεται, πᾶν
 ὅσον ἦν αὐτῷ θυητὸν ὅτι γῆς καταλιπών.
 Χρὴ δὲ τῆς εἰς καταλιπόμενος ἡμᾶς ἐνθάδε, ζῆν
 ἄλλως λεγόμενος, ἔχειν ἵνα τῶν ἐκείνων πραγ-
 μάτων ὀπιμέλεια. Ἄλλοις μὲν ἔν ἄλλοις ἐρ-
 γον δικαίως γήραιο νῦν, ἢ καὶ ὕστερον, οἷς μὲν
 ὡς οἰκείοις, οἷς δὲ ὡς αὐτὸ μόνον ἀνδράσι φίλοις,
 ὅς ἐν ἐπὶ γὰρ γνωσθησόμενοι χρόνῳ. Τῶν
 ἑπερ ἦν τῶν ὀνομάτων ἀληθῆς καὶ πρόαθεν. Ε-
 γὼ μὲν τοι καὶ ταύτη βεβλόμενος ἐξαίρετως ὑμέτε-
 ρος εἶναι τὸν, ὅς Σελευκίδος υἱὸν αὐτῷ γινόμενον
 Ἀλέξαν-

quod ordine secundum est, nunquam naturâ primum fit. Quare necesse est, vt DEVS propter vos inuocetur, vt retribuat illis qui non potentia solum, sed etiam actu nos superârunt. Hominum enim talia præstare nullus potest. Quod verò cupitis vobiscum vt sim, vtinam vobis gratificari possem, & tam in nostrâ potestate esset, vt ego etiam vobiscum esse exoptarem. Legati vestri honorandi sunt, quare & amici Hieronymus & Zeno,

I I S D E M

STraton quidem ex mortalibus discessit, mortale quidquid habuit in terra reliquit. Decet ergo nos qui adhuc punimur, aliàs hic viuere dicimur, aliquam rerum eius curam habere. Et alii quidem aliud opus meritò suscipiant aut nunc, aut posterius, alii vt familiares, alii vt amici, qui in illo solū necessitatis, nō alio tēpore cogniti sint: Si quidē etiā antea ita reuera appellati sunt. Ego sanè hic etiā eximiè vester esse studens, filiū eius, qui ipsi ex Seleudice natus,

b 4

Alex-

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Ἀλέξανδρον , καὶ μεταδώσω παιδείας τῆς ἐ-
μῆς , πάντως δ' ἂν μετέδωκα καὶ χρημάτων ὅτα
μειζονας δὲς , εἴπερ ἔχειν ἦν ἄξιον .

Εὐφράτη .

ΠΥΝΘΑΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΠΟΛΛΑ ΠΟΛΛΑΚΙΣ , ΤΙΝΟΣ ἔνεκεν ἔ-
μετεπέμψην εἰς ἰταλίαν , ἥ ἔ μεταπεμ-
φθεῖς ἀφικόμεν , ὥπερ σὺ , καὶ ἔτις ἕτε-
ρος . Εἰ γὰρ δὲ πρὶ τῶ πρώτου μὲν σὺ ἀπο-
κρινῆσαι , μὴ καὶ δεῶ τισὶν εἶδεναι τὴν αἰτίαν ,
καὶ εἶδεναι μοι μέλον . Περὶ δὲ τῶ δευτέρου , τί
ἂν καὶ δεοίμην ἕτερον λέγειν , ἢ ὅτι ἂν μᾶλλον μέ-
τεπέμψην , ἢ ἀφικόμεν ;

Τῷ αὐτῷ .

Τὴν ἀρετὴν ἀδεσποτον εἶναι Πλάτων ἔφη-
σεν . Εἰ δὲ μὴ τιμᾷ τῷτο τις , καὶ γίγ-
θην ἐπ' αὐτῷ , ἀλλὰ καὶ ὧνιος γίνεται χρημά-
των , πολλὰς δεσποτάς ἐαυτῷ ποιεῖ .

Τῷ αὐτῷ .

ΜΑΓΕΥΣ Οἶμαι δεῖν ὀνομάζειν , τὰς δὲ Πυ-
θαγόρου Φιλοσόφους , καὶ τὰς δὲ Πυ-
θαρῶ . Εἰ γὰρ δὲ καὶ τὰς δὲ Διὸς οἶμαι δεῖν
ὀνομάζεσθαι μάγους , ἐμὲλλουσιν εἶναι θεοὶ τε
καὶ δ.καμοί .

Τῷ αὐ-

Alexandrum, meæ doctrinæ participem faciam . Pecuniam etiam ipsi concederem, nisi plura dedissem, quàm ipsum habere dignum est.

EUPHRATAE.

Sæpè multi ex me quærunt, quare in Italiam non accersitus fuerim, aut non accersitus inde redierim, quemadmodum tu, & si quisquam alius. Ego verò de priori non respondebo, ne quibusdam causam scire videar, quàm nec scire curo. De posteriori autem quid aliud dicere deberem, quod potius accersitus sim, quàm redierim.

EIDEM

Virtutem nullius dominio subiectam Plato dicit. Nisi vero hanc quis amat, eaque delectatur, sed pecuniis etiam venalis fit, multos sibi dominos facit.

EIDEM

Magos dicendos esse censes Philosophos à Pythagora, vel etiam ab Orpheo oriundos. Ego verò etiam à Ioue Magos dicendos existimo, si diuini & iusti perhiberi volent.

b s

E I.

τῷ αὐτῷ.

ΜΑγος ὀνομάζουσι τὰς θεὰς οἱ Πέρσαι· Μάγος ἔνι ὁ θεραπευτὴς τῶν θεῶν, ἢ ὁ τὴν φύσιν θεῖος. Σὺ δ' ἂν Μάγος, ἀλλ' ἄθεος.

τῷ αὐτῷ.

Ηράκλειτος ὁ φυσικός ἄλογον εἶναι κατὰ φύσιν ἔφησε τὸν ἄνθρωπον. εἰδὲ τὸ ἀληθές, ὥσπερ ἐστὶν ἀληθές, ἐγκαλυπτός ἐκαστος ὁ ματαίως ἐνδοξὴ γινόμενος.

Σκοπελιανῷ σοφιστῇ.

Πέντε εἰσὶ σύμπαντες οἱ τῷ λόγῳ χαρακτῆρες, ὁ φιλόσοφος, ὁ ἱστορικός, ὁ δικανικός, ὁ ὁπλιστικός, ὁ ὑπομνηματικός. Ἐγκειμένων δὲ τῶν γενικῶν χαρακτήρων τῇ τάξει, πάλιν γίνεται πρῶτος μὲν ὁ κατὰ τὴν ἐκάστη δύναμιν ἢ φύσιν ἴδιος ὢν. Δεύτερος δὲ ὁ ἐν μιμῇσει τῶ ἀρίστων ἐκ φύσεως, ἥντις ἐσθὲς εἴη. Τὸ δὲ ἄριστον δυστύρετόν τε, καὶ δυσεπικρετόν, ὥστε οἰκειότερος ἐκάστῳ χαρακτῆρ ὁ ἴδιος, ἐπεὶ περ καὶ βεβαιότερος.

τῷ αὐ-

ΕΙΔΕΜ

Perfæ Deos Magos appellant. Magus ergo Deorum minister, aut naturâ diuinus. Tu verò non Magus, sed impius.

ΕΙΔΕΜ

Heracletus Physicus hominem natura irrationalem esse dixit. Si verò illud verum est, vt verum est, meritò vnusquisq; erubescat, qui vanâ opinione ducitur,

Scopeliano Sophista.

Vniuersi sermonis Characteres quinque numero sunt: Philosophus, Historicus, Iuridicus, Epistolicus, & commentatorius. Hi generales Characteres cum ordini incumbant: rursus primus euadit, qui secundum vniuscuiusque facultatem, & naturam, proprius est: Secundus, qui in imitatione optimi ex natura, si quis illo indigeat. Illud verò optimum, & inuentu & diiudicatu difficile est. Adeo, vt proprius Character vnicuique familiarior sit, quemadmodum & validior.

ΕΛ

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ σοὶ δυνάμεις εἰσιν, ὥσπερ εἶπες, καὶ Φρόνησιν ἅψῃ
 εἴη σοι κλητέον. Καὶ γὰρ εἰ Φρόνησις ἦν, δυνάμεις
 δὲ ἀπῆν, ὁμοίως εἶδει σοι δυνάμειος. Δεῖται
 γὰρ αἰετ' ἕτερον τῷ ἑτέρῳ, ὥσπερ ὄψις Φωτὸς,
 καὶ Φῶς ὄψεως.

Τῷ αὐτῷ.

Βαρβάρων ἀφικτέον, καὶ οὐκ ἀρκίειον αὐτῶν.
 Οὐ γὰρ θήμις Βαρβάρους αὐτὰς εὐπάσχειν.

ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΙ.

Δεῖ πένεσθαι μὲν ὡς ἄνδρα, πλεεῖν δὲ ὡς ἄν-
 θρωπον.

Κρίτωνι.

Τὸ θειότατον Πυθαγόρας ἱατρικὴν ἔφασκεν.
 Εἰ δὲ ἱατρικὴ τὸ θειότατον, καὶ ψυχῆς ὀπτιμε-
 λητέον μετὰ σώματος. ἢ τ' ζῶον οὐκ ἂν ὑγιαίνοι
 τῷ κρείττονι νοσῶν.

Ἐλαιοδίκαις, καὶ Ἡλείοις.

Αξιῶτέ με τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων παρὰ
 γυμνάσει, καὶ διὰ τῆτο ἐπέμψατε πρὸς βίαις.
 Ἐγὼ

E I D E M

SI tibi facultas esset, quemadmodum est, prudentia etiam tibi opus esset. Etenim si Prudentia tibi esset, & facultas abesset, similiter facultate indigeres. Semper enim alterum alterius indiget, ut visus lumine, & lumen visu.

E I D E M

A Barbatis abstinendum, nec elargiendum ipsis. Nefas enim Barbaros ipsos beneficium accipere.

L E S B O N A C T I.

DEcet pauperem esse, ut virum, ditescere verò ut hominem.

C R I T O N I.

ARtem medicam Pythagoras rem diuinissimam esse dixit. Quod si ars medica res diuinissima, etiam post corpus animæ cura habenda est, aut animal non sanum erit, quod quidem potiore sui parte ægrotet.

*Præfctis in Olympico certamine, &
Eleensibus.*

AD Olympicū certamē me accedere dignati estis, & propterea misistis legatos.
Ego

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ἐγὼ δὲ παρεγνόμην ἂν ἴππ' σωματῶν θείων, καὶ
ἀμιλλαν, εἰ μὴ τὸν μείζονα τῆς ἀρετῆς ἀγῶνα
καταλείψαι ἐμελλον.

Πελοποννησίοις.

Ολύμπια τὸ δεύτερον. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον
ἐγένεσθε πολέμιοι, τὸ δεύτερον δὲ ἐφίλοι.

Τοῖς ἐν Ὀλύμπῳ θεηκόροις.

Θεοὶ θυσιῶν ἔδεονται. Τί ἔν' ἄντις πράττειν
χαρίζοιτε αὐτοῖς; Φρόνησιν ὡς ἐμοὶ δοκοῖ
κλῶμενος, αἰθρώπων τὲ τὰς ἀξίας εἰς διώαμιν
εὖ ποιῶν. Ταῦτα φίλα θεοῖς. Ἐκείνα δὲ α-
θίων.

Τοῖς ἐν Δελφοῖς ἱερεῦσιν.

Αἶματι βαμὲς μαιίνουσιν ἱερεῖς, εἴτα θανυμά-
ζουσι πινεὶ πόθεν αἱ πόλεις ἀτυχῶσιν, ὅταν
μεγάλα δυστυχήσωσιν. Ὡς τῆς ἀμαθίας. Ἡ-
ράκλειτος δ' ἦν σοφός· ἀλλ' ἔδ' ἐκείνος ἐφείσκει
ἐπιστὲ μὴ πηλῶ πηλὸν καθ' ἑρέεσθαι.

Βασιλεῖ Σκυθῶν.

Ζημολεξίς ἀνὴρ ἀγαθὸς ἦν καὶ φιλόσοφος, εἰ-
σε μαθητῆς Πιθαγόρου ἐγένετο. καὶ εἰ
κατ'

Ego verò sanè ad corporum spectaculum, & certamen accederem, si maius virtutis certamen vellem relinquere.

PELOPONNESIIS.

Olympicum certamen posterius est. Et prius quidem hostes facti estis, posterius verò non amici.

IN OLYMPIA

Sacerdotibus.

Di victimis non indigent. Quid ergo faciendo gratus aliquis illis fuerit? Si prudentiam, ut mihi videtur, possideat, & hominibus dignis beneficiis, quantum potest benefaciat. Hæc Diis cara sunt: illa verò impiorum.

IN DELPHIS SACER-

doribus.

Sanguine aras fædant sacerdotes, postea demirantur quidam, quare ciuitates calamitosæ sint, cum in maximis calamitatibus versantur. O ruditatem! Heracletus erat sapiens. Sed ne ille quidem Ephesiis persuasit, ut luto lutum purgarent.

Regi Scytharum.

Zamolxis vir bonus & Philosophus esset, si Pythagoræ fuisset discipulus: Et si illo

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

τὸν χρόνον τοῖς ἑστέον ἢ ὁ Ῥωμαῖος, ἐκὼν ἂν ἐγγύετο
 φίλος. Εἰ δὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας οἶσι δὲ ἄγῳ-
 να καὶ πόνον ἔχειν, ἅκχε Φιλόσοφος, τρέ-
 σιν ἐλευθέρους.

Νόμος δὲ.

Αἰσώμεθα νόσων αἰτίαι. Τὰς μὲν γὰρ πόνας ἀνι-
 ᾶσι, τὸ ἐμπόλαια δὲ αὐξάνει.

Ταμίαις Ῥωμαίων

Αρχὴν ἄρχεπρώτην. Εἰ μὲν ἔν ἄρχῃ
 ὁπίσθε, ἀλλ' ἢ τὸ παρ' ὑμᾶς χεῖρον ἐαυ-
 τῶν αἰ πόλεις ἔχουσιν; ἐὰν δὲ οὕτω ὁπίσθε, μα-
 θῶν ἔδει πρῶτον, ἵτα ἄρχῃ.

Διοικηταῖς Ἀσίας

Τὸ ὄφελος ἀγρίων δένδρων φυομένων ὅτι ἑλ-
 βη, τὰς κλάδας κόπῃν, ἐὰν δὲ τὰς ῥίζας;

Ἐφισίων γραμματεῦσι.

Λίθων ἐν πόλει, καὶ γραφῶν ποικίλων, καὶ
 πειμάτων, καὶ θεάτρων ἐδὲν ὄφελος, ἐἰ
 μὴ ἔς ἐσέη καὶ νόμος. Νῦν δὲ καὶ νόμος πρὸς
 τέτων ἐστίν, ἑλᾶντα.

Μιλησί-

illo tempore Romanus talis fuisset, sua sponte eius amicus euasisset. Quod si pro libertate bellum & labores subeundos censes, philosophus audi, id est liber.

LEGISLATORI.

Feriae morborum causa. Labores enim laedunt: & humorum plenitudinem adaugent.

QUAESTORIBVS

Romanorum.

Primum imperiū exercete, quod si imperare nouistis, quare vestrae ciuitates ob vos male habent? Quod si non nouistis, prius discere debebatis, inde imperare.

PROCURATORIBVS

Asia.

Quorsum prodest ex agrestibus arboribus, quae in noxam hominum nascuntur, ramos amputare, & radices in columnas relinquere?

EPHESIORVM

scribis.

Lapidum, & variarum scripturarū, & deambulationū, ac theatrorum nullus in ciuitate vsus, nisi pariter illi mens & lex insit. Mens enim & lex sine his sunt, non haec sine illis.

c

MILE-

Μιλησίοις.

Οἱ παῖδες ὑμῶν πατέρων δέοντες, οἱ νέοι γι-
ρόντων, αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν, οἱ ἄνδρες ἀρ-
χόντων, οἱ ἄρχοντες νόμων, οἱ νέμοι Φιλοσό-
φων, οἱ Φιλόσοφοι θεῶν, οἱ θεοὶ πάντες. Προ-
γόνων ἀγαθῶν ἐστὶ, τὰ παρόντα μισεῖτε.

Τοῖς ἐμμεσείωσφοῖς.

Εὐχόμενοι ἄργει, καὶ φωκίδι, καὶ λοκρί-
δι, καὶ ἐν Σικυῶνι, καὶ ἐν Μεγάροις, καὶ
διαλεγόμενοι πῶς ἔμψοθεν χρόνοις ἐπαυσί-
μην ἐκεῖ. Τί ἔν ἐστις ἔροισι τὸ αἴλιον, ἐγὼ
φράσσωμι ἂν ὑμῖν περὶ, καὶ Μέσσης. Ἐβαρ-
βαρωμένη ἐχρόνιος ὦν ἀφ' ἐλλάδος, ἀλλὰ χρό-
νι ὦν ἐν ἐλλάδι.

Ἐστάτω.

Αρετὴ καὶ χρήματα παρ' ἡμῖν ἀλλήλοις ἐναν-
τιώτατα. Μειόμενοι γὰρ τ' ἔπρον αὐξάνει τὸ
ἔπρον, αὐξανόμενοι δὲ μειοῖ. Πῶς ἔν δύνα-
σιν ἀμφοτέρων περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον; πολλὴν ἐν
μὴ τῶ τῶν ἀνοήτων λόγῳ, παρ' οἷς καὶ ὁ πολλὸς
ἀρετῇ, μὴ δὲ τ' οὕτως ἡμῶν ἀναισθητεῖν, ἐπέτρε-
πε τοῖς αὐτίθι, μὴ δὲ ἐὰν πολλοὶς ἐμᾶς ὑπολαμ-
βάνειν μάλλον, ἢ Φιλοσόφους. Καὶ γὰρ αἰσχί-
σον διποδημεῖν ὑμᾶς διὰ χρήματα δοκεῖν ἐπίων,
ἵνα μνήμην ἐαυτῶν καταλίπωσι, μὴ δὲ ἀρετὴν, ἀ-
σπασμένων.

Κοριν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΜΙΛΕΣΙΙΣ.

13

PVeri vestri patribus opus habent, iuniores senioribus, feminae viris, viri principibus, principes legibus, leges Philosophis, Philosophi Diis, Dii fide. Bonis maioribus prognati estis, & praesentia fastiditis.

ILLIS, QVI IN MYSEO

Sapientes.

VEni in Argiutorum terram, & Phocidē, & Locridem, & Sicyonem, & Megarā, & cum prioribus temporibus disseruissem, ibi quieui: Quod si quis ex me causam requirat, ego vobis, & Musis dicam: Barbarus factus sum, non quod diu à Græcia abfuerim, sed quod diu in Græciâ fuerim.

H E S T I A E O.

Virtus & opes apud nos cōtraria inuicē censentur. Nam altero deficiente crescit alterum, & q̄ creuit alterum imminuit. Quē ergo ut vtrumq; vni adsit, possibile, nisi stultorū opinione, quibus etiā opes virtutes videntur? Tu verò non adeo stupidos esse nos illis qui ibi degunt, persuade nec pmitte, ut diuites potius, quàm Philosophi videamur. Turpissimū n. quosdā vestrum ppter opes pegrinari, ut sui memoriam post se relinquant q̄ virtutem tamē nō amplexi sunt.

C 2

C O:

Κορινθίω Βάστω.

Ην πρᾶξιπέλης Χαλκιδὺς μαϊνόμενος ἀν-
δρῶπος . ἔτος ἦλθ' ἐπεξίφῃρης ὅππ' ἰν-
ρας τὰς ἐμας ὑπὸ σὺ ταλαίῃς φιλοσόφῃ καὶ
ἀγωνοθέτῃ τῶν ἰσθμίων . τῷ φόνῃ δὲ ἦν μι-
αδὸς δεδομένῃ , ἡ τῆς γυναικὸς σὺ κοινωνία,
καὶ μίαν Βάστω πηλάκις εὐεργέτης ἐγχεόμενῃ .

τῷ αὐτῷ.

Εἰ πω θάνοιο Κορινθίων τις , πῶς ὁ Βάστω
πατὴρ ἀπέθανεν ; ἐρῶσιν ἅπαντες ἀπὸ τοῦ
καὶ οἱ μέτοικοι , Φαρμάκῳ . Τίνος δόντος ; ἐ-
ρῶσιν καὶ οἱ ὁμοειῶς φιλοσόφῃ , καὶ ὁ μίαν τῷ
πῶμα π τῷ πατρὸς ἐπόμενος ἐκλαμιν .

τοῖς ἐν Σάρδεσιν.

Αρετῆς μὲν ὑμῖν πρωτῆον ὅσῃ ἔστι , πείας
γὰρ ἀρετῆς ; Εἰ δὲ κακίας φέρεσθε τὰ πρῶ-
τα πάντες ὑφ' ἐν φέρεσθε . ἔτε φήσασιν περὶ τῶν
Σάρδεσιν οἷον Σάρδεσιν . Τίνες οὐδεὶς γὰρ ἐν ἐν ἡ
αὐτοῖς φίλῃ , ὥς ἀνείσθαι πῶν ἀπὸ πῶν δὲ
ἐννοιασιν .

τοῖς αὐτοῖς.

Αἰχρὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ταγματῶν ὑμῶν .
Κρόδαροι , Ἐνελσίταυροι . Ταῦτα τοῖς τέκνοις
ἡγεσθε τὰ πρῶτα , καὶ εὐτυχῆτε γίνεσθαι ἡγετῶν ἀξιοί .

τοῖς αὐ-

CORINTHIO BASSO.

PRaxiteles Chalcidensis insānus vir erat. Ille gladio accinctus ad ædes meas peruenit à te missus Philosopho, & ludorum Isthmicorū præfecto. Cedis merces illicō-cessa erat vxoris tuę consuetudo. Scelerate Basse, sapius te beneficio adfeci.

E I D E M.

SI quis Corinthiorum quærat, quomodo Bassi pater mortuus sit? respondebunt omnes ciues, & vicini, veneno. Sin quærat, quis dederit? etiam vicini respondebunt, quod Philosophus. Et tamen sceleratus ille parentis funus secutus fleuit.

S A R D I B V S.

Virtutis apud vos princeps locus nō est. Qualis enim virtutis? Quod si malitiæ principatū desertis, omnes ad vnū agimini. Quinā hoc dicūt? De Sardibus, quicūq; sunt in Sardibus. Nemo n. ibi alteri amicus, vt ipsi mali aliquid ex beniuolentiā deneget.

I I S D E M

TUrpia ordinum vestrorum nomina sunt : Coddari, Xyrisitauri . Hæc prima liberis vestris adponitis , & felices iudicatis , si his similes euadant.

Τοῖς αὐτοῖς.

Κόδδαροι, καὶ Ξυρσίταυροι. Τὰς δὲ θυ-
γατέρας ὑμῶν, καὶ τὰς γυναῖκας τῶς ἀν-
τιπροσχωροῦσι ; Τῶν γὰρ αὐτῶν ταγμάτων ἐ-
στὶ καὶ αὐτὰ, καὶ θρασυπραί.

Τοῖς αὐτοῖς.

Οὗτοι δὲ τὰς οἰκέτας ὑμῖν εὐνοεῖν εἰχὼς, πρῶ-
τον μὲν οὕτως οἰκέται. Εἴθ' ὅτι τῶν ἐναυτίων
ταγμάτων οἱ πλείους. Καὶ κείνοι γὰρ ὁμοίως ὑ-
μῖν ἀποχρῶνται.

Πλατωνικοῖς.

Εαὐτοὶς Ἀπλωνίῳ χρήματα διδῶ, καὶ ὁ δι-
δὼς ἀξιωματικῶς νομίζῃαι, λήψῃαι δεόμενῳ.
φιλοσοφίας δὲ μισθὸν ἐλήψῃαι, καὶ ἀνδείῃαι.

Εὐφροῖς.

Ανδρῶν μὲν τ' μὴ ἀμαρτάνειν. γυναικῶν τ'
ἀμαρτάνοντας αἰδοῦσθαι. λακεδαιμονίων δὲ
καὶ τ' διορθοῦσθαι.

Μουσωνίῳ.

Βοήθεια δὲ πρὸς τὸ ἀφικέμενῳ κοινωνῆσαι
σοι λόγῳ καὶ τέλει, ὥστε ὀνήσῃαί σε, εἴ γε
μὴ ἀπιστῇς, ὡς Ἡρακλῆς ποτὶ Θησέα ἐξ ἅδ' ἔλυ-
σε. Γράφετε βέλαι. Εὐρώσῃ.

Μουσωνίῳ Ἀπλωνίῳ.

Ως μὲν διανοήσῃς ἀποκείσθαι σοι ἔργα-
ν. Ἀνὴρ δὲ ἐπομένως ἀπολογίαν,
καὶ ὡς

IISDEM

COddari, & Xyrifitauri. At filias, & vxores vestras quomodo appellabitis? nam & hæc ex his ordinibus. & audaciores adhuc.

IISDEM

NEquè famulos vestros vobis bene vel le verisimile est: Primo quidem quod famuli: deinde quod plerique contrariorum ordinum. Nam & ipsi generatione vobis similes sunt.

PLATONICIS.

Si quis Apollonio pecunias dederit, & qui dat, dignus iudicatus fuerit, si illis opus habebit accipiet. Philosophiæ verò mercedem ne si indigeat, quidem accipiet.

PRAEFECTIS.

Virorum est non peccare, generosorum peccantes intelligere. Lacedæmoniorum verò etiā corrigere.

MVSONIO.

VOlo ad te accedere, tuiq; sermonis & tecti particeps fieri, ut tibi in aliquo prosum, nisi parū credis. q̄ Hercules Theseū ex inferis liberarit. Scribe quid velis. Vale.

MVSONIVS APOLLONIO.

PROIIS, q̄ p me meditatus, laus tibi reponetur. Vir autē q̄ Apologiā uti sustinuit,

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

καὶ ὡς ἐδὲν ἀδικεῖν δεῖξας, ἑαυτὸν λύει.

Μυσωνίῳ.

Σὺ κριάτης ὁ Ἀθηναῖος ὑπὸ ἰῶν ἑαυτῷ φίλων
λυθλαῖαι μὴ βεληθεῖς, παρῆλθε μὲν εἰς τὸ
δικαστήριον, ἀπέθανε δέ.

Μυσωνίῳ ὁ Ἀπολλωνίῳ.

Σὺ κριάτης ἀπεθάνειν, ἐπεὶ μὴ παρεσκέυασεν
ἑαυτὸν εἰς ἀπολογία. Ἐγὼ δὲ ἀπολο-
γήσομαι.

Οὐεπασσανῶ.

Ἐδολώσω τὴν ἐλλάδα ὡς Φασι. Καὶ πλέ-
ον μὲν οἶσι ἢ ἔχεν Ξέρξης. λεληθας δὲ ἔλατ-
τον ἔχων Νέρωνος. Νέρων γὰρ ἔχων αὐτὸ πα-
ρηήσωτο.

Τῷ αὐτῷ.

Διαβεβλημένῳ ἔγωγε πρὸς Ἕλληνας ὡς δε-
λῶσαι αὐτοὺς ἐλευθέρους ὄντας, τί ἐμὲ ξε-
νόντος δεῖ;

Τῷ αὐτῷ.

Νέρωνος γὰρ Ἕλληνας παίζων ἐλευθέρωσεν. σὸ
δὲ αὐτοὺς παροδίζων ἐδολώσας.

Τοῖς οἰησέφους.

Ἐγὼ λέγει περὶ ἀναι γνῶριμος ἐμὸς, λεγέτω
καὶ μένων ἐνδον, ἀπέχεσθαι λατρεῖς πατρὸς,
ζῶα

& quod nihil iniuste egit, demonstraui, semetipsum liberat.

MYSONIO.

SOcrates Atheniensis ab amicis suis liberari nolens, in iudicium quidem venit: verum mortuus est.

MYSONIVS APOLLONIO.

SOcrates mortuus est, quod se ad Apologiam & defensionem & excusationem non pręparauerat, ego verò me excusabo.

VESPASIANO.

GRaciam in seruitutem redeigisti, & plus ipso Xerxe te habere censes. Latet autem te, quod minus Nerone habeas. Nero enim cum haberet illud, abdicauit.

E I D E M

CUm ita vitupereris à Græcis, quod illos liberos in seruitutem redigas; quid me hospite indeges?

E I D E M

NEro Græcos ludens in libertatem adsciuit. Tu verò illos seria agens in seruitutem redeigisti.

ILLIS, QVI SVA OPINIONE

Sapientes.

SI quis se meū familiārē dictitat, idē etiā intus domi manere dicatur, ab omni
c s balne

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

ζῶα μὴ κλίνειν , μηδὲ εἶδεν σάρκα , ἀπαθὴς εἶ-
ναι , φθόνος , κακηθείας , μίσους , διαβο-
λῆς , ἐχθρας , ἵς τῶν ἐλευθέρων ὀνομάζεσθαι
γῆρας , ἡ φυλακίῃ θ' πλάσματα φέρον τρεπῶ
τε εἴηθας , καὶ λόγων ψευδῶν , ἀλλοτρίαι βίαι
πίστι.

Εἰπαίω ἰῶ ἀδελφῶ,

Τί θαυμαστόν , εἰ μὲ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων
ἰσθῆτον ἡγεμένων , πινῶν δὲ καὶ θεόν , μόνη
μέχρ' οὐκ ἡ πατρίς ἀγνοεῖ , δι' ἣν ἐξαίρετως ἐσώ-
θασαι λαμπρὸς εἶναι ; Τελὶ γὰρ ἔδ' ὑμῶν τοῖς
ἀδελφοῖς , ὡς ὁρῶ γέγονε φανερόν , ὡς εἶην πολ-
λῶν ἀμείνων λόγους τε , καὶ ἥθος . Εἴ ποτε πᾶς
ἄνθρωπος κατεγνώσκει ; Χαλεπὴν καὶ ἀγνώσιν ὑ-
πομνήσεως τὴν δευρὴν θεωμένων . πρὸς ὧν μό-
νων ἔδ' τῶν ἀμαρτυρῶν ἄνθρωπος περιμένει
διδασκῆναι . λέγω δὲ πατρίδος τε , καὶ
ἀδελφῶν . Καίτοι ἔλβηθεν ἡμᾶς ὡς καλῶς
ἔχον ἐστὶ πᾶσι τε γῆν πατρίδα νομίζειν , καὶ
πάντας ἀνθρώπους ἀδελφούς , καὶ φίλους ,
ὅς ἂν γινώσκῃ μὲν ὄντας θεῶν , μιᾶς δὲ φύ-
σεως : κοινωνίας δὲ ἔσσης λόγῳ τε παντί,
καὶ

balneo abstinere, animalia non occidere, nec carnes comedere, sine adfectibus esse, sine inuidiâ, malignitate, odio, calumniâ inimiciâ, & ex liberorû genere nominari. Aut cauendus est, vt qui simulationes honestę vitæ & morum adferat, & mendacibus verbis alterius vitæ fidem faciat.

H E S T I A E O F R A T R I .

Quid mirum, si cum alii homines mediuinum, quidam etiam DEVM esse censeant, sola adhuc patria ignoret, propter quam potissimum illustris esse studui. Idipsum enim, ne vobis quidem fratribus, quantum video, innotuit, quod multos antecellam sermone, & moribus. Cum me quodammodo tristi aliquâ condemnatione condemnaritis, dum principatus occupandi mentionem fecistis, illorum, quorum causâ ne maximè quidem indoctorum quispiam doctus esse cupiat: Patriæ dico & amicorum. Non enim latet me quam pulcrum sit, omnem terram patriâ censere, omnes homines fratres & amicos, vt qui DEI genus sint, vniusque nature cumque vna communitas omnibus sit sermonis,

καὶ πᾶσι παθῶν τῆς αὐτῆς, ὅπηγε, καὶ ὅπως
 αὖτις τύχη γινόμενος, εἴη δὴ Βάρβαρος, εἴη καὶ
 Ἑλλήν, ἅλλως γέ καὶ ἀνδρωτῶ. Ἀλλ' ἐστὶ
 γάρ τῳ τ' συγγρῆς ἀκατασφίsson, καὶ πᾶν ἀ-
 νακλήλικόν αὐτῷ τ' οἰκεῖον, οὕτως ὁ Ὀμηρι-
 κὸς Ὀδυσσεὺς ὥς φασιν, ἔπε ἀθανασίαν ὑπὸ
 θεᾶς διδομένην ἰθάκης παρετίμησεν. ὁρῶ δ' ἔγω-
 γε πὺν νόμον πένθε, καὶ Διὸς ἀλόγων ζώων
 πεφαιτηκότα· οὐ γὰρ ὅποσον πτηνὸν καλιῶν δαπό-
 κριτον ἰδίῳν. παῖ τε βύθιον πρῶτα σῦρεται μὲν
 ὑπὸ τὲ φέροντ'· ἐπαίσει δὲ μὴ νικηθῆν. Θη-
 ρία μὲν γὰρ ἔπε κόρη ἐπείσεν ἔξω φωλεῶν μῆ-
 ναί πινωτέτων. Ἡ φύσις ἤνεγκεν ἀνδρωπον,
 καὶ ταῦτα σφόν λεγόμενον, ὃ κ' ἂν πάντα
 τὰ λοιπὰ γῆ πᾶσι παρέχη, μνήματα μὲν σὺν
 ἔχει δὲ ζῆα πατέρων.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ τῶν ὧν ἡμῶνταλον φιλοσοφία, πεπι-
 τεύμεθα δ' ἡμεῖς φιλοσοφεῖν, σὺν ἂν ὁρθῶς
 ὑπολαμβάνομεθα μισοδέλφοι, καὶ ταῦτα δι-
 αίτια ἀγνοῖν τι ἅμα καὶ ἀνελεύθερον. Χρη-
 μάτων γὰρ δὴ τὰ χάριν ἢ ὑποψία, ἴστων δὲ καὶ
 πρὶν ἢ φιλοσοφεῖν ἐπειρώμεθα καταφρονεῖν.
 ὥς

sermonis, & adfectum, vbi, & quomodo aliquis sit, siue Barbarus, siue Græcus, aut alias homo. Sed quidquid cognatum est, cludi non potest, & vbicumque resistit ipsi domesticum est. Sic Homericus Vlysses, vt aiunt, ne immortalitatem quidem à Deâ oblatam Ithacę prætulit. Ego verò hanc legem etiam à brutis animalibus frequentari video. Nam quidquid volatile est, scorsim extra suos nidos nō cubat. Et quidquid in profundo degit, ab illo qui diripit abstrahitur quidem; nisi verò superetur ad profundum suum redit. Feras verò ne famēs quidem compellit, vt extra lustra sua mancant. Natura hominem produxit, & hæc, qui sapiens dicitur. Cui si terra vel maxime omnia reliqua attribuat: monumenta tamen parentum suorum ostendere non potest.

ΕΙΔΕΜ

Somniū, quæ sunt Philosophia præstantissimum (credimur autem nos philosophari) non rectè fratrum osiores existimamur, idque ob causam parum laudabilem, & illiberalem. Nam opum gratiâ isthæc suspicio: quas etiam antequam philosophari inceperim contemnere studui. Adco
vt, quod

Μιλησίοις.

Οἱ παῖδες ὑμῶν πατέρων δέοντα, οἱ νέοι γέροντων, αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν, οἱ ἄνδρες ἀρχόντων, οἱ ἄρχοντες νόμων, οἱ νόμοι Φιλοσόφων, οἱ Φιλόσοφοι θεῶν, οἱ θεοὶ πάντες. Προγόνων ἀγαθῶν ἐστὶ, τὰ παρὸν τὰ μισεῖτε.

Τοῖς ἐν μυσταῖσι σοφοῖς.

Εγρόμην ἐν Ἀργεῖ, καὶ Φωκίᾳ, καὶ Λοκρίδι, καὶ ἐν Σικυῶνι, καὶ ἐν Μεγάροις, καὶ Διαλεγόμενον πῶς ἔμπροσθεν χρόνοις ἐπαυσμένην ἔκει. Τί ἔν ἐστις ἔροισι τὸ αἴτιον, ἐγὼ φράσσω ἂν ὑμῖν τε, καὶ Μάσσης. Ἐβαρβαρωθὴν ἐν χρόνιοις ὧν ἀφ' ἑλλάδος, ἀλλὰ χρονοῖς ὧν ἐν ἑλλάδι.

Ἐστίαίῳ.

Αρετὴ καὶ χρήματα παρ' ἡμῖν ἀλλήλοις ἐναντιώτατα. Μεινόμενον γὰρ ἔπρον αὖξει τὸ ἔπρον, αὐξανόμενον δὲ μειοῖ. Πῶς ἔν δύνασιν ἀμφοτέρων πρὸς τὸν αὐτὸν γινέσθαι; πλὴν ἐν μὴ τῶ τῶν ἀνοήτων λόγῳ, παρ' οἷς καὶ ὁ πλεῖστον ἀρετὴ, μὴ δὲ τὸ σῶν ἡμῶν ἀναισθητεῖν, ἐπέτρεπτοῖς αὐτίθι, μὴ δὲ εἰς πλεονεξίαν ἡμᾶς ὑπολαμβάνειν μάλλον, ἢ φιλοσόφους. Καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἀποδιδμεῖν ὑμᾶς διὰ χρήματα δοκεῖν ἐπίων, ἵνα μνήμην ἐαυτῶν κατὰλίπωσι, μὴ δὲ ἀρετὴν, ἀσπασαμένων.

Κοριν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΜΙΛΕΣΙΙΣ.

13

PVeri vestri patribus opus habent, iuniores senioribus, feminae viris, viri principibus, principes legibus, leges Philosophis, Philosophi Diis, Dii fide. Bonis maioribus prognati estis, & praesentia fastiditis.

ILLIS, QUI IN MUSEO

Sapientes.

VEni in Argiutorum terram, & Phocidē, & Locridem, & Sicyonem, & Megarā, & cum prioribus temporibus disseruissem, ibi quievi: Quod si quis ex me causam requirat, ego vobis, & Musis dicam: Barbarus factus sum, non quod diu à Græcia abfuerim, sed quod diu in Græciâ fuerim.

HESŦIAEO.

Virtus & opes apud nos contraria inuicē censentur. Nam altero deficiente crescit alterum, & quod creuit alterum imminuit. Quî ergo utrumquē vni adsit, possibile, nisi stultorū opinione, quibus etiā opes virtutes videntur? Tu verò non adeo stupidos esse nos illis qui ibi degunt, persuade. nec pmitte, ut diuites potius, quàm Philosophi videamur. Turpissimū n. quosdā vestrum propter opes peregrinari, ut sui memoriam post se relinquant quod virtutem tamē nō amplexi sunt.

C 2

C O

Κορινθίω Βάστω.

Ην πρᾶξιπέλης Χαλκιδίδες μαγνόμενος ἄν-
θρωπος . ἔτος ἦλθ' ἐπεξίφηντος ὅππ' ἦν-
ρεστέας ἐμὰς ὑπὸ σὺν ταλαίῃς φιλοσώφει καὶ
ἀγωνοθέται τῶν ἰσθμίων . τῷ φόνει δὲ ἦν μι-
αδὸς δεδομένῃ , ἡ τῆς θυναϊκῆς σε κρινωνία,
καὶ μιὰρὲς βάστω πολλάκις εὐεργέτης ἐγμύμνησε .

τῷ αὐτῷ.

Εἰπω θάνοίτο Κορινθίων τις , πῶς ὁ Βάστω
πατὴρ ἀπέθανεν ; ἐρῶσιν ἅπαντες ἀσκητοί,
καὶ οἱ μέτοικοι , Φαρμάκω . Τίνος δόντος ; ἐ-
ρῶσι καὶ οἱ ὁμορρεῖς φιλοσώφει , καὶ ὁ μιὰρὸς τῷ
πρώματι τῷ πατρὸς ἐπόμενος ἐκλαμεν .

τοῖς ἐν Σάρδεσιν.

Αρετῆς μὲν ὑμῖν πρᾶττον ὅσῃ ἔστι , πείας
γὰρ δρετῆς ; Εἰ δὲ κακίας φέρεσθε πρῶ-
τα πάντες ὑφ' ἐν φέρεσθε . ἔτε φήσασι περὶ τῶν
Σάρδεσιν οἷον Σάρδεσιν . Τίνες οὐδέεις γὰρ ἐδενίλῳν
αὐλίοι φίλοι , ὥς δ' ἐν ἑαυτῇ πλῶν ἀπ' πῶν δι-
ευνονίασιν .

τοῖς αὐτοῖς.

Αἰχρὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ταγματῶν ὑμῶν .
Κόδδαροι , ἔνερσίταυροι . Ταῦτα τοῖς τέκνοις
ἔγχεσθε πρῶτα , καὶ εὐτυχῆτε γίνεσθαι ἔστων ἀξιοί .

τοῖς αὐ-

CORINTHIO BASSO.

PRaxiteles Chalcidenſis inſanus vir erat. Ille gladio accinctus ad ædes meas peruenit à te miſſus Philoſopho, & ludorum Iſthmicorū præfecto. Cedis merces illi cōceſſa erat vxoris tuę conſuetudo. Scelerate Baſſe, ſæpius te beneficio adſeci.

E I D E M.

SI quis Corinthiorum quærat, quomodo Baſſi pater mortuus ſit? reſpondebunt omnes ciues, & vicini, veneno. Sin quærat, quis dederit? etiam vicini reſpondebunt, quod Philoſophus. Et tamen ſcleratus ille parentis funus ſecutus fleuit.

S A R D I B V S.

Virtutis apud vos princeps locus nō eſt. Qualis enim virtutis? Quod ſi malitiæ principatū deſertis, omnes ad vnū agimini. Quinā hoc dicūt? De Sardibus, quicūq; ſunt in Sardibus. Nemo n. ibi alteri amicus, vt ipſi mali aliquid ex beniuolentiâ deneget.

I I S D E M

TUrpia ordinum veſtrorum nomina ſunt: Coddari, Xyriſitauri. Hæc prima liberis veſtris adponitis, & felices iudicatis, ſi his ſimiles euadant.

Τοῖς αὐτοῖς.

Κόδδαροι, καὶ ἔυρεσίταυροι. Τὰς δὲ θυ-
γατέρας ὑμῶν, καὶ τὰς γυναῖκας τῶς ἀν-
προσαγορευοῦσι; Τῶν γὰρ αὐτῶν ταγμάτων α-
σὶ καὶ αὐτῇ, καὶ θρασύπαι.

Τοῖς αὐτοῖς.

Οὐδὲ τὰς οἰκέτας ὑμῶν εὐνοεῖν ἔκτος; πρῶ-
τον μὲν οἷα οἰκέται. Εἴθ' ὅτι τῶν ἐναντίων
ταγμάτων οἱ πλείους. Κακῆνοι γὰρ ὁμοίως ὑ-
μῶν δοποχρῆς.

Παλαίωνικοῖς.

Εαῖς Ἀπλωνίῳ χρήματα διδῶ, καὶ ὁ δι-
δὼς ἀξιῶ νομίζηται, λήψεται δεόμενῳ.
φιλοποφίας δὲ μισθὸν ἔλψεται, καὶ διηται.

Εὐφροῖς.

Ανδρῶν μὲν τ' μὴ ἀμαρτάνειν. γυναικῶν τ'
ἀμαρτάνοντας αἰδοῦσθαι. λακεδαιμονίων δὲ
καὶ τ' διορθοῦσθαι.

Μουσωνίῳ.

Βοῦτο μὲν ὡς σὲ ἀφινέμενῳ κεινωνῆσαι
σοι λόγῳ καὶ σε γῆς, ὥς ἐν ὀνήσῃ μίση, ἔγῃ
μὴ ἀπιστῆς, ὡς Ἡρακλῆς ποτὶ θεοῖς αἰξ' ἄδ' ἔλυ-
σε. Γράφει βάλει. Εὐρώσ.

Μουσωνίῳ Ἀπλωνίῳ.

Ων μὲν διανοήσης δοποκείσαι σοι ἔπα-
ν. Ἀνὴρ δὲ ὑπομείνας δοπολογίαν,
καὶ ὡς

I I S D E M

COddari, & Xyristauri. At filias, & vxores vestras quomodo appellabitis? nam & hæc ex his ordinibus, & audaciores adhuc.

I I S D E M

NEquæ famulos vestros vobis bene vel le verisimile est: Primo quidem quod famuli: deinde quod plerique contrariorum ordinum. Nam & ipsi generatione vobis similes sunt.

P L A T O N I C I S.

Si quis Apollonio pecunias dederit, & qui dat, dignus iudicatus fuerit, si illis opus habebit accipiet. Philosophiæ verò mercedem ne si indigeat, quidem accipiet.

P R A E F E C T I S.

Virorum est non peccare, generosorum peccantes intelligere. Lacedæmoniorum verò etiam corrigere.

M V S O N I O.

VOlo ad te accedere, tuiq; sermonis & tecti particeps fieri, ut tibi in aliquo prosum, nisi parū credis. q̄ Hercules Theseū ex inferis liberarit. Scribe quid velis. Vale.

M V S O N I U S A P O L L O N I O.

PRo iis, q̄ p̄ me meditatus, laus tibi reponetur. Vir autē q̄ Apologiā uti sustinuit,

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
καὶ ὡς ἐδὲν ἀδικεῖν δεύζας, ἑαυτὸν λύει.

Μεσωνίῳ.

ΣΩκράτης ὁ Ἀθηναῖος ὑπὸ ἱῶν ἑαυτῷ φίλων
λυθῆναι μὴ βεληθεῖς, παρήλθε μὲν εἰς τὸ
δικαστήριον, ἀπέθανε δέ.

Μεσώνιῳ Ἀπολλωνίῳ.

ΣΩκράτης ἀπεθαιεν, ἐπεὶ μὴ παρεσκέυασεν
ἑαυτὸν εἰς λόπολογία. Εἰ γὰρ δὲ λόπο-
γήσῃ.

Οὐεσσασσανῶ.

Εἰ δ' αὖ λώσω τὴν ἐλλάδα ὡς Φασι. Καὶ πλέ-
ον μὲν οἶσι ἔχειν ἔερχε. λεληθας δὲ ἔλατ-
τον ἔχων Νέρωνος. Νέρων γὰρ ἔχων αὐτὸ πα-
ρηήσῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Διαβεβλημένῳ ἔτω πρὸς Ἕλληνας ὡς δε-
λῶσθαι αὐτὸς ἐλευθέρως ὄντας, τί ἐμὲ ξε-
νόντος δεῖ;

Τῷ αὐτῷ.

Νέρων γὰρ Ἕλληνας παίζων ἐλευθέρωσε. σὺ
δὲ αὐτὸς ἀπαράζων ἐδέλωσας.

Τοῖς οἰησέφους.

Εἴ λέγει τις εἶναι γνώριμος ἐμὸς, λεγίτω
καὶ μένων ἐνδον, ἀπέχεσθαι λατρεῖς παρτὸς,
ζῶα

& quod nihil iniuste egit, demonstravit, semetipsum liberat.

MYSONIO.

SOcrates Atheniensis ab amicis suis liberari nolens, in iudicium quidem venit: verum mortuus est.

MYSONIVS APOLLONIO.

SOcrates mortuus est, quod se ad Apologiam & defensionem & excusationem non pręparauerat, ego verò me excusabo.

VESPASIANO.

GRaciam in seruitutem redeigisti, & plus ipso Xerxe te habere censes. Latet autem te, quod minus Nerone habeas. Nero enim cum haberet illud, abdicavit.

E I D E M

CUm ita vitupereris à Græcis, quod illos liberos in seruitutem redigas; quid me hospite indeges?

E I D E M

NEro Græcos ludens in libertatem adsciuit. Tu verò illos seria agens in seruitutem redeigisti.

ILLIS, QUI SVA OPINIONE

Sapientes.

SI quis se meū familiarē dicitat, idē etiā intus domi manere dicatur, ab omni balne

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

ζῶα μὴ κλίνειν , μὴ δὲ ἔδωκεν σάρκας , ἀπαθὴς εἶ-
ναι , φθόνος , κακηθείας , μίσους , διαβο-
λῆς , ἐχθρας . Ἰὺ τῶν ἐλευθέρων ὀνομάζεσθαι
γῆρας , ἢ φυλακίῃ θ' ὑπὸ πλάσματα φέρον τρεπῶς
τε ἔῃ θῆρας , καὶ λόγων ψευδῶν , ἀλλοτρίῃ βίῃ
πίστι.

Ἐπαίω ἱὼ ἀδελφῶ,

Τί θαυμαστόν , εἰ μὲ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων
ἰσθῆτον ἡγεμένων , πινῶν δὲ καὶ θεόν , μόνη
μέχερ νῦν ἡ πατρίς ἀγνοεῖ , δι' ἣν ἐξαιρέτως ἐσπῆ-
δασαι λαμπρὸς εἶναι ; Τελὶ γὰρ ἔδ' ὑμῖν τοῖς
ἀδελφοῖς , ὡς ὁρῶ γέγονε φανερόν , ὡς εἶην πολ-
λῶν ἀμείνων λόγους τε , καὶ ἥθος . Ἐπεὶ πῶς
ἄν μὲ κατεγνώσκετε ; Χαλεπὴν κατ' ἀγνώσιν ὑ-
πομνήσεως τὴν δεχὴν δεομένων . πῶς ὦν μό-
νων ἔδ' τῶν ἀμαρτυριῶν ἄντις περιμένειτε
διδασκῆναι . λέγω δὲ πατρίδος τε , καὶ
ἀδελφῶν . Καίτοι ἔ' λείληθεν ἡμᾶς ὡς καλῶς
ἔχον ἐστὶ πᾶσι τε γῆν πατρίδα νομίζον , καὶ
πάντας ἀνθρώπους ἀδελφούς , καὶ φίλους ,
ὡς ἂν γῆρ' ὅ μὲν ὄντας θεῶ , μιᾶς δὲ φύ-
σεως : κοινωνίας δὲ ἔσσης λόγῳ τε παντί,
καὶ

balneo abstinere, animalia non occidere, nec carnes comedere, sine adfectibus esse, sine invidiâ, malignitate, odio, calumniâ inimicitîâ, & ex liberorû genere nominari. Aut cauendus est, vt qui simulationes honestę vitæ & morum adferat, & mendacibus verbis alterius vitæ fidem faciat.

HESTIAEO FRATRI.

QUid mirum, si cum alii homines mediuinum, quidam etiam DEVM esse censeant, sola adhuc patria ignoret, propter quam potissimum illustris esse studui. Id ipsum enim, ne vobis quidem fratribus, quantum video, innotuit, quod multos antecellam sermone, & moribus. Cum me quodammodo tristi aliquâ condemnatione condemnaritis, dum principatus occupandi mentionem fecistis, illorum, quorum causa ne maximè quidem indoctorum quispiam doctus esse cupiat: Patriæ dico & amicorum. Non enim latet me quam pulcrum sit, omnem terram patriâ censere, omnes homines fratres & amicos, vt qui DEI genus sint, vniusque nature cumque vna communitas omnibus sit sermonis,

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

καὶ πᾶσι παθῶν τῆς αὐτῆς, ὅπηγε, καὶ ὅπως
 αὐτὸς τύχη χυόμενος, εἴη δὴ Βάρεβαρος, εἴη καὶ
 Ἑλλήν, ἀλλ' ὡς ἴε καὶ ἄνθρωπον. Ἀλλ' ἔτι
 γάρ πως τ' συγγρῆς ἀκατασφίξον, καὶ πᾶν ἀ-
 νακληλὸν αὐτῷ τ' οἰκῆον, οὕτως ὁ Ὀμηρι-
 κὸς Ὀδυσσεὺς ὡς φασιν, ἔτι ἀθανάσιον ὑπὸ
 θεᾶς διδομένην ἰθάκης παρετίμησεν. ὁρῶ δ' ἔγωγε
 γε πὸν νόμον πίνδε, καὶ Διὸς ἰῶν ἀλόγων ζῶων
 πεφειτηκέμε· οὐ γὰρ ὁπόσον πῆλιν καλλιῶν δόπο-
 κριτον ἰδίῳν. παῖτε βύθιον πρὸς αὐτῷ μὲν
 ὑπὸ τὸ φέροντ'· ἐπαίεσι δὲ μὴ νικηθῆν. Θη-
 ρία μὲν γὰρ ἔτι κέρθ' ἐπείσεν ἔξω φωλεῶν μῆ-
 ται πινώϊέτων. Ἡ φύσις ἤνεγκεν ἄνθρωπον,
 καὶ ταῦτα σφόν λεγόμενον, ὃ κ' ἂν πάντα
 πάλαι πᾶσι παρέχῃ, μνήματα μὲν σὺν
 ἔχει δὲ καὶ τὰ πατέρων.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ ἰῶν ὧν ἡμῶνταίον φιλοσοφία, πεπι-
 τεύμεθα δ' ἡμεῖς φιλοσοφεῖν, σὺν ἂν ὁρῶμεν
 ὑπολαμβάνομεθα μισάδελφοι, καὶ ταῦτα δι-
 αίτιαν ἀγνοῖα πᾶσι καὶ ἀνελεύθερον. Χρη-
 μάτων γὰρ δὴ καὶ χάριν ἡ ὑποψία, ἰσχύων δὲ καὶ
 πρὶν ἢ φιλοσοφεῖν ἐπειρώμεθα καταφρονεῖν.
 ὥς

fermonis, & adfectum, ubi, & quomodo aliquid sit, siue Barbarus, siue Græcus, aut alias homo. Sed quidquid cognatum est, cludi non potest, & ubicumque resistit ipsi domesticum est. Sic Homericus Vlysses, ut aiunt, ne immortalitatem quidem à Deâ oblatam Ithacę prætulit. Ego verò hanc legem etiam à brutis animalibus frequentari video. Nam quidquid volatile est, scorsim extra suos nidos nō cubat. Et quidquid in profundo degit, ab illo qui diripit abstrahitur quidem; nisi verò superetur ad profundum suum redit. Feras verò ne famæ quidem compellit, ut extra lustra sua mancant. Natura hominem produxit, & hæc, qui sapiens dicitur. Cui si terra vel maxime omnia reliqua attribuat: monumenta tamen parentum suorum ostendere non potest.

ΕΙΔΕΜ

Somniū, quæ sunt Philosophia præstantissimum (credimur autem nos philosophari) non rectè fratrum osiores existimamur, idque ob causam parum laudabilem, & illiberalem. Nam opum gratiâ isthæc suspicio: quas etiam antequam philosophari inceperim contemnere studui. Adco
 vt, quod

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ὥστε ἴδ' μὴ γράφειν εὐλογώτερον ἂν εἴη πρὸ φά-
σιν ἐπείρω ὑπονοεῖν . Εἴφυλατὶ πόμην γὰρ ἀ-
ληθῆ μὲν γράφων ἀλαζών, δοκῶν , ψευδῆ δὲ
ταπεινός , ὧν ἐκά. ερον ἐπίσης ἀνιάρων ἀδελφοῖς
τε ἔχ' φίλῳ παντί . Νυνὶ μὲν τοι κατ' ἔτος δη-
λῶ . Συγχωροίη γὰρ ἂν ἴσως τὸ δαίμόνιον, ὅτε συμ-
βαλὼν τοῖς ἐν Ρόδῳ φίλοις μετ' ὀλίγον ἐκείθεο
ἐπα. εμι πρὸς ὑμᾶς λήγοντος ἔαρος .

Γορδίῳ .

Ἡ δὲ κῆρυκα φασὶν ἐσταῖον ὑπὸ σῆ , καὶ ταῦ-
τα φίλῳ γέγονότ' . εἴγε σὺ τινὲς φί-
λ' . Ὅρα δὲ ἢ Γόρδιε μὴ πᾶσαν λάβῃς ἀν-
δρὸς ἐ' δοκῶντ' , ἀλλὰ ὄντ' . Ἀπασσὴ
τὸν υἱὸν Ἀ. ευσκλείδην , ὃν εὐχομαι μὴ πᾶσα-
πλησίον σοι γνέσθ' . Καὶ σὺ δ' ἤς νί. ἄμεμ-
πί .

Τυανέων ἢ βελῆ, κατ' ὧ δήμῳ .

Προσάτιξαι ὑμῖν ἐπα. νί. ε. πείθουμαι . Τῷ
γὰρ δὲ πρὸς ἓνα πόλει πρεπωδέτερον εἴη , ἢ
ἐνεκ' ἡμῆς μεταπέμποιτο πόλιν ἑαυτῆς . Καὶ
ὃν ἀπεδημῆσαι δὲ χρόνον ὅσοι δεδήμηκα πειπτιῶν
ἡμῖν ἐκ καὶ ἐπα. χθὲς ἐπείν' εὐκλείαν τε ἔ' ὄνομα, καὶ
φιλίαν πόλεων Πιπφανῶν . Ὅμοίως δὲ ἑ. ἀνδρῶν .
Εἰ δὲ

vt, quod non scripserim, verisimilius aliam
 causam suspiceris. Cauebamenim ne ve-
 ritatem scribens superbus viderer, & ne
 falsa humilis. Quorum vnumquodque æ-
 que molestum est fratri, & amico omni-
 lam verò & hoc significo. Deus forte con-
 cesserit, vt vbi amicos in Rhodo conueni,
 non multo post inde ad vos veniam finito
 vere.

G O R D I O.

INiuriâ à te adfici dicunt fratrem Hestiaeū,
 idq; qui eius amicus factus sis. Si modo
 tu cuiusdam amicus. Caue ergo ô Gordi ne
 periculum facias viri, qui non videtur, sed
 est. Saluta filiū Aristoclidem, quem exopto
 vt tibi similis non euadat. Nam & tu iuuenis
 eras omni reprehensione carens.

TYANENSIVM MAGISTRATVI,
 & populo.

VObis, qui me reuerti iubetis, pareo. Il-
 lud enim ad vnum toti ciuitati deen-
 tius est, si honoris gratiâ ciuem suum accer-
 sat. Sanè ego quo tempore peregrinatus
 sum, peregrinatus sum, vt cōciliarem vobis
 (si quid etiam grauius dicere vellem) glo-
 riam, & nomen, & amicitiam illustrium
 ciuitatum, quemadmodum & virorum.

Quod

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

εἰ δὲ καὶ μείζονα ἔπ' καὶ κρείττονος ὑμῆς ὑπε-
λήψεως ἄξιοι, τὸ γὰρ ἐμὸν, καὶ τὸ ὧσαυτὴς τῆς ἐμῆς
φύσεως ὅτι πᾶν ἐξήρκει μόνον δυνάμειός τε,
καὶ παρὰ τῆς.

Διορίμω.

ΕΠΛΑΝΗΤΗΣ οἰθητὸς δεῖσθαι μέλει, ἢ παρὰ
αὐτῶν, πρὸς ὃν ἐδένῃ μοι ποτὲ κοινόν τι γι-
γονός, ἢ παρὰ ἄλλου τινός, ὁμοίᾳ τε καὶ ὁμοί-
ως. ἢν δὲ ἐδὲ τὸ ἀναλαθεῖν ἄς τίς ὦν σῶσω-
τηρίων, πολὺ τι χάριν δέ μοι παθῶν, ἐδὲ ἄ-
ναλώμαλ' . Τηρήσει γὰρ με τὸ ἔθος μόνως
ἔτις . Ὅτι δὲ τῶτον ἔχω τὸν τρόπον, καὶ ταύ-
την τὴν ἀλγίστην πρὸς πάντας μετὰ τὰς πολίτας·
ἐγὼ γὰρ λέγειν ὡς καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους·
ἐξετιμαθεῖν ὧσαυτὴς τῶν ἄλλων πολιτῶν ἐν πατρί-
ων μὲν ὁσάκις ἐδεήθησέν τιν' , ἀμοιβὴν δὲ
αἰρητέων μηδεμίαν . Μὴ δὲ δυσχεράνης, εἰ
δεόντως ἀπαιτηθεῖς ὁ ἐμὸς ὑπὲρ τοῦ προσέδωκε
τὴν δόξαν· ἀπέδωκεν ἐν θυῖ ὡς ἔλαβε λυσία τῷ
φίλῳ σε, φίλῳ δὲ καὶ ἐμῷ . ἔπει μὴδὲνα ἡ-
πίστωτο καταλειμμένων σὲ παίδων . Εἰ δὲ
δύο λόγοι περὶ ἐμῶν λέγονται, λεχθήσονται δὲ καὶ
ἐσούσων, ἢ θαυμασόν; Ἀνάγκη γὰρ περὶ παν-
τὸς ἀκρεδοκίτου κακοποιῶν ἐναντίας λέγεσθαι λό-
γους . Οὕτως περὶ Πυθαγόρου, περὶ Ὀρφείας,
περὶ

Quod si vos maiori adhuc, & meliori existimatione digni, hoc meū fuit, & quod à naturā meā proficisci potuit, in hoc solum facultate & studio sese extendit.

D I O T I M O.

Falsus es, dum me aliquā rem desiderasse existimasti, aut à te ipso, apud quē nihil vnquā cōmune habui, aut ab simili aliquo, & similiter. Nec illud quod expendisti adeo tibi salutare fuit, quodq; multū mea caussa sustinuiſti, idq; nō sine sumtu. Nāq; ita solū mores meos obseruabis. Quod autē huiusmodi mores & dispositionem, aduersus omnes ciues habeā, (nō n. iā dico aduersus omnes homines) omnib⁹ ciuib⁹ cognoscere licet, q^d beneficio à me adfecti sunt quoties indiguerūt re aliqua, retributionē autē petierūt nullā. Nec tamē indigneris, q^d meus cū sis iure reprehēsus sis, q^d principatus aliqd attulerit. Statim reddidi, quidq^d accepi, Lyſiā amico tuo, amico etiā meo cū neminē liberorū à te relictorū sciret. Quod si duplices de me sermones proferuntur, pferātur sanē etiā impoſterū: Quod enim mirū? Necessariū enim vt de quolibet excellenti, quale quodcunque sit diuerſi sermones pferātur. Sic de Pythagora etiā, de Orphēo,
d de Plato.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

πρὸς Πλάτων^Θ πρὸς Σωκράτους , ὅτε ἐλέχθη
 μόνον , ἀλλὰ καὶ ἐγράφη τὰ ἐναντία , ὅπως
 τὰ ὅμοια , καὶ πρὸς αὐτῷ ἴσθι . Ἀλλ' οἱ μὲν
 ἀγαθοὶ δεχόμενοι τὴν ἀληθῆ λόγον ὡς ἂν ἔχοντες
 συγγενές . οἱ δὲ Φαῦλοι τὴν ἐναντίον . Καὶ ἐπὶ
 ἴσθι πάντα γῆρας καταγελαῖν . Λέγω δὲ ἴσθι χεί-
 ρονος , τοσούτο μόνον δίκαιον ὑπομνήσθαι πρὸς ἐ-
 μαυτῷ τὸ νῦν , ὅτε πρὸς ἐμῷ καὶ θεοῖς ἔρηται ὡς
 πρὸς θεὸς αἰδρὸς , καὶ μόνον ἰδέσθαι πολλὰς , ἀλ-
 λά καὶ δημοσίαι . Ἐπαλθὴς λέγειν τὸ πρὸς
 αὐτῷ παλαιόν , ἢ μᾶλλον . ὑγιαίνειν σε εὐχομαι .

Φερεκκιδῶ.

Πάνυ τις πεμφθεῖσιν ὑπὸ σὺν γράμμασιν ἤ-
 δην . Πολλὴν γὰρ οἰκειότητα , καὶ γένος
 ἀνάμνησιν ἔχει , καὶ πέπαισμαι δὲ ὀπιθυμίας
 εἶναί σοι θεάσασθαι με , καὶ ὑπὸ ἐμῷ θεαθῆναι .
 Αὐτὸς ἔν ἀφίξομαι πρὸς ὑμᾶς ὅτε ἔλθῃ . ὅ-
 θεν ἔχει τῶν αὐτῶν . Συμμιζεις δέ μοι παλ-
 σίον γυμνάσιον πρὸς τῶν ἄλλων οἰκείων τε καὶ φί-
 λων . Β' πρὸς καὶ πρὸς σοὶ τ' ἴσθι .

Ευφράτη.

Ἐν γῆραι δαιμόνων ὁ σφώπεται^Θ Πυθαγόρας
 ἦν σὺ δὲ εἰ μοὶ δοκεῖς , πρὸς τῷ φιλοσοφίας εἶναι
 καὶ

de Platone, de Socrate contraria non solum dicebantur, sed etiam scribebantur, ubi tamen similia erant, etiam de ipso Deo. Sed boni verum sermonem recipiunt, utpote cum quo cognatum quid habent: Multi verò contrarium. Et huius generis hominum est, bonos deridere: de peiore hominum genere dico. Tantum solum de me meminisse iam mihi æquum est, quod de me etiam apud Deos dicitur, tanquam diuino viro. Graue autem de se plus minusue dicere. Opto ut valeas.

P H E R V C I A N O.

Litteris à te missis maximopere delectatus sum. Multam enim familiaritatem, & generis recordationem continebant: & credo te desiderare ut me videas, & à me videaris. Ipse ergo ad vos veniam, idque celerim. Quare domi maneat. Conuersaberis verò mecum, ubi propius ad te accessero, præ reliquis familiaribus & amicis. Nā & hoc tibi conuenit.

E V P H R A T A E.

IN Dæmonū genere Sapientissimus Pythagoras erat. Tu verò à vera Philosophiā

d   a   &   s.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

καὶ ἀληθινῆς ὀπισθήμης , ἥ ὅσα ἂν ἔπ' ἐκείνων
κακῶς ἔλεγες , ἕτε πινας τῶν ζηλόντων αὐτὸν
μισῶν διετίλεις . Ἄλλο ἴσι νῦν πρακτικὸν ἂν
εἴη· Φιλοσοφίας γὰρ ἡμβρότες , ἐδ' ἔτυχες μάλ-
λον , ἢ Μενελάεα Πάνδαρος ἐν τῇ τῶν ὀρκῶν συγ-
χύσει.

Τῷ αὐτῷ.

Επιτιμῶσί σοι πινές ὡς ἐληφόπι χρήματα πῶρ
τῆ βασιλείας . ὅπερ ὅσα ἄτοπον , εἰ μὴ Φαί-
νοιο Φιλοσοφίας ἐληφέναι μισθὸν , καὶ τοσαυ-
τάκεις , καὶ ὅτι ῥ' ὅσον , καὶ πῶρ τῆ πιπι-
τευχότητος εἰναί σε Φιλόσοφον.

Τῷ αὐτῷ.

Εἴ τις ἀνδρὶ Πυθαγορείῳ συγγνώηται , πῶρ
παρ' αὐτῷ λήψεται , καὶ ὅποια ; Φαίην ἂν
ἔγωγε· Νομοθετικὴν , Γεωμετρικὴν , Ἀστρονο-
μικὴν , Ἀριθμητικὴν , Ἀρμονικὴν , Μουσικὴν ,
Ἰατρικὴν , πᾶσαν θείαν μαθητικὴν . Τὰ δὲ
καλλίῳ μεγαλοφροσύνῃ , μεγαλοψυχίᾳ , με-
γαλοπρέπειᾳ , εὐσάφειᾳ , εὐφημίᾳ , γνῶσιν
θεῶν , ἐδόξαι , εἰδησιν δαμόνων , ἐχὶ πίστιν , Φι-
λίαν ἐκατέρωθεν , αὐτάρκειαν , ἐκτένειαν , λιτότητα ,
βραχύ-

& scientia mihi alienissimus videris, aut sane neque ipsi maledixisses, neque quosdam imitatorum eius odio prosequi pergeres. Aliud ergo iam tibi faciendum erit. Nam à Philosophia aberrasti, nec eius magis particeps factus es, quàm Pandarus Menelai, cum iuramenta confunderet,

E I D E M

Reprehendunt te quidam, quod pecuniam à rege acceperis: quod absurdum non est, nisi videaris Philosophiæ mercedē accepisse, & toties, & tantam, & ab illo qui te Philosophum esse credidit.

E I D E M

SI quis ad virum Pythagoreum accedat, quanam ab ipso, & quanta accipiet? Dicam ego. Artem condendi leges, Geometriam, Astronomiam, Arithmeticam, Harmonicam, Musicam, Medicinam, vniuersam diuinam diuinationem. Et quæ pulciora adhuc: animi magnitudinem, magnanimitatem, magnificentiam, cōstantiā, bonam famam, cognitionem Deorum, nō opinionem, scientiam Dæmonum non fidem, amicitiam vtrorumq; , suis cōtentum esse, assiduitatem, frugalitatem, facilitatem
d ; rerum

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

βραχύτητα, τῶν αἰαγκαίων, δαιδησίαν, εὐνη-
κισίαν, δ' ὑπνοίαν, δ' ἡρεσίαν, ὑγίαν, δ' ἡσυχίαν,
ἀθανασία. Παρὰ σὲ δὲ ἔλαβόντες ἔχουσιν οἱ
ἰδόντες, ἡ δὴ λονότι τὴν ἀρετὴν, ἣν ἔχεις.

Κλαύδιος τῶν αἰώνων ἡ βαλῆ.

Απολλώνιον πὺν ὑμέτερον πολίτην Πυθαγό-
ρειον φιλόσοφον καλῶς ἐπιδημήσαντα τῇ
ἐλλάδι, ἐ τὰς νέας ἡμῶν ὠφελήσαστα, πμη-
σαστες ἀξίαις ἡμαῖς, αἷς πρέπει τὰς ἀγαθὰς
ἀνδρας, καὶ ἀληθῶς περὶ σταμένους φιλοσοφί-
ας, τὴν ἀνοικον ἡγελέσμεν ὑμῖν δὲ ἐπιστολῆς φασ-
εράν γράψαι.

Απολλώνιος δικαίωτα ῥωμαίων.

Αιμένων, καὶ οἰκοδομημάτων, καὶ πειβό-
λων, καὶ πειπμάτων ἐπίοις ὑμῶν πρόνοια·
παιδῶν δὲ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἡ νέων, ἡ γυναι-
κῶν, ἔθ' ὑμῖν, ἔτε ῥίς νόμοις φρονίς. Ἡ κα-
λὸν αἶν ἦν τὸ ἀρχεῖται;

Τῶ ἀδελφῶ ἀπολλωνίῳ.

Φύσιν ἔχει τῶν τελευτήτων ἕκαστον ἀπείναι, ἐ-
τὰρ παυλὶ γῆρας ἐστὶ, μεθ' ὃ μηκέτι μένει.
Μη

rerū necessariarum, vim exactè sentiendi, superandi facilitatem, benè spirare, bonū colorem corporis, sanitatem, bonum animū, immortalitatem. A te verò quid cōsequuntur qui te vident? Nempe virtutem illam, quam habes.

CLAVDIVS TYANENSIVM

Senatui.

A Pollonium ciuem vestrum Pythagoreum Philosophum, qui pulchrè è Græciâ peregrinatus est, & iuuenibus nostris plurimū profuit, condignis honoribus adficiētes, quibus viros bonos, & qui reuera Philosophiæ præsunt æquum est, beniuolentiam nostram per litteras vobis notam facere volui.

APOLLONIVS ROMANORVM

Iudicibus.

Portuum, & edificiorum, & circuituū, & deambulationum plerisq; vestrū cura est. Puerorū verò in vrbibus, & iuuenū, & mulierū neq; vobis, neq; legibus cura est. An eiusmodi imperiū bonum erat?

FRATRI APOLLONIO.

Naturale est, vt vbi quodq; ad perfectionem peruenit, transeat: Idq; omniū senectus est, post quod amplius non manet.

d

Ne

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Μὴ δὴ σε λυπαίτω τῆς γυναῖκος ἡ ἐν ἀκμῇ τῆς
 ἡλικίας ἀποβολή· μὴ δὲ ἐπὶ θάνατον ἢ λέγεται
 κρεῖττον αὐτῇ τὸ ζῆν ὑπολαμβάνει, χεῖρον ὃν τῷ
 παιδί, τοῖς νῦν ἔχουσιν, Γενεὴ δὴ ἀδελφός, τὸ
 μὲν κοινόστιον Φαλοσόφου, τὸ δ' ἐξαίρετον Πυθα-
 γορείου, καὶ Ἀπολλωνίου. Καὶ σε τὴν οἰκίαν
 τὴν αὐτὴν ποίησον. Εἰ μὲν γὰρ ἐνκαλῶμένῃ
 τῇ προστέρα, καὶ ἐκέρως ἐδοκῶμεν ἀποδοξαίαν.
 Εἰ δ' ἡμῖν σεμνὴ τε διετίλειπεν ἔσσι, καὶ Φίλω-
 δρος, καὶ Διὸς τῆς Ὀπιζητήσεως ἀξία, τί καὶ
 Διανοηθέντες, οὐκ ἂν ὅμοια καὶ φεῖ τῆς μελ-
 λους προσδοκίημεν; Ἦν ἐκός, ἂν ἐθελῶται
 καὶ ἀμείνονα γυμνάσαι, μηδαμῶ τῆς προστέρας
 ἀμελεία κακωθεῖσθαι. Δυσωπείτω δὲ σε καὶ
 τῶν ἀδελφῶν ἕτω μέχρ' οὖν ἔχοντα, τῷ πρεσ-
 βυτάτῳ μὲν γὰρ ἐδὲ γάμῳ ἐδὲ πῶ. Τῷ νε-
 οτάτῳ δὲ ἐπὶ τῆς μὲν εἰς παροδοποιίας. Ἐν προ-
 κωπῇ δὲ γὰρ ἴσχυρας, καὶ ἡμεῖς μὲν ἐνὶ γέροντα-
 ναμεν. Τελείδ' ἡμῖν ἐδὲ εἰς, ἴσθ' δὲ καὶ
 ὁ κίνδυνος τῇ πατρίδι, καὶ τῷ βίῳ τῷ μετ'
 ἡμᾶς. Εἰ γὰρ ἡμεῖς ἀμείνους τῷ πατρός, ἄλ-
 λως δὲ καὶ ὁ πατὴρ χεῖρας, πῶς οὐκ ἂν βελ-
 ῖτες ἐξ ἡμῶν ἐκός, ἂν ὑπάρξαι; Γενέσθωσαν ἔτι
 ἱνὲς

Ne autem te offendat vxoris quę in vigore
iuuentutis fuit iactura, nec postquam mors
aliquid dicitur, tu eius vitam potiore fu-
isse iudica, quę reuera peior censetur ab o-
mnibus quibus mens est. Tu verò frater
fias, generaliter loquendo Philosophi, po-
tissimum verò Pythagorei, & Apollonii. Et
tuam ipsius domum Philosophi facias. Si
enim in priori aliquid reprehendamus,
quamuis verisimiliter formidare videbi-
mur. Sin verò illa nobis prudens, & viria-
mans vitam transegit, ac proinde inquisi-
tione digna, quid ni etiam consimilia de
futura cōsiderantes nobis persuadeamus?
Quam verisimile est etiam meliorem fieri
velle, sanè quę prioris n   gentia nequa-
quam infecta est. Flecta   etiam fratrum
tuorum vt hucusq; est cōliti o. Maior enim
natu vxorem nunquam dixit. De iuniore
adhuc procreandę sobol̃s spes est. Sanè p-
gressu temporis nos quoque tres vni nati
sumus: nobis verò tribus ne vnus quidem.
Aequale sanè periculum & patrię, & vitę
post nos, imminet. Si enim nos patre no-
stro meliores sumus, quatenus pater, infe-
riores, quomodo non verisimile est ex no-
bis meliores prodituros? Nascantur ergo
d   quidam,

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

τινὲς οἷς ᾤχεσθαι μέγα γὰρ ὀνόματά , ὡς ἡμῶν
οἱ πρόγονοι σωύφηναν . Ὑπὸ δακρύων ἔχ οἷός
τε ἐγρόμην πλείονα γράψαι , καὶ ἔδει ἔχον ἀ-
ναγκαιότερα τέτων ,

Σαρδιανοῖς.

Κροῖσθ' ἀπέβαλε τὴν Λυδῶν δέχην Ἀ' λυ-
διαβάς . ἐλήφθη ζῶν , ἐδέθη πίδααις , ἐ-
πὶ πῦρ ἀνεβιβάθη , τὸ πῦρ εἶδεν ἡμμένον , αἰ-
ρόμενον εἰς ὕψ' , ἔζησεν . Εἶδοκε γὰρ τῷ θεῷ
πετιμημέν' . Τί ἔν ὕπερον ἔτ' ὁ πρόγο-
ν' ὑμῶν ἅμα καὶ βασιλεὺς ; ὁ ταῦτα παθὼν
ᾤχεθ' τὴν ἀξίαν , τραπέζης ἐκοινώνησε τῷ πε-
λεμῖῳ . Σύμβελλ' ἦν εὐχῆς , πιστὸς φίλ' .
Ὑμῖν δὲ ἄσπονδα , καὶ ἀκήρυκτα , καὶ ἀμεί-
λικτα , ἔτιτε ἀνέεστα , καὶ ἄθρα , τὰ πρὸς γο-
νῆς , πρὸς τέκνα , τὰ πρὸς φίλους , συγγενεῖς ,
φυλέτας . ἐχθροὶ γιγόνετε , μήτε τὸν Ἀ' λυ-
διαβάντες , μήτε δεξάμενοί τινα ἀνθρώπων
ἔξωθεν . καὶ ἡ γῆ φέρει καρπὸν ὑμῖν , ἀδε-
κ' ἡ γῆ .

Συγγραφεῦσι λόγοις.

Φῶς παρσία πυρὸς , ἡ ὅσα ἀν ἄλλως
γίνοιντο . Πῦρ μὲν ἔν αὐτὸ τὸ πάθος ,
καὶ

quidnam, quibus nostra quoque nomina præponamus, ut & patres nostri ordinem illum contexuerunt. Propter lacrimas autem plura scribere non potui, magis autem necessaria his non habui.

SARDIANIS.

CRœsus Lydorum principatum perdidit Halyn transiens. Captus est viuis, ligatus compedibus, in rogam impositus, ignem vidit emissum, & in altum sublatum. Vixit tamē. Nam à Deo honore adfici visus est. Quid autem posterius egit hic vester progenitor simul & rex? Qui nullo suo merito eiusmodi passus erat, ad mensam hostis sui adhibitus est, consiliarius ei fuit beniuolus, & amicus fidus. Vobis contra omnia infida, insidiosa, implacabilia, quin etiam profana, & impia, contra parentes, contra liberos, contra amicos, cognatos, tribules. Hostes facti estis, neque Halyn transcuntes, nec exterius hominem aliquem capientes, Et terra vobis fructum fert, iniusta terra.

HISTORICIS

Doctis.

LVmen ignis præsentia; nisi alio modo adsit. Ignis ergo ille ipse adfectus,
&

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

καὶ ὡς γίνεσθαι . Καίτοι γὰρ . Φῶς δὲ ταῖς ὁ-
ψεσι μόνον αὐγὴν ἐαυτῷ παρέχεται μὴ βιαζόμε-
νον αὐτὰς , ἀλλὰ πείθον . Τοῖνυν καὶ λόγος ,
ὁ μὲν ὥσπερ πῦρ , καὶ πάθος . ὁ δὲ ὥσπερ αὐγὴ καὶ
Φῶς ἐστίν , ὁ κρείττων ὢν , εἰ μὴ μᾶλλον εὐχῆς τὸ ῥη-
θῆσθαι μὲνον εἴη μοι .

Οὐαλίειαι .

⊖ Ἄνατ ⊕ ἑδεῖς ἑδενός , ἡ μόνον ἐμφάσει ,
καθάπερ ἑδὲ γρεῖσις ἑδενός , ἡ μόνον ἐμφά-
σι . Τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἐσίας τραπὲν εἰς φύσιν , ἑ-
δοξε γρεῖσις . Τὸ δὲ ἐκ φύσεως εἰς ἐσίαν κα-
τὰ ταῦτα θάνατ ⊕ . ἕτε γιγνομένη καθ' ἀλή-
θειαν ἰνός , ἕτε φθιρομένη ποτὶ . Μόνον δὲ
ἐμφανὲς ὄντ ⊕ ἀοράτῃ γε ὕπερον , τὸ μὲν Διὰ
παχύτητά τῆς ὕλης , τὸ δὲ Διὰ λεπτότητά τῆς ἐ-
σίας , ἕσσης μὲν αἰὲν τῆς αὐτῆς , κινήσει δὲ Διὰ
φύσεως καὶ εἰσεί . Τῆτο γὰρ καὶ τὸ ἰδι-
ον ἀνάγκη , τῆς μεταβολῆς ὅσα ἐξῶθεν γιγνομέ-
νης ποθὲν : Ἀλλὰ τῷ μὲν ὅλα μεταβάλλοντ ⊕
εἰς τὰ μέρη . Τῶν μερῶν δὲ εἰς τὸ ὅλον τρεπ-
μένων , ἐνόηται ἡ παντὶς . Εἰ δὲ ἐρήσεται ἡ
ἢ τῆτο εἰσι τὸ ποτὶ μὲν ὄρατον , ποτὶ δὲ ἀόρατον ,
ἡ τοῖς

& ex quo nascitur. Ardet autem. Lumen vero oculis tantum sui splendorem exhibet, ipsos non lædens, sed inseruiens. Sic etiam sermo, alter tanquam ignis, & adfectus: alter ut splendor, & lumen. Quod melius est, nisi id quod dixi, voto maius mihi adforet.

VALERIO.

NVllus vllius est interitus, nisi apparitione tantum, ut nec vllius ortus, nisi apparitione. Quidquid enim ex substantiâ ad naturam vertitur, ortus videtur: cōtra quod ex natura ad substantiam, mors. Cum interea verè nihil quidquam generetur, aut corrumpatur. Solummodo quod conspicuum sit, & inuisibili posterius, illud propter materiæ crassitiem, hoc verò propter substantiæ tenuitatem, quæ semper eadem est, solummodo motu & ordine differt. Illud enim ut proprium sit necesse est, cuius mutatio nusquam alicunde ad exteriora progreditur, sed totum tantum in partes transmutatur: partes autem in totum reuertuntur concordiam vniuersi. Quod si aliquis dicat: Quidnam illud est, quod interdum visibile, interdum inuisibile est? An
iisdem

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ἢ πῶς αὐτοῖς γινόμενον , ἢ ἄλλοις ; Φαίη ἦ
 ἂν ὡς ἕτος ἐκάστω ἐστὶ τῶν ἐνθάδε γυνῶν , ὃ πλε-
 ροῦν μὲν ἐφαίη διὰ τὴν τῆς παχύτητος ἀνι-
 τυπῖαν . Ἀόρατον δὲ ἐστίν , οἱ κενωθέν διὰ
 λεπιοτητα τῆς ὕλης βία περικυβέτης , ἐκρυβί-
 σης τε τῆς περικυβέτης αὐτὴν αἰωνίως μετρεῖ .
 Γεννητὴ δὲ ὑδαμῶς , ὑδὲ φθαρτῆς . Τί δὲ καὶ
 τῇ τῆς πλάνης ὅτι τσῆν ἀνέλεγκτον ; οἶοντι
 γὰρ πνεύς , ὃ πεποιθασιν αὐτοῖς , ἵστ' πεποιηκέ-
 ναι . μὴ εἰδοτες , ὡς ὁ γυνηθεὶς διὰ γονέων
 γεννηται , ἔχ' ὑπὸ γονέων , κατὰ περ , τῇ
 διὰ γῆς φύειν , σὺν ἐκ γῆς φύειν . Πά-
 ρ' οὖν τῇ ὑδὲν τῶν φαινομένων περὶ ἐκαστον , ἀλ-
 λά μᾶλλον περὶ ἐνὸς ἐκάστω . Τὸ τε δὲ ἦ ἂν ἄλ-
 λόως εἰπῶν , ἢ τὴν πρῶτην ἔσταν , ὁρθῶς ἂν
 ὀνομάσειεν ; ἢ δὴ μόνη ποιῆται , καὶ πάσχει πᾶσι
 γινόμενη πάντων θεὸς αἰδῶν , ὀνόμασι δὲ καὶ
 προσώποις ἀφαιρῶμένη τὸ ἴδιον , ἀδικημένη
 τε . καὶ τῆς μὲν ἑλαττον . τότε δὲ κλαίε-
 ταί τις , ὅταν θεὸς ἐξ ἀνθρώπου γῆται . τῇ
 μεταβάσει , καὶ ἔχ' φύσεως . Ὡς δὲ ἔ-
 χει τῇ ἀληθὲς ἐπενήτεον σὺ θάνατον , ἀλλὰ
 πμητέον , καὶ σεβαστέον . Τιμὴ δὲ ἢ ἀρίστη τε
 καὶ πρέπεται , οἱ ἀφ' αὐτοῦ θεῶν ἐκαστὸν γινόμενον,
 ἀνθρώ-

īisdem semper accidit, an aliis dicat, aliquis, ut hic vnicuique generi vsitatum est, quod plenum vbi est, apparet propter crassitie re-nitentiam. Inuisibile autem est si vacuum propter materiae vi circumfusae, & defluen-tis, tenuitatem fuerit, quem aeterna mensu-ra circundat nunquam nata, nunquam in-teritura? Nunquid hic error nunquam re-darguetur? Arbitratur enim quidam quid-quid passi sunt, illud se produxisse: ignari quod quidquid nascitur per parentes (tan-quam mediū) non à parentibus nascitur: velut quidquid è terrâ crescit, non à terra producitur. Illorumque quae videntur nul-lus adfectus ex vnoquoque, sed potius de vnoquoque. Illud verò quidnam aliquis al-liud adpellarit quam essentiam primam il-lam recte nominauerit, quae sanè sola agit, & patitur, & omnibus fit omnia: per omnia Dea æterna: nomine, & facie pro-priâ priuata, & iniuriâ adfecta. Et hoc qui-dem minus adhuc. Tum verò plorat ali-quis, quando DEVS ex homine fit loci transitu, non autem naturæ. Ut autem reuera est, mors tibi non dolenda, sed co-lenda, & reuerenda est. Cultus verò opti-mus & te decens, si illo qui eo migravit relictō

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ἀνθρώπων τῶν πεπιστευμένων τὰ νῦν ἄρχοις
 ἢ πρότερον ἦρχες . Αἰχρὸν εἰ χερόνῳ μὴ λο-
 γισμῷ γρόιο βελτίων . Εἰ χερόνῳ καὶ τὰς
 κακὰς λύπης ἔπαυσεν . Μείγιστον ἀρχὴ ἰκανή,
 καὶ περὶ μεγίστων ἄρχων ἄριστος , ὅς ἐάν
 αὐτῷ πρότερον ἄρχῃ . Πῶς δὲ καὶ ὅσον ἀπύ-
 χιστα τὸ βελήσῃ θεῷ γρόμενον , εἰ τὰ ξίς ἐστὶ
 τῶν ὄντων . ἔστι δὲ , καὶ θεὸς ὁπισθεῖται ταύτης,
 ὁ δὲ καὶ βελήσεται τὰ ἀγαθὰ ; παλεονεκτι-
 κὸν γὰρ καὶ τῷ τῶν πᾶσιν τὸ πιεῖτον . Ἡγήσε-
 ται δὲ τὰ γινόμενα συμφέρειν . Πρόελθε , καὶ
 θεράπευσται . δίκασον , καὶ παρηγόρησον τὰς
 αἰτίας . τῶν δὲ δακρύων ἔτῳς λυπητέρας , τὰ
 ἰδίᾳ τῶν κοινῶν . ἀλλὰ τὰ κοινὰ τῶν ἰδίων προτιμη-
 πόν . Οἷον δέ σοι καὶ τῆς τῶν μουθίας εἶδος ; οὐ
 ὅλῳ πὲν υἱὸν θνῆ πεπένθηκας . Ἀμείψαι τὰς
 μετὰ σε λελυπημένους . Ἀμείψῃ δὲ , ἐὰν λυπῶ-
 μεν παύσῃ τάχιον . ἐὰν μὴ παρέλθῃς . Φί-
 λος οὐκ ἔχεις , υἱὸν δὲ ἔχεις καὶ νῦν τὴν τεθνη-
 κότα , φήσῃ τις τῶν νῦν ἐχόντων . Τὸ γὰρ
 ὃν οὐκ ἀπόλλυται , ἀλλὰ τὴν ὅτι ἔσται
 δὲ ἅπαντες , εἰ καὶ τὸ μὴ ὅν γίνεται .
 Πῶς

relieto, hominibus ut iam creduntur, imperes, ut ante imperasti. Turpe enim si temporis diuturnitate, non ratione melior euadas, cum tempus etiam malis hominibus dolorem leniat. Maximum sane quid legitimū imperiū, & de maximis: Et imperator optimus qui sibi prius imperauerit. Quī autem sanctē illud deprecabimur, quod consilio DEI factum est? Quod si ordo quidam in rebus est (est autem, & DEVS ipsi praesidet, nonne qui iustus est optima vult? Tyrannicum enim illud, & praeter ordinē: quaecunque autem fiunt, utilia existimabit. Prodi, teque curari per mitte, diiudica doloris causas, easque mitiga, & sic lacrimis valedices. Non priuata publicis, sed publica priuatis praeposenda sunt. Quale autem consolationis genus habes? Cum vniuerso populo filium tuum luxisti. Relinque illos qui tecum lugent; Relinques autem si ipse lugere desieris, si non prodieris. Amicos non habes, filium autem habes etiam iam mortuum, dixerit sapientum aliquis. Nam quod est, non perit, & ideo est, quod erit perpetuo, quamuis etiam non ens euadat.

C

Quo-

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Πῶς δ' ἂν γήροιτ' μὴ δαπολυμένε τῷ ὄντι; ἔ-
πιν ἂν ἔπρ' πρὸς . ὡς ἀσεβεῖς τε καὶ ἀδικεῖς .
Ἀσεβεῖς μὲν τὸν θεόν , ἀδικεῖς δὲ τὸν ὑῖόν . μάλ-
λον δὲ κακῆϊνον ἀσεβεῖς . Βέλει δὲ μαθῆν
οἷον ἐστὶ θάνατ' ; ἀνελέμε πέμψας μετὰ παί-
την τὴν Φωινὴν . Ἦν ἐὰν μὴ μετὰ μφίσση , πα-
ραχρημα κρείττονά με σεαυτῷ πιπιήκας . ἔ-
χεις χρόνον , ἔχεις γυναῖκα , ἔμφρονα , Φί-
λανδρον , ὁλοκληρὸς εἶ , πρὸς σεαυτῷ λαβὲ
τ' λείπον . Ῥωμαῖός πρὸς τῶν πάλαι γεγονότων,
ἵνα σώσῃ τὸν τῆς δόξης νόμον τι ἐκ κόσμον, ὑνὸς ἰδι-
ον ἀπέκλεινε , καὶ σεφανώσας ἀπέκλεινε . Πό-
λεων ἄρχεις πεντακοσίων Ῥωμαίων ἀγνέστα-
τ' . Ταῦτα σεαυτὸν ἀλάλῃς , ἐξ ὧν ἐδ'
οικίας ἡς ἀπαθῶς ἄρξει . Μήληρ πύλεωντε
ἐκ τῶν . Ἀπολλώνι' ἢ ἐκ παρῆν , φαβέλ-
λαν ἂν μὴ πενθῆν ἔπαισε .

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΒΥΛΩΝΙΩΝ

Γάρμ' Νεογυώδηνδῶν

Βασιλεῖ.

Εἰ μὴ πείτεργ' ἡς , εἴπ' ἂν ἡς ἐν
τοῖς ἀλλοτρίοις πρὸς ἀγμάσι δίκαι' .
οὐδὲ ἂν ἄρχων ἐν ἰνδοῖς . ἐδίκας
βαβυ-

Quomodo autem quid nascatur nisi id quod est intereat dixerit alius quispiam? Quam impius & iniquus es! Impius in Deum, iniquus in filium: Attamen impius magis in DEVM. Visné autem discere quale mors sit. Mittens me è medio tolle post hanc vocem: quam nisi immutaueris, extemplo me teipso meliorem reddidisti. Habes tempus, habes vxorem prudentem, viri amantem. Integer es, reliqua de te sume. Romanorum quispiam priscis temporibus vt imperii legem custodiret, & decorem, proprium filium interemit, & coronatus interemit. Quingentis vrbibus imperas Romanorum generosissimus. Eiusmodi autem teipsam reddis, qui ne familiæ quidem constanter præesse posset nedum vrbibus, & gentibus. Apollonius sanè si adesset, Phabulle ne lugeret persuasisset.

REX BABYLONIORVM GAR-
mus Neogynde Inderum
Regi.

Nisi curiosus esses in alienis negotiis iustitiam nõ exerceres, nec Rex Indorū.

c 2

Baby-

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

βαβυλωνίαις . Πόθεν γάρ σοι γνώριμ' ἦν
 ὁ ἡμέτερος δῆμιος ; Ἡὖν δὲ ἐπείρασας δ' ἔ-
 χην τὴν ἐμὴν ὑποκαρζόμενον Ὀπιδολαίῃς , καὶ
 τρίαυτας δ' ἔχας καθεῖς , καὶ πρὸς ἡμαπίε-
 μενον τῆς παλαιότητος τὴν Φιλαυθροπρίαν . Πε-
 ραιῖς δὲ εὖδεν ἔγ' ὃ λαθ' ἔινδυναι.

Εὐφράτη.

ΗἸ'Ν Πραξιτέλης Χαλκιδεὺς μαυόμενον
 ἄνθρωπον . Οὐτ' ὥφθη ὡς αὖ ταῖς
 θύραις ταῖς ἐμαῖς , ξίφος ἔχων ἐν κορινθωμέ-
 τῃ σὺ γινώσκεις . Τίς ἔν' ἡ τῆς Ὀπιβελῆς αἰ-
 ῖα ; Οὐ γὰρ πάπυι σὰς βῆς ἤλασαι .

Εἴπειδ' ἡμᾶλα πολλὰ μετὰξὺ,
 οὐρεᾶ τε σκυῖντα πέλαια σάτε ἡχέουσα,
 τῆς πειμῆς Φιλοσοφίας , καὶ σῆς .

Λισβώνακι.

Ανάχαρσις ὁ Σκύθης ἦν σοφός . Εἰ δὲ Σκύθης,
 ὅτι καὶ Σκύθης .

Λακεδαιμόνιοι Ἀπολλωνίῳ .

ΤἈν' δεδομένην τιμὰν σοι ἀπετάλκαμεν πόδε
 αἰτίγραφον , σημηνόμενοι τῇ δημοσίᾳ
 σφραγίδι , ἵνα ἴδῃς .

Ἀπολλώ-

Babyloniis causas disceptares. Quî enim notus tibi foret popularis noster. Iam verò imperium meum tentâsti mihi litteris ad-blanditus, & tantis imperiis relictis auaritiæ humanitatem prætendis. Nihil autem efficies, quia latere non potes.

ΕΥΦΡΑΤΑΕ.

PRaxiteles Chalcidensis furiosus homo erat. Ille apparuit ante fores meas gladium habens in Corintho, idque te conscio. Quænam igitur harum insidiarum causa? Nunquã enim boues tuos exagitaui, postquam

*Intersunt plurima valde
Umbriferi mœtes, resonantis & aquoris undæ,
inter meam Philosophiam, & tuam.*

ΛΕΣΒΟΝΑΚΤΙ.

ANacharlis Scythia sapiens erat. Si verò Scythia, constat quod & Scythæ sapientes.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΙ ΑΠΟΛΛΟΝΙΟ.

TRibutos tibi honores transmisiimus hoc Antigaphum: idque publico sigillo obsignantes, ut videas.

ἈπλλώνιⓈ ἐφόροις, καὶ Λακεδαιμονίοις.

Αΰρας ὑμῶν ἐξαστάμην ὑπὸν μὴ ἔχοντας, τὰς μὲν, καὶ τὰ σκέλη λείας ἴε, καὶ λευκὰς, μαλακὰς χλαυίδας ἡμφισμένους λεπίας, δακτυλίας πολλὰς, καὶ καλὰς περικημένους, ὑποδεδιμένους ὑπὸ δῆμα τ' Ἰωνικόν. Οὐκ ἐπίγων ἔν τας λεγομένους πρῆσβεις. ἡ δὲ Ὀπιοτλή Λακεδαιμονίους ἔφασκεν.

Τοῖς αὐτοῖς.

Καλεῖτε με πολλάκις βοηθὸν ὑμῖν τῶν νόμων, καὶ τῶν νέων ἐσόμενον. Ἡ Σόλωνος δὲ πόλις ἔκαλεῖ με. Λυκῆργον αἰδεῖσθε.

Ἐφείων τῖς ἐν' Ἀρίμιδι.

ΕⓈ ὑμῖν ἅπαν ἀγιστίας, ἔθⓈ δὲ βασιλικῆς ἡμῆς. ἀλλ' ὑμῶς ἐστὰ τρεῖς μὲν ἔδαυμόνες ἔμεμποί· μεμποίδ' ἐπώοικαι τῇ θεῷ, νύκτας τε, καὶ ἡμέρας. ἡ σὺκ ἂν ὁ κλέπτης τε, ἔλπητος, καὶ ἀνδραποδιστής, καὶ πᾶς εἰς ἀδικεῖ, ἡ ἱερόσυλⓈ ἦν ὀρμώμενⓈ αὐτόθεν· τὸ γὰρ τῶν δοιοτέρων τύχης ἐστίν.

Τοῖς

APOLLONIVS PRAESIDIBVS,
& Lacedæmoniis.

CONspexi viros vestros barbā non habētes, fæmora & crura læuia, & candida, mollibus tenuibusque tunicis circumamictos, anulos multos & pretiosos illorum digitis circumdatos, Ionicis calceis calceatos. Non cognoui ergo Lacedæmoniiis legatos. At Epistola Lacedæmonios illos dicebat.

E I S D E M

VOcatis me sæpius in auxilium legum, & iuuenum vobis futurum. At Solonis ciuitas me non vocat. Lycurgum nempe reueremini.

EPHESIIS XVI IN
Artemide.

VOs semper in Sacrificiis versamini, in regali honore. At vos quod conuiuatores, & cōpotores sitis non reprehendendi: Reprehendendi autem, quod in ædibus cum Deā versamini die & nocte. An non quisquis fur, aut latro, aut plagiarius, atque adeo quisquis impius, & sacrilegus eo se cōferret? Nam illorū, quibus sua ablata sunt, fortunæ est.

Τοῖς αὐτοῖς.

Η ἄθεν ὦκ τῆς ἐλλάδος ἀνὴρ ἔλλην τὴν φύσιν,
ὦκ Ἀθηναῖ , ὠδὲ Μεγαρεύς . Γε-
λοῖον ὄνομα ἡ παροικίῃσων ὑμῶν τῇ θεῷ . Δό-
τε μοι ἔπον , ἔνθα μὴ καθαρσίαν δεῖσσι μοι, καὶ
περ ἔνδον αἰεὶ μένοντι.

Τοῖς αὐτοῖς.

Α νῆται θυοσι τὸ ἱερὸν , εὐχομένοις , ὑμνῶ-
σιν , ἱκέταις , ἔλλησι , βαρβάροις , ἐλευ-
θέροις , δόλοις . Ὑπερφυῶς θεῷ ὀνόματι . Ε-
πιγινώσκω τὰ σύμβολα τὰ Διὸς τε καὶ Ἀθῆνης, ἐὰν
μὴ αὐτὰ.

Μιλησίοις,

Σ εισμὸς ὑμῶν τὴν γλῶττιν ἔσεισι· καὶ γὰρ ἄλλων
πολλῶν πολλάκις . Ἀλλ' ἐπαχον μὲν ἀήτύ-
χων ἐξ ἀνάγκης . ἐλεῇντες δὲ , ὡς μισοῦντες
ἀλλήλους φαίνοντο . Μόνοι δ' ὑμεῖς , καὶ θε-
οὶς ὅπλα , ἔσπερον ἐπηνέγκατε , καὶ θεοῖς τιμῆ-
ταις , ὧν καὶ οἱ ἐτίρωθεν δέονταί , καὶ μετὰ κιν-
δύνος , καὶ πρὸ κινδύνων . ἀλλὰ καὶ Φιλόσοφον
ἄνδρα.

* * *

ἡμεῖς Ἑλλήνων δύο , δημοσίᾳ τὸ παῖγμα φήναν-
τα πολλάκις καὶ παραγορεύοντα, γνωμένους σισ-
μὸς αὐτὴν , ὅτε ἔσεισεν ὁ θεός , ποιῆν ἐλέγχε-
καθ' ἐκάστην ἡμέραν . Ὡς τῆς δημοσίας ἀμαθί-
ας . Ἐπατὴρ ὑμῶν λέγεται ὁ αὐτός.

Τραλλι-

ΙΙΣΔΕΜ

Venit è Græcia vir quidam natura Græcus, non Atheniensis, neque Megarēsis, ridiculo nomine, vestræ Deæ Mineræ cohabitaturus. Date mihi locum, vbi expiatione mihi non opus sit, quamvis semper intus manenti.

ΙΙΣΔΕΜ

Sacrificantibus templum dicatū est, orātibus, canentibus, supplicibus, Græcis, Barbaris, liberis, seruis. Admodū diuina lex. Agnosco indicia Iouis, & Latonæ, si modo sola hæc.

ΜΙΛΕΣΙΙΣ.

Terræ motus terram vestram concussit: ut & aliorum multorum sæpius. Verū quidquid aduersi acciderat ex necessitate patiebantur, alii alios miseratione, non odio prosequentes. Vos soli Diis arma & ignes infertis, & eiusmodi Diis, quibus etiā exteri indigent post & ante pericula. Sed & Philosophum virū * nos Græcorū duos, qui eiusmodi adfectionem publicè sæpe ostendit, ipsumq; adeo qui eiusmodi terræ motus prædixit, cum terrā Deus cōcuteret, facere dicebatis singulis diebus. O publicā ruditatē! Et tamē pater vester Thales dicitur.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Τραλλιανοῖς.

Πολλοὶ πολλαχόθεν, ἄλλοι καὶ ἄλλας αἰτίας
 νεώτεροί τε, καὶ πρεσβύτεροι φοιτῶσι παρ
 ἐμέ. τὰς φύσεις ἔν ἐνός ἐκάστω σκέπτομαι,
 καὶ τὰς τρώπας, ὡς ἐνι μάλιστα σωεῖσθαι. τό
 τε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐκάστω δίκαιον ἦν ὅτι,
 ἡ τῶναυτίον. εἰς τήνδε τὴν ὑμέτεραν οὐκ ἀνέχοι-
 μι περκεῖναι Τραλλιανῶν ὑμῶν, ἔλυσας, οὐκ
 ἀχαιῶς, οὐκ Ἴωνας· ἀλλ' ἠδὲ τὰς τῆς δρχαί-
 ας Ἑλλάδος Θερύας, Κρότωνας, Ταραντίνους,
 ἡ Ἰνὰς ἄλλας τῶν ἐκεί λεγομένων εὐδαίμωνων
 Ἰταλιωτῶν, ἡ ἐτέρων πινῶν. τίς ἔνῃ αἰτία,
 δι' ἣν δόποδέχομαι μὲν ὑμᾶς· οὐ γινώσκω
 δὲ τίς τις ἀνδράσι σωῖσθαι, καὶ περ ἂν γὰρ ὅτι
 ὑμέτερον; ἄλλοτε ποτ' ἂν εἴπωμι. Νυνὶ δὲ
 μόνοι ὑμᾶς ἐπαγγεῖν κειρὸς, ἀνδρας τὲ τὰς ἡγε-
 μένους ὑμῶν, ὡς πολὺ κρείττους τῶν παρ' ἐτέροις ἀ-
 ρετῇ καὶ λόγῳ, καὶ μᾶλλον παρ' οἷς γεγέννηται.

Σαίτας.

Αθηναίων δόποιοι εἰσι, καθάπερ ἐν Τι-
 μαίῳ Πλάτων φησὶν. οἱ δὲ τὴν κοι-
 νὴν ὑμῖν θεὸν ἐξορίζουσι τῆς Ἀθικῆς. Νῆϊν
 μὲν τὴν ἐφ' ὑμῶν· Ἀθλῶν δὲ τὴν ὑπὸ αὐ-
 τῶν ὀνομαζομένην, ἡ μένοντες ἔλληνες,
 ὅπως

TRALLIANIS.

Multi è multis locis alii aliis de causis^s iuuenēs, & senes apud me conuersantur. Vnuscuiusque igitur naturam considero, & mores, quàm exactissimè id fieri potest, & unicuiusque è ciuitate suâ iustos mores, aut contrarios. At vestræ ciuitati nihil habeo, quod præferam, Tralliani cū sitis: non Lydos, non Achiuos, non Ionas; sed neque ex antiquâ Græcâ Thurios, Crotonas, Tarentinos, aut alios qui ibi beati Itali dicuntur, aut quosdam alios. Quænam igitur causâ, quare vos non recipiam, neq; huiusmodi viris cohabitẽ, quum vestrum genus sim? Aliàs aliquando id dixero, iam verò solummodo vos laudandi tempus est, quod vestri viri longè meliores apud alios censcantur virtute, & ratione, & potissimū apud quoscunque fueritis.

S A I T I S.

Ab Atheniensibus oriundi estis, quem admodum in Timæo Plato dicit. Illi verò cōmunē vestram Deā ex Atticā exterminant, quæ à vobis Nais, ab illis Minerua appellabatur, non manentes Græci.

Qui

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Ὅπως δ' ἐ μένοντες ἐγὼ φράσω . Γέρων σφ-
 φός ἐδής Ἀθηναῖ . ἐ γὰρ ἔφυγεν πᾶσα πα-
 τὴρ , ὅτι μηδεμία μηδεὶς . ὁ κόλαξ πᾶσι ταῖς
 πύλαις , ὁ σκυφάντης πρὸ τῶν πυλῶν . ὁ μα-
 κροπὴς ἔπρὸ τῶν μακρῶν ἰσχυρῶν . ὁ ἀφροσύνη
 πρὸ τῆς μεθυρίας καὶ πρὸ τῆς Παιδείας . Ἡ ἴ-
 δε δὲ ἐδὲ Σέβιον ἔχει

Ἰώσιν.

Ἐλθόντες οἴεσθε δεῖν ὀνομάζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς,
 καὶ τὴν ἐμπροσθεν δόποικίαν . Ἐλθόντες δ' ὡ-
 σπερ ἔστι καὶ νόμοι , καὶ γλῶττα , καὶ βίβλος ἰδι-
 οῦτα , οὕτω καὶ σχῆμα , καὶ εἶδος ἀνθρώπων .
 Ἀλλ' ὑμῶν γε ἐδὲ τὰ ὀνόματα μένει τῆς πολλῆς ἀλλ'
 ὑπὸ τῆς νέας ταύτης ὀδοιμονίας δόπολιέκα-
 πτε τὰ τῶν προγόνων σύμβολα . Καλῶς ἐδὲ
 τοῖς τέφροις ἐκείνοι δέχονται ἂν , ἅγχι ἀγνώτας
 αὐτοῖς γινωσκόντες . Εἴη πρότερον Ἡρώων ἢ ὀ-
 νόματα , καὶ ναυμάχων , καὶ νομοθετῶν . νύ-
 νι δὲ Λακκίλων , καὶ Φαυρεκίων , καὶ Λευκανίων
 τῶν μακαρίων , ἐμοὶ μὲν εἴη μᾶλλον ὄνομα Μί-
 μνερμος .

Ἐστίαίω.

Ὁ πατὴρ ὑμῶν Ἀπιδλώνιος ἦν τῆς τῆς
 Μηροδότῃς . Σὺ δὲ ἀπαξ ἐθέλεις
 ὁ νομα-

Qui verò Græci non maneant, ego dicam. Senex Sapiens Atheniensis nemo: non enim omnis vxor omnis viri, eo quod nulla nullius. Colax in foribus, Sycophanta ante fores, Leno etiam ante longos muros, Parasitus in Munychiâ portu, & in Piræo. Dea verò ne Sunium quidem habitat.

ΙΟΝΙΒΥΣ.

Græci appellari existimate ob genus, & prisca Colonias. Græcis verò quemadmodum consuetudines, & leges, & lingua, & vita propria: ita etiam forma, & figura hominum. At vestrum plerisque ne quidam nomina Græca amplius remanēt, sed ob nouam hanc felicitatem etiam maiorum vestrorum Symbola perdidistis. Rectè verò iidem ne sepulcris quidem maiorum suorum reciperentur, vt qui illis ignoti euaserint. Sanè cum prius heroum nomina fuerint, & victorum in nauibus, & legumlatorum: iam Luciorum, & Fabriciorum, & Leucaniorum beatorum sunt. Ego verò Mimnermus potius dicerer.

ΗΕΣΤΙΑΕΟ.

Pater vester Apollonius tertius erat à Menodoto. Tu verò simpliciter cupis appellari

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

ὀνομάζομαι, Ἀγκρίτιον, ἡ λέπερκον. Τίνος
 σὺ τέτων ἀπόγονος; Ἀΐσχρον ἢ ὄνομα μὲν ἔχεις
 ἴναι, τὸ δὲ εἶδός αὐτὸ μὴ ἔχοις.

Τῷ αὐτῷ.

ΠΑΤΡΙΔΟΣ Εἰμὲν πρῶτοντα σὺ δαίμονι. ἢ
 δη δὲ τῆς πόλεως πρῶτα ἐν νῷ ἐβα-
 λόμην. Οὐδὲ μοῖρα πρὸς πᾶσι ἀνδρῶν,
 οἱ ταὐτὰ πρῶτα λελόγχασιν ἡμῶν. Ἀρξὴ δὲ
 τῶν λοιπῶν παιδάριον, καὶ μικρὸν ἐπάνω τέτων
 μείρακις. ἐνταῦτά περ δέξομαι, μὴ σφαλῇ τὸ
 ὑπὸ νεῶν κυβερνώμενα. Σαὶ δ' ἔτι δέξομαι, ἐπεὶ
 βιβιάκαμεν.

Τοῖς Στωϊκοῖς.

ΩΡΑ καὶ λιμὲς ἦν βάσσω, καὶ περ ὄντων ἰσ-
 πατρίσιν ὅσων ζημάτων. Πρῶτον μὲν ἐνέφυ-
 γε Μεγδάδε σὺν ἐνὶ τῷ λεγομένων ἐρασῶν, αἶμα δὲ καὶ
 μαστραπῶν. Τροφῆς γὰρ ἀμφοτέροις ἔδει, ἑξ ὁδοῦ-
 ὦν. ἔπειτα ἐκείθεν εἰς Συρίαν. ὑπεδέχετο δὲ τὸν
 ὠρεῶν Εὐφράτης, καὶ ἥλιος ὁμοίως ἐδέετο τοῦ πί-
 τε καλῶς, ὥστε αἰρεῖσθαι τῶν ὁρῶν δι' ἐν-
 νοίαν.

Τοῖς ὅσοις

appellari Lucretius, aut Lupercus. Cuius horum tu filius es? Turpe sanè si nomen cuiusdam habeas, speciem eius non habes.

ΕΙΔΕΜ

Longius à patria absumus Deo ita volente. Iam verò ciuitatis negotia in animum conieci. Properat enim fatum ad finem illorum virorum, qui primos honores in ciuitate sortiti erant. Imposterum pueri imperabunt, & paullo post illos infantes. Hoc tempore metueridum est, ne illa quæ à iuuenibus administrantur minus rectè se habeant. Tibi verò nullus metus incutiat: quia viximus.

ΣΤΟΙCΙC.

PUlcritudo, & fames aderant Basso, quâuis patricius multæ forent diuitiæ. Primum igitur Megaram transfugit, vno ditorum amatorum simul & lenonum commite. Nutrimento enim vtriusque opus erat, & viatico: Inde postea in Syriam. Recepit verò pulcrum illum Euphrates, aut si quis alius similiter illo tempore formoso indigebat, vt ita turpissimorum quid per beniuolentiam sibi contraheret.

ILLI

Τοῖς ἐν Σάρδεσιν.

Ο παῖς Ἀλυάτῳ σῶσαι τὴν ἑαυτῷ πόλιν ἀ-
δύνατον ἐγγέτο, καὶ ἀμήχανον, καί-
περ ὧν βασιλεύετε καὶ Κροῖστος. Ἰμεῖς δὲ
πίῳ πεπιθότες ἄρα λέοντι πόλεμον ἄσπονδον ἤ-
ρασθε, παῖδες νέοι πάντες, ἄνδρες γέροντες,
ἀλλὰ καὶ παρθένοι, καὶ γυναῖκες; Ἐρινύ-
ων νομίσαι ἀνὴρ τὴν πόλιν εἶναι, καὶ ἐχθρὸν Δῆμη-
τρον. Ἡ δὲ θεὰ Φιλότητος: ὑμῖν δὲ
ὡς ἔτ' ὀχόλῃ;

Τοῖς αὐτοῖς.

Εἰχθὺς εἰς πόλιν δὲ χαίρειν τε καὶ μεγάλην ἐθε-
λήσας Φιλόστροφον δὲ χαῖρον ὥσπερ χημεῖσαι. καὶ
παρεγγυόμην ἂν αὐτῷ ἐκὼν, κληθῆναι μὴ πει-
μνίνας ὡς ὑφ' ἐγέρων πολλῶν, οἱ ποιήσιν μίαν
ὑμῶν τὴν πόλιν ἐμελλον ἦθαι, καὶ φύσει, καὶ
νόμῳ, καὶ θεῷ. καὶ τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοί, πᾶν-
τως ἂν ἐποιήσει. Σίασις δὲ, ὡς ἔφη ἦς, πολέ-
μος χαλεωότερον.

Φοιτηταῖς.

Διὰ Φιλοσφίαν εἴρηται τῶν κρημένων
ἐκαστον, καὶ δι' ἀφράτην. μητὸ
Πραξι-

ILLIS QUI IN SARDIBVS.

PVerHalyattæ non satis potens, neque validus erat, vt suam ciuitatem seruaret, quamuis rex esset, & Croesus. Vos autem quali nam Leone confisi fracto fœdere bellum maluistis, iuuenes pueri, viri senes, quin etiam virgines, & mulieres? Furiarum aliquis hanc ciuitatem esse censeat, non Cereris amplius. Hæc enim Dea hominum amans est: Vobis autem quænam hæc iracundia?

IIISDEM

Verisimile est in urbem antiquam, & magnam voluisse etiam antiquum Philosophum accedere. Et ipse sanè sponte accessissem, non expectaturus vt vocarer tanquam ab aliis multis, si vestram ciuitatem moribus, & natura, & legibus & Deo vnâ & concordem facere potuissem. Sanè quæcumque in me fuit, omnino feci. Seditio verò, vt dixit quidam, bello ipso grauior.

DISCIPVLIS.

QVidquid dicitur vnūquodq; per Philosophiam, non per Euphratē dicitur.

f.

Nequis

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

μὴ τ' Πραξιτέλῃς ξίφει, ἢ τ' Λυσίῃ Φάρμακον
πιφοβήσθαι μέ τις δόξῃ . Καὶ τῶν γὰρ ἐστὶν
ὁφρατά.

Σιτταπήλοις.

Η γῆ παύτων μήτηρ . δικαία γδ' . ὑμῖς δὲ
ἄδικοι ὄντες , πιπίησθε αὐτὴν ἑαυτῶν μό-
νων μητέρα . Καὶ εἰ μὴ παύσησθε σὺν ἑσάσω
ὑμᾶς ἐν αὐτῇ ἐσάναι .

Βασιλεὺς Φραιώτης

Ἰάρχα διδασκάλω, καὶ τῖς περὶ αὐτὸν σοφοῖς.

Α Πολλώνιος ἀνὴρ σοφώτατος σφωτέρως ὑ-
μᾶς ἑαυτῷ ἡγείται , καὶ μαθησόμενος ἤ-
κει τὰ ὑμέτερα . Πέμπει ἐν αὐτῷ εἰδότα , ἐ-
πίσαις . Ὡς δ' ἀπολαύσας ἐδὲν τῶν μαθημάτων
ὑμῖν . Καὶ γδ' λέγει ἄριστα ἀνθρώπων , καὶ
μέμνηται . Ἰδέτω δ' πρὸν θρόνον , ἐφ' ἧ καθί-
σαι μοι τὴν βασιλείαν ἔδωκας Ἰάρχα πέπερ.
Καὶ οἱ ἐπόμενοι δὲ αὐτῷ ἄξιοι ἐπαινεῖ , οἳ τι εὖ δε
αἰδρὸς ἡττηνται.

Ἀπολλώνι τῷ τοῖς αὐτοῖς.

Α Φικόμενῳ μοι περὶ πρὸς ὑμᾶς , ἐδώκατε
τὴν θάλασσαν , ἀλλὰ καὶ σοφίας τῆς ἐν
ὑμῖν

Praxitelis gladium, aut Lysij venenum me extimuisse censeat. Nam & hoc Euphratæ est.

FRUMENTI VENDITORIBVS.

Terra omnium mater. Iusta enim. At iniusti vos vestram tantum matrem fecistis. Et nisi cessaueritis, in illâ vos consistere non permittam.

R E X P H R A O T E S

Iarcha Doctori, & qui cum ipso, Sapientibus.

A Pollonius vir sapientissimus, vos semetipso sapientiores iudicat, & venit ut à vobis Sapientiam vestram discat. Remittite igitur ipsum omni doctrinâ, quâ vos, instructum, & sic nihil de doctrinâ vestrâ vobis peribit. Nam optima inter homines dicit, & beneficiorum meminit. Videat etiam solium illud in quo sedenti mihi regnum dedisti Iarcha pater. Illi quoque qui ipsum sectantur laude digni, eo quod à tali viro superentur.

A P O L L O N I V S

Isdem.

PEdestri itinere ad vos accedenti mihi per mare nauigium mihi dedistis: sed quia
f 2 vestræ

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΤ

ὕμῃν κοινωνήσαντες διδῶκαί, καὶ λαὸν τῷ ἔργῳ
νῦν πορεύεσθαι. Μεμνήσομαι τέτων καὶ πρὸς
Ἑλλήνας, κοινωνήσω πῶς παρῆσι λόγων, ἐκ
μὴ μάτην ἔπιον τῷ ταυτάλῃ.

Τίτω βασιλεῖ.

ΜΗ' βεληθέντι σοι ἐπ' αἰχμῇ κηρύττεισθαι,
μηδ' ὅππ' ὀπί' ὀπί' δῆϊον αἵματι, δίδωμι ἐγὼ τὸν
σωφροσύνης σέφανον· ἐπειδὴ ἐφ' οἷς δῆϊε
φανῶσθαι γινώσκεις.

Δημητρίῳ Σενίῳ.

Διδώμ' σε βασιλεῖ Τίτω διδάσκαλον τῷ τῆς
βασιλείας ἡθους. Σὺ δὲ ἀληθεύσας πῶς με
πρὸς αὐτὸν δίδας, καὶ γίγνῃς αὐτῷ, πολλὴν ὀργῆς
παύσας.

Αὐτοκράτωρ Ὀτταβιανὸς Ἀπολλωνίῳ

Φιλοσόφῳ χαίρειν.

Εἰ πάντες Ἀπολλώνιος κατὰ ταῦτά σοι φιλοσο-
φῆν ἤθελον, σφόδρα ἂν ἑδαιμόνως ἐπαι-
τον, φιλοσοφία τε καὶ πενία. φιλοσοφία
μὲν ἀδεκάσως ἔχουσα· πενία δὲ αὐ-
τοκράτῳ. Ἐρρωσο.

Τ Ε Α Θ Σ

vestræ etiam Sapientiæ participem reddidistis, per cœlum etiam transire concessistis. Memor horum apud Græcos ero, & præsentibus hosce sermones communicabo, nisi frustra illa ut Tantali potum biberint.

TITO REGI.

QVando neque ob bellum gestum, aut hostium sanguinem effusum laudari cupis, tradotibi Prudentiæ coronam, cum cognoscas, quibus aliquem coronari oporteat.

DEMETRIO SYN-
iensis.

TRado te Imperatori Tito præceptorem regionum morum. Tu verò & ut veritatem de illo dixerim redde, & exceptâ irâ, omnia de te sumat.

IMPERATOR VESPASIANVS

*Apollonio Philosopho
Salutem.*

SI omnes, Apolloni, eodẽ, quo tu modo philosophari vellent, valde beati vitam agerent in Philosophiâ, & paupertate. In Philosophiâ ut à muneribus incorrupti: in paupertate, ut liberè viuerent.

Vale.

f 3

EPISTO.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΝΑΧΑΡΣΙΤΟΣ.

Αθηναίοις.

ΕΛΑΤΕ ἐμὴν Φωνὴν, διό-
τι ἔτρανῶς ἐλληνικὰ γράμμα-
τα λέγει Ἀνάχαρσις πρὸς
Ἀθηναίους σπλοικίζε· Ἀθη-
ναῖοι δὲ πρὸς Σκύθαις· οὐ
Φωναῖς διήνεγκαν ἄνθρωποι
αἰθρώτων ἕως ἴσθαι ἀξιόλογοι· ἀλλὰ γνώμης,
ὥστε καὶ Ἕλληνας ἐλλήνων Σπερλιάται ἔθραυοι
ἀπικρίζουσι, ἀλλ' ἔργοις λαμπροί, καὶ ἀδό-
κιμοι· οὐ ψεύουσι Σκύθαι λόγον, ὅς ἐμΦα-
νίζει τὰ δέοντα, καὶ ἐπαγγέσσιν, ὅς ἂν μὴ ἐφικνῇ-
ται τὴ δέοντα· Πολλὰ καὶ ὑμεῖς οἰκονομοῖτε καὶ
προσέχοντες Φωνὴν ἄρθεα οὐκ ἐχέση· Εἰσάγε-
τε ἰητέρας Αἰγυπτίους· κυβερνήταις χρησθε φοίνι-
ξιν· ὠνεῖσθε ἐν ἀγορᾷ, καὶ διδόντες πλεῖον τῆς ἀ-
ξίας τοῖς ἐλλήνισι λαλῶσιν· καὶ οὐκ ἐκνεύετε
λαμβάν-
τε

EPISTOLAE ANACHARSIDOS.

ATHENIENSIBVS.

DEridetis vocem meā, eo quod non planè Græcas litteras proferat. Anacharsis apud Athenienses vitiosè loquitur: Athenienses verò apud Scythas. Non vocibus homines hominibus intersunt, vt alicuius precii sint, sed animis. Vt neque Græcorū Græci Spartani exactè Atticissint, cum factis illustres sint, & admirandi. Non reprehendunt Scythæ sermonem, qui quid fieri deceat, declarat: neq; laudant, qui id, quod decorum est, non attingit. Multa quoque vos administratis non vocem morati, si vires non habeat. Introducitis medicos Aegyptios; gubernatoribus vtimini Phoenicibus: Emitis in foro, nec plus precio illis datis, qui Græcè loquuntur. Nec cunctāter
à Bar.

ἌΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ.

λαμβάνετε ὧρα βαρβάρῃ, ἐὰν πρὸς τρεῖς
 πωλῶσι. Βασιλεῖς περσῶν καὶ κείνων φίλοι μεγα-
 λοφρονῶντες ὅταν βέλονται πρὸς ἐλλήνων πρεσ-
 βευτῆς ἐλληνικῇ φωνῇ φθέγγεσθαι, ἀναγκάζονται
 σολοικίζειν, ὧν ὑμεῖς ἔτε βέλαι, ἔτε ἔργα κατε-
 μέμφεσθε. λόγος δὲ κακὸς ἔ γίνεται, ὅταν βέλαι
 ἀγαθὰ ὦσιν, ἔργα καλὰ λόγοις ὧρα λαβθεῖ.
 Σκύθαι δὲ διακρίνῃσι λόγον φαῦλον, ὅταν δια-
 λογισμοὶ φαῦλοι γίνονται. Πολλῶν καθυστερήσ-
 τε, ἂν δυσχεραίνετε φωναῖς βαρβάροις, ἔ
 μετὰ τῷτο μὴ ἀναδεχόμενοι τὰ λεγόμενα. Πολ-
 λὰς γὰρ ποιήσετε ὀκνηρὰς εἰσηγείας ὑμῖν τὰ συμ-
 φέροντα. Διατὶ βαρβαρικὰ τιμᾶτε ὑφάσμα-
 τα, φωνὴν δὲ βάρβαρον ἔ δοκιμάζετε; Ἄυ-
 λήτων, καὶ ἀδόντων φωνὰς ζητεῖτε ἑμμελεῖς,
 καὶ ποιητῶν ἑμμετρά ποιόντων ὀπιλαμβάνε-
 σθε, εἰ μὴ ἀναπληρῶσι χράμματα ἐλληνικαῖς
 τὰ μέτρα. λεγόντων δὲ θεωρεῖτε αὐτὰ τὰ λεγόμε-
 να. τὸ γὰρ τέλος τέτων εἰς ὄνησιν. καὶ βαρβά-
 ροις πεθόμενοι ὅσα ὀπιτρέψετε γυναῖξί, καὶ
 τέκνοις, καὶ προσέχουσιν ὑμῖν ἐὰν σολοικίζητε.
 Κρεῖσσον γὰρ σολοικίζουσιν ἐπακολεθῶντας σώ-
 ζεσθαι, ἢ τρανῶς ἁπικίζουσιν ἐπακολεθῶντας
 μέγα βλάβεισθαι. Ἀπαιδευτῶν ταῦτ' ἐστὶ, καὶ
 ἀπειροκάλων ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Σώφρων γὰρ
 ἔδεις ἂν διανοηθείη ταῦτα.

à Barbaro accipitis, si ritè vendat. Reges Persarum, eorumque amici superbientes, cum volunt ad Græcorum Legatos Græcâ linguâ loqui, vitiosè loqui coguntur; quorū tamen vos neque consilia, neque opera reprehenditis. Sermo autem malus non fit, ubi bona consilia fuerint, & optima opera sermonibus consentiunt. Scythæ verò malum sermonem discernunt, cum ratiocinationes malæ fuerint. Multis profectò rebus priuabimini, si barbaris vocibus offendimini, & posthac quæ dicuntur, non recipitis. Multos enim vt necessaria vobis adferant, segnes reddetis. Nam quare Barbaricas texturas in honore habetis, vocem autem barbaram non probatis? Tibicinum & canentium Voces studiosè inquiritis, & Poetarum quī versus faciunt, quamuis metrum Græcis litteris non claudant, & quæcunque illi dicunt, attenditis. (Horum enim finis vtilitas est) & Barbaris vxoribus & liberis morem gerentes, vos non committitis, & vos cum vitiosè loquimini, obseruantibus. Satiùs enim vitiosè loquentibus obedire & saluari, quàm planè Atticissantes sequi, & magno dāno adfici. Rudiū hæc sunt, & insolentiū viri Athenienses. Nemo enim sapiēs, si hæc ita statuatur.

SOLO-

Ε"Αλληνες σοφοὶ ἄνδρες ἔδεν γε σοφώτεροι βαρ-
 βάρων . Τὸ γὰρ ὀπίσσω καλὸν εἰδέναι
 ὅκ' ἀφείλοντο οἱ θεοὶ βαρβάρων . Πείρα δ'
 ἔχει λαμβάνειν ἐξεπίζοντας λόγους , ἐ καλὰ
 φρονέμεν , καὶ βασιλεύειν ἐ συμφωνέμεν . Λό-
 γοις γὰρ πρὸς ἔργ' αἱ ὁμοιοὶ ἐσμέν τις ἀγαθῶς
 ζῶσι . Στήλαι δὲ καὶ κόσμησιν σώματ' οὐ
 μὴ γινέσθωσαν ἐμπόδιον ὀρθῆς κρίσεως . Ἄλλοι
 γὰρ ἄλλως κατὰ νόμους πατέρων κικοσμήκασιν τὰ
 σώματα . Σημεῖα δὲ ἀσωτίας τὰ αὐτὰ βαρ-
 βάροις , καὶ ἔλθουσιν ὁμοίως δὲ σωτίως . Σὺ
 δὲ διότι Ἀνάχαρσις ἐλθὼν ὀπί' αἱς θύρας ἐβί-
 λητ' σοι ξέν' οὐ γινέσθω , ἀπηξίωσας ; καὶ ἀ-
 πικρίνω ἐν οἰκείᾳ χώρᾳ μὴ δὴν ξενίᾳ σπαί-
 πην . Εἰ δὲ τίς σοι κινῶ Σπαρτιάτην ἐδωρεῖ-
 το , ὅκ' ἂν προσέτιθεσθε ἐκείνῳ ἀνδρὶ κινῶ τῆ-
 τον ἐς Σπάρτην ἀπαγόντ' ὄναι σοι ; Πό * δὲ
 καὶ ἐσόμεθα ἐπείροισι ξένοι , ἐπειδὴ ἕκα-
 στ' οὐ τῆτον τὸν λόγον λέγοι ; Ἐμοὶ μὲν ἔ κακῶς ἔ-
 χειν ταῦτα δοκῇ Σόλων Ἀθηναῖε σοφέ . Καί μιν
 κελεύει

S O L O N I.

GRæci Sapientes viri Barbaris nihilo sapientiores sunt . Nam honesti cognitionem Dii Barbaris non inuiderunt . Eius rei documentum capere licet, si qui rationes requirant, an honesta sentiamus, & explorent, an cum ratione consonemus. Sermone enim ad opera semper similes sumus rectè viuentibus. Habitus verò, & ornatus corporis, ne æstimentur rectæ mentis impedimentum . Alii enim aliter secundū patrum leges corpus ornârunt. Signa verò ruditatis eadem Barbaris, & Græcis, quemadmodum & scientiæ. Tu verò cum Anacharxis ad tuas ædes venerit, vt tuus hospes fieret, quare illum dedignatus es? Et respondisti in domesticâ regione non decere hospitalitatem contrahere . Quod si tibi quis Spartiatam canem dono dedisset, non illū virum canem istum Spartam abductum tibi dare . Et quomodo alter alterius hospes fuerit, vbi vnusquisque hunc tuum sermonem vsurpauerit? Mihi sanè hæc non rectè sibi habere videntur Solon Atheniensis Sapiens . Et animus
me

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

ὀνομάζεσθαι, Λακρίτιον, ἢ Λάπερινον. Τίνος
 τῶν τέτων ἀπόγονον; Ἀίσχρον ἢ ὄνομα μὲν ἔχεις
 ἴσθης, τὸ δὲ εἶδός αὐτοῦ μὴ ἔχοις.

Τῷ αὐτῷ.

Πατριδὲ ἐσμὲν πρῶτον σὺ δαίμονι. ἤ-
 δη δὲ τῆς πόλεως πράγματα ἐν νῷ ἐβα-
 λόμην. ὁ δὲ μοῖρα πρὸς πᾶσι ἀνδρῶν,
 οἱ ταῦ πρῶτον λελόγχασι τιμάν. Ἀρξάν δὲ
 τῶν λοιπῶν παιδάριον, καὶ μικρὸν ἐπάνω τέτων
 μείρακις. ἐνταῦτά περ δέξομαι, μὴ σφαλῇ τὰ
 ὑπὸ νεῶν κυβερνώμενα. Σὺ δ' ἔτι δέξομαι, ἐπεὶ
 βεβιώκαμεν.

Τοῖς Στωϊκοῖς.

Ὦρα καὶ λιμὸς ἦν βάσις, καὶ περ ὄντων ἰσ-
 πατέρων συχνῶν ζημάτων. Πρῶτον μὲν ἐνέφυ-
 γε Μεγδάδε σὺν ἐνὶ τῷ λεγομένων ἱεραῶν, αἶμα δὲ καὶ
 μαστράων. τροφῆς γὰρ ἀμφοτέρους ἔδει, ἑξοφί-
 ων. ἔπειτα ἐκείνην εἰς Συρίαν. ὑπεδέχετο δὲ τὸν
 ὠρεῶν Εὐφράτης, καὶ εἰς ὁμοίως ἔδειτο τοῦ τί-
 τε καλῶς, ὥστε ἀρεῖα καὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἐν-
 νοίαν.

Τοῖς δὲ

appellari Lucretius, aut Lupercus. Cuius horum tu filius es? Turpe sanè si nomen cuiusdam habeas, speciem eius non habes.

ΕΙΔΕΜ

Longius à patria absumus Deo ita volente. Iam verò ciuitatis negotia in animum conieci. Properat enim fatum ad finem illorum virorum, qui primos honores in ciuitate sortiti erant. Imposterum pueri imperabunt, & paullo post illos infantes. Hoc tempore metuendum est, ne illa quæ à iuuenibus administrantur minus rectè se habeant. Tibi verò nullus metus incutiat: quia viximus.

ΣΤΟΙCΙΣ.

PUlcritudo, & fames aderant Basso, quâuis patri eius multæ forent diuitiæ. Primum igitur Megaram transfugit, vno dictorum amatorum simul & lenonum commite. Nutrimiento enim vtriusque opus erat, & viatico: Inde postea in Syriam. Recepit verò pulcrum illum Euphrates, aut si quis alius similiter illo tempore formoso indigebat, vt ita turpissimorum quid per beniuolentiam sibi contraheret.

ILLI

Τοῖς ἐν Σάρδεσιν.

Οὐ παῖς Ἀλυόπῳ σῶσαι τὴν ἑαυτῆ πόλιν ἀ-
δύνατ' ἐγγέτο, καὶ ἀμήχαν'· καὶ
περὶ ὧν βασιλεύετε καὶ Κροῖσ'· Ἰμῶς δὲ
πρὶν πεποιθότες ἄρα λέοντι πόλεμον ἄσπονδον ἤ-
ρασθε, παῖδες νέοι πάντες, ἄνδρες γέροντες,
ἀλλὰ καὶ παρθένοι, καὶ γυναῖκες; Ἐρινύ-
ων νομίσαι ἄν τις τὴν πόλιν εἶναι, καὶ ἔχει Δήμη-
τερ'. Ἡ δὲ θεὰ Φιλαύφρωτα· ὑμῖν δὲ
ἦς ἔτ' ὀχόλ'·

Τοῖς αὐτοῖς.

Εἰς πόλιν δευαίαν τὴν καὶ μεγάλην ἐθε-
λήσας Φιλόσοφον δευαῖον ὡς ἀγνῆτα. καὶ
παρεγνόμεν ἂν αὐτὸς ἐκὼν, κληθῆναι μὴ πει-
μείνας ὡς ὑφ' ἐτέρων πολλῶν, εἰ ποιήσει μίαν
ὑμῶν τὴν πόλιν ἔμελλον ἦθαι, καὶ φύσει, καὶ
νόμῳ, καὶ θεῷ. καὶ τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοί, πάν-
τως ἂν ἐποίησαι· Σιάσις δὲ, ὡς ἔφη ἦς, πολέ-
μα χαλεπότερον.

Φοιτηταῖς.

Διὰ Φιλοσφίαν εἴρηται τῶν κρημένων
ἕκαστον, καὶ δι' ἑφραίην. μὴ τὸ
Περαξί-

ILLIS QVI IN SARDIBVS.

PVer Halyattæ non satis potens, neque validus erat, vt suam ciuitatem seruaret, quamuis rex esset, & Croesus. Vos autem quali nam Leone confisi fracto fœdere bellum maluistis, iuuenes pueri, viri senes, quin etiam virgines, & mulieres? Furiarum aliquis hanc ciuitatem esse censeat, non Cereris amplius. Hæc enim Dea hominum amans est: Vobis autem quænam hæc iracundia?

IISDEM

Verisimile est in urbem antiquam, & magnam voluisse etiam antiquum Philosophum accedere. Et ipse sanè sponte accessissem, non expectaturus vt vocarer tanquam ab aliis multis, si vestram ciuitatem moribus, & natura, & legibus & Deo vnâ & concordem facere potuissem. Sanè quantum in me fuit, omnino feci. Seditio verò, vt dixit quidam, bello ipso grauior.

DISCIPVLIS.

QVidquid dicitur vnūquodq; per Philosophiam, non per Euphratē dicitur.

f

Nequis

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

μὴ τ' Πραξιτέλης ξίφος, ἢ τ' Λυσίε φάρμακον
πιφοβῆσθαι μέ τις δόξῃ . Καὶ τῷτ' γὰρ ἐστὶν
ὄφρατος.

Σιτκαπήλοις.

Η γῆ παύτων μήτηρ . δικαία γδ' . ὑμῖς δὲ
ἄδικοι ὄντες , πιπίησθε αὐτὴν ἑαυτῶν μό-
νων μητέρα . Καὶ εἰ μὴ παύσησθε σὺν εἰσῶσα
ὑμᾶς ἐν αὐτῇ ἐσάναί.

Βασιλεὺς Φραώτης

Ἰάργα διδασκάλω, καὶ τοῖς πρὶ αὐτὸν σοφοῖς.

Α Πολλώνιος ἀνὴρ σοφώτατος σφωτέρως ὑ-
μᾶς ἑαυτῷ ἡγείται , καὶ μαθησόμενος ἤ-
κει τὰ ὑμέτερα . Πέμπει ἐν αὐτῷ εἰδότε , ὅ-
ποια ἴσῃ . Ὡς δὲ πολλοὶ περὶ τῶν μαθημάτων
ὑμῖν . Καὶ γὰρ λέγει ἄρκεται ἀνθρώπων , καὶ
μέμνηται . Ἰδέτω δὲ πῶς θρόνον , ἐφ' ἧς καθί-
σαι μοι τὴν βασιλείαν ἔδωκας Ἰάργα πέπερ.
Καὶ οἱ ἐπόμενοι δὲ αὐτῷ ἄξιοι ἐπάμνη , ὅτε τῷδε
αἰδρὸς ἡτήνται.

Ἀπολλώνι τοῖς αὐτοῖς.

Α Φικρομένω μοι περὶ πρὸς ὑμᾶς , ἔδωκατε
τὴν θάλασσαν , ἀλλὰ καὶ σοφίας τῆς ἐν
ὑμῖν

Praxitelis gladium, aut Lysij venenum me extimuisse censeat. Nam & hoc Euphratæ est.

FRUMENTI VENDITORIBVS.

Terra omnium mater. Iusta enim. At iniusti vos vestram tantum matrem fecistis. Et nisi cessaueritis, in illâ vos consistere non permittam.

R E X P H R A O T E S

Iarcha Doctori, & qui cum ipso, Sapientibus.

A Pollonius vir sapientissimus, vos semetipso sapientiores iudicat, & venit ut à vobis Sapientiam vestram discat. Remittite igitur ipsum omni doctrinâ, quâ vos, instructum, & sic nihil de doctrinâ vestrâ vobis peribit. Nam optima inter hominès dicit, & beneficiorum meminit. Videat etiam solium illud in quo sedenti mihi regnum dedisti Iarcha pater. Illi quoque qui ipsum sectantur laude digni, eo quod à tali viro superentur.

A P O L L O N I V S

Isdem.

PEdestri itinere ad vos accedenti mihi per mare nauigium mihi dedistis: sed quia
f a vestræ

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ὕμῃν κοινωνήσαντες δεδώκαίε , καὶ λήξ' τῷ ἔργῳ
νῦν πορεύεαι . Μεμνήσομαι τέτων καὶ πρὸς
Ἑλλήνας , κοινωνήσω πῶς παρῆσι λόγων , ἐ
μὴ μάτην ἔπιον τῷ ταύτῳ .

Τίτω βασιλεῖ.

ΜΗ' βεληθέντι σοι ἐπ' αἰχμῇ κηρύττεσθαι,
μηδ' ὅππ' ἰθὺν αἵματι , δίδωμι ἐγὼ πῶς
σωφροσύνης σέφανον · ἐπειδὴ ἐφ' οἷς δεῖ τε-
φανῶσθαι γινώσκεις .

Δημητρίῳ Σενιῖ.

Διδώμί σε βασιλεῖ Τίτῳ διδάσκαλον τῷ τῆς
βασιλείας ἡθους . Σὺ δὲ ἀληθεύσῃ πῶς
πρὸς αὐτὸν δίδε , καὶ γίγνεσθαι αὐτῷ , πολλὴν ὀργῆς,
παύει .

Αὐτοκράτωρ Ὁ Τεσσαπαιανὸς Ἀπολλωνία

Φιλοσόφῳ χαίρειν .

Εἰ πάντες Ἀπολλώνιε κατὰ ταῦτά σοι φιλοσο-
φῆν ἤθελον , σφόδρα ἂν εὐδαιμόνως ἐπεί-
τον , φιλοσοφία τε καὶ πενία . φιλοσοφία
μὲν ἀδεκάσως ἔχουσι · πενία δὲ αὐ-
ταίρετος . Ἐρρώσο .

Τ Ε Α Θ Σ

vestrae etiam Sapientiae participem reddidistis, per coelum etiam transire concessistis. Memor horum apud Graecos ero, & praesentibus hosce sermones communicabo, nisi frustra illa ut Tantalus potum biberint.

TITO REGI.

Quando neque ob bellum gestum, aut hostium sanguinem effusum laudari cupis, tradotibi Prudentiae coronam, cum cognoscas, quibus aliquem coronari oporteat.

DEMETRIO SYN-

iensis.

Trado te Imperatori Tito praefectorem regionum morum. Tu verò & ut veritatem de illo dixerim redde, & exceptam iram, omnia de te sumat.

IMPERATOR VESPASIANVS

Apollonio Philosopho

Salutem.

Si omnes, Apolloni, eodem, quo tu modo philosophari vellent, valde beati vitam agerent in Philosophia, & paupertate. In Philosophia ut à muneribus incorrupti: in paupertate, ut liberè viuerent.

Vale.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΝΑΧΑΡΣΙΤΟΣ.

Αθηναίοις.

ΕΛΑΤΕ ἐμὴν Φωνὴν, διό-
τι ἔτρωως ἐλληνικὰ χράμα-
τα λέγει. Ἀνάχαρσις πρὸς
Ἀθηναίους σπλοικίζει. Ἀθη-
ναῖοι δὲ πρὸς Σκύθαις. Οὐ
Φωναῖς διήνεγκαν ἀνδρῶπων
ἀνδρῶπων ἕως τ' εἶναι ἀξιόλογοι· ἀλλὰ γνώμης,
ὥσπερ καὶ Ἕλληνας ἐλλήνων Σπαρτιάταις ἔθραυοι
Ἀθηναίους, ἀλλ' ἔργοις λαμπροῖς, καὶ δό-
κιμοι. Οὐ ψέγουσι Σκύθαι λόγον, ὅς ἐμφα-
νίζει τὰ δεόντα, καὶ ἐπαγγέσιν, ὅς ἀν μὴ ἐφικνῇ-
ται τῷ δέοντι. Πολλὰ καὶ ὑμεῖς οἰκονομῆτε καὶ
προσέχοντες Φωνῇ ἄρθεα σὺν ἐχέσει. Εἰσάγε-
τε ἱερεῖς Αἰγυπτίους· κυβερνήταις χρησάτε φοίνι-
ξιν· ὠνεῖσθε ἐν ἀγορᾷ, καὶ διδόντες πλεῖον τῆς ἀ-
ξίας τοῖς ἐλλήνισι λαλᾶσιν. καὶ οὐκ ἐκνηρῶς
λαμβάνετε.

E P I S T O L A E
ANACHARSIDOS.

ATHENIENSIBVS.

DEridetis vocem meā, eo quod non planè Græcas litteras proferat. Anacharsis apud Athenienses vitiosè loquitur: Athenienses verò apud Scythas. Non vocibus homines hominibus intersunt, vt alicuius precii sint, sed animis. Vt neque Græcorū Græci Spartani exactè Atticissant, cum factis illustres sint, & admirandi. Non reprehendunt Scythæ sermonem, qui quid fieri deceat, declarat: neq; laudant, qui id, quod decorum est, non attingit. Multa quoque vos administratis non vocem morati, si vires non habeat. Introducitis medicos Aegyptios; gubernatoribus vtimini Phoenicibus: Emitis in foro, nec plus precio illis datis, qui Græcè loquuntur: Nec cunctāter à Bar-

ἌΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ.

λαμβάνετε ὧρα βαρβάρη, ἐὰν πρὸς τρέψει-
 πωλῶσι. Βασιλεῖς περσῶν καὶ κείνων φίλοι μεγα-
 λοφρονῶντες ὅταν βέλονται πρὸς ἐλλήνων πρεσ-
 βευτὲς ἐλληνικῇ φωνῇ φθίγγεσθαι ἀναγκάζονται
 σολοικίζειν, ὧν ὑμεῖς ἔτε βέλαις, ἔτε ἔργα κατε-
 μέμφεσθε. λόγος δὲ κακὸς ἔ γίνεται, ὅταν βέλαι
 ἀγαθαὶ ὦσιν, ἔργα καλὰ λόγοις ὧρα λαμβάνει.
 Σκύθαι δὲ διακρίνεται λόγον φαῦλον, ὅταν δι-
 λογισμοὶ φαῦλοι γίνονται. Πολλῶν καθυσπρήσ-
 τε, ἂν δυσχεραίνετε φωναῖς βαρβάροις, ἔ-
 μετὰ τῷτο μὴ ἀναδεχόμενοι τὰ λεγόμενα. Πολ-
 λὰς γὰρ ποιήσετε ὀκνηρὰς ἐισηγεῖσθαι ὑμῖν τὰ συμ-
 φέροντα. Διατὶ βαρβαρικὰ τιμᾶτε ὑφάσμα-
 τα, φωνὴν δὲ βάρβαρον ἔ δοκιμάζετε; Ἀυ-
 λήτων, καὶ ἀδόντων φωνὰς ζητεῖτε ἑμμελεῖς,
 καὶ ποιητῶν ἑμμετρά ποιόντων ὅπι λαμβάνε-
 σθε, εἰ μὴ ἀναπληρῶσι γράμμασιν ἐλληνικαῖς
 τὰ μέτρα· λεγόντων δὲ θεωρεῖτε αὐτὰ τὰ λεγόμε-
 να. τὸ γὰρ τέλος τέτων ἐς ὄνησιν. καὶ βαρβά-
 ροις πεπιθόμενοι ὅκ ὅπι τρέψετε γυναῖξί, καὶ
 τέκνοις, καὶ προσέχουσιν ὑμῖν ἐὰν σολοικίζητε.
 Κρεῖσσον γὰρ σολοικίζουσιν ἐπακο λαβθῆντας σώ-
 ζεσθαι, ἢ τρανῶς Ἀττικίζουσιν ἐπακο λαβθῆντας
 μέγα βλάβησθαι. Ἀπαδεύτων ταῦτά ἐστι, καὶ
 ἀπειροκάλων ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Σώφρων γὰρ
 ἔδειξεν ἂν διανοηθεῖν ταῦτα.

à Barbaro accipitis, si ritè vendat. Reges Persarum, eorumque amici superbientes, cum volunt ad Græcorum Legatos Græcâ linguâ loqui, vitiosè loqui coguntur; quorū tamen vos neque consilia, neque opera reprehenditis. Sermo autem malus non fit, ubi bona consilia fuerint, & optima opera sermonibus consentiunt. Scythæ verò malum sermonem discernunt, cum ratiocinationes malæ fuerint. Multis profectò rebus priuabimini, si barbaris vocibus offendimini, & posthac quæ dicuntur, non recipitis. Multos enim vt necessaria vobis adferant, segnes reddetis. Nam quare Barbaricas texturas in honore habetis, vocem autem barbaram non probatis? Tibicinum & canentium Voces studiosè inquiritis, & Poetarum quī versus faciunt, quamuis metrum Græcis litteris non claudant, & quæcunque illi dicunt attenditis. (Horum enim finis vtilitas est) & Barbaris vxoribus & liberis morem gerentes, vos non committitis, & vos cum vitiosè loquimini, obseruantibus. Satius enim vitiosè loquentibus obedire & saluari, quàm planè Atticissantes sequi, & magno dāno adfici. Rudiū hæc sunt, & insolentiū viri Athenienses. Nemo enim sapiēs, si hæc ita statuatur.

SOLO-

Ελληνες σφοῖ ἄνδρες ἔδεν γε σφώτεροι βαρ-
 βάρων . Τὸ γὰρ ἴπισταται καλὸν εἰδέναι
 ὅτε ἀφείλοντο οἱ θεοὶ βαρβάρων . Πείρασ δ'
 ἔχει λαμβάνειν ἐξετάζοντας λόγους , εἰ καλὰ
 φρονέμεν , καὶ βασιανίζειν εἰ συμφωνέμεν . Λό-
 γοις γὰρ πρὸς ἔργ' αἰεὶ ὅμοιοι ἐσμεν τίς ἀγαθῶς
 ζῶσι . Στήλαι δὲ καὶ κόσμησθ' σώματ' οὐ
 μὴ γινέσθωσαν ἐμπόδιον ὀρθῆς κέλους . Ἄλλοι
 γὰρ ἄλλως κατὰ νόμους πατέρων κεκοσμήκασιν τὰ
 σώματα . Σημεῖα δὲ ἀσπιεισίας τὰ αὐτῶν βαρ-
 βάροις , καὶ ἔλλησιν ὁμοίως δὲ σωίστως . Σὺ
 δὲ διότι Ἀνάχαρσις ἐλθὼν ἴπ' αἰς θύρας ἐβί-
 λετ' σοι ξέν' οὐ γνέσθαι , ἀπηξίωσας ; καὶ ἀ-
 πικρένω ἐν οἰκείᾳ χώρᾳ μὴ δὴν ξενίαν σανά-
 πλειν . Εἰ δὲ τίς σοι κυῖα Σπαρτιάτην ἐδωρέ-
 το , ὅτε ἂν προσέτασες ἐκείνῳ ἀνδρὶ κυῖα τῆ-
 πιν εἰς Σπάρτην ἀπαγόντῃ δέναι σοι ; Πό * δὲ
 καὶ ἐσόμεθα ἑτέροι ἑτέροις ξένοι , ἐπειδὴ ἕκα-
 στ' ἑστὶν τὸν λόγον λέγει ; Ἐμοὶ μὲν ἔκακῶς ἔ-
 χεν ταῦτα δοκῆ Σόλων Ἀθηναῖε σοφέ . Καί μιν
 καλεῖται

S O L O N I.

GRæci Sapientes viri Barbaris nihilo sapientiores sunt. Nam honesti cognitionem Dii Barbaris non inuiderunt. Eius rei documentum capere licet, si qui rationes requirant, an honesta sentiamus, & explorent, an cum ratione consonemus. Sermone enim ad opera semper similes sumus rectè viuentibus. Habitus verò, & ornatus corporis, ne æstimentur rectæ mentis impedimentum. Alii enim aliter secundū patrum leges corpus ornârunt. Signa verò ruditatis eadem Barbaris, & Græcis, quemadmodum & scientiæ. Tu verò cum Anacharsis ad tuas ædes venerit, vt tuus hospes fieret, quare illum dedignatus es? Et respondisti in domesticâ regione non decere hospitalitatem contrahere. Quod si tibi quis Spartiatam canem dono dedisset, non illū virum canem istum Spartam abductum tibi dare. Et quomodo alter alterius hospes fuerit, vbi vnusquisque hunc tuum sermonem vsurpauerit? Mihi sanè hæc non rectè sibi habere videntur Solon Atheniensis Sapiens. Et animus
me

ἌΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ.

κελεύει θυμὸς πορεύεσθαι πάλιν ὅππῃ σὰς θύρας,
 οὐκ ἀξιώσονται ἂν καὶ πρότερον, ἀλλὰ πεισόμενον
 πῶς ἔχει ἅπερ ἀπεφώνω ὑπὲρ ξενίας.

Ἰ Π Π Α' Ρ Χ Ω Ι.

Ὅντος πολὺς ἄκρατος ἀλλότριον τῷ καλῶς
 τιθεσθαι τὰ καθήκοντα. Συγχεῖ γὰρ φρέ-
 νας, ἐν αἷς ἰδρύται ἀνθρώποις τὸ λογίζεσθαι.
 Τὸν δὲ ὀρεγόμενον, οὐκ εὐχερὲς καλῶς πρᾶ-
 ξαι ἂν ὅππῃ βάλλεται, ἐὰν μὴ νήφοντα βίον, καὶ
 μερμηγητικὸν ἐνέησται. Ἄφεις ἔν κύβω
 καὶ μέθην, τρέπα πρὸς καὶ δὲ ὧν ἄρξεις, κατὰ
 τρόπον εὐεργεσίας πατρὸς ἑαυτοῦ φίλος καὶ προ-
 σαΐτας εὖ πειῶν. Εἰ δὲ πρὸς τῷ αἰσχροῦ ἵνα
 κινδυνεύσεις ἰδίῳ σώματι, τότε μνησθήσονται
 καὶ φίλοι ἀνδρὸς σκύθης Ἀναχάρσιδος.

Μ Η Δ Ο Κ Ω Ι.

Φθόνος καὶ πλότητος μεγάλα τεκμήρια Φαύ-
 λης ψυχῆς. Φθόνῳ μὲν γὰρ ἔπεται λύπη
 εὐπραγίας φίλων καὶ πολιτῶν. πλοῦσι δὲ
 ἐλπίδες

me iubet iterum ad ædes tuas pergere, non
vt eadem rursus petam, sed vt quæram, qua-
lia illa sint, quæ de hospitio negato pronun-
ciasti.

HIPPARCHO.

VInum multum immodicè sumtum a-
lienum est ab officiis ritè administran-
dis. Confundit enim mentes, in quibus ho-
minū ratio sedem suam obtinet. Et illi, qui
res magnas meditatur, non promptum est
quæcunque aggreditur rectè perficere, nisi
sobriam & de illis rebus sollicitam vitam
institerit. Quare talis & ebrietate relictis,
ad illa, quibus imperabis conuertere, iuxta
morem beneficentiæ parentis tui, amicis &
mendicantibus benefaciens. Quod si, dum
turpis fueris, proprio tuo corpore periculū
subieris, tum amici tui olim Anacharsidis
viri Scythæ recordabuntur.

ΜΕΔΟCΟ.

Inuidia, & stupor magna malæ animæ
documenta. Inuidiam enim dolor
consequitur, ob felicitatem amicorum &
cuium

ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ

ἐλπίδες κενῶν λόγων . Σκύθαι οὐκ ἀποδέχον-
ται τοιάυτας ἄνδρας , ἀλλὰ χαίρουσιν ὅτι
εὖ πράττεισιν | , καὶ ζητοῦσιν ὧν , εὐλογοῦν αὐτὰς
τυχῆν . Μῖσθ' οὖν δὲ , καὶ Φθόνον , καὶ παῦ-
δύσκολον πάθος ὡς πολέμιον διώκεται , καὶ παυ-
ρὸν ὅθεν ἀφαιεῖται .

Ἄνωπ.

Εἰ μὲν πείβλημα χλαῖνα Σκυθική · ὑ-
πὸ δὲ δερμα ποδῶν · κρίτη δὲ πᾶσαι γῆ·
Δεῖπνον καὶ ἄριστον , γάλα , καὶ τυρὸς , καὶ
κρέας ὀφθόν , πῖν ὕδωρ . Ὡς ἔν' ἀγαντὶς με-
ρολην ὧν οἱ παλεῖται ἔνεκεν ἀχολῶνται , πρὸς
γὰρ πρὸς με , εἴ τινα με χρεῖαν ἔχεις . Δῶρα
δ' οἷς ἐντευφᾶτε , ἀνὴδωρμαί σοι . Ὑμεῖς
δὲ ἔσσι Καρχηδονίαν εἰς χάριν αὐτῷ ἀνέχεσθαι
ἵπτοις .

Γιῶ βασιλεύεις .

Σοὶ μὲν αὐλοὶ καὶ βαλάντια · ἐμοὶ δὲ βέ-
λη , καὶ πῆξα . Διὸ εἰκότως σοὶ μὲν δῖλος ἐ-
γὼ δὲ ἐλευθέρ' . Καὶ σοὶ μὲν πολλοὶ πολέμιοι·
ἐμοὶ

eiuium. Stuporē verò spes inanium verbo-
rum. Scythæ eiusmodi homines non reci-
piunt, sed illis qui felices sunt, gaudent, &
quærunt illa, quæ ipsos consequi æquum
est. Odium verò, & inuidiam, & omnem
tristem adfectum tanquam hostem à se fu-
gant, omnibusque viribus perseuerant.

ΜΟΝΟΝ.

A Miſtus mihi læna Scythica, calceus
cutis pedū, lectus omnis terra, cœna
& prandium, lac, & caseus, & caro affata,
aqua bibitur. Cum igitur ita ocium a-
gam, cuius cauſſa multi in negotio sunt;
ſi me indiges, ad me accede. Ceterum
dona, quibus vox luxuriatis, reddo tibi.
Veſtrum autem quotquot ſunt, in gra-
tiam Carthaginenſium Diis ſuam confe-
crate.

F I L I O R E-

gis.

Tibi quidem tibiæ, & erumene, mihi
verò ſagittæ, & arcus. Quare,
vt veriſimile eſt, tu quidem ſeruus: E-
go verò liber. Et tibi plurimi hoſtes:
mihi

ἐμοὶ δὲ ἔδεις . εἰδὲ θέλεις , ῥίψας τὸ δαγύριον
ἐν τῇ ἐκείνῃ πύλῃ , καὶ φανέσθαι , ὥστε πολυτεύεσθαι
μετὰ σκυθῶν , ὑπάρξει καὶ σὺ τὰ αὐτὰ .

ΤΗΡΕΪ .

Οἱ τοὶ δὲ ἄρχων ἀγαθὸς ἀπολλύει δαχνομένους
καὶ ποιμὴν ἀγαθὸς περιβάλλει λυμαίνεσθαι .
Σὺ δὲ πᾶσι μὲν χώραν ἔρημον δαχνομένων , καὶ
κακῶς περιωστειθέσθαι ὑπὸ δαχόντων . Πᾶς
δὲ οἶκος ἰδιώτης εἰς ταπεινὸν σωθήσεται , ὥ-
στε μὴ διυλίσθαι τοῖς πρᾶγμασι χρήσιμον εἶναι .
Φείδεσθαι δὲ ἀμεινόν σε ὡς ἀνῆς κύριος . Οὐ
μὴ γὰρ ἴδῃς κτήματα ἐπαύξεται τῇ βασιλείᾳ ,
καὶ ἀλαμύνει . Νῦν δ' εἰ σπανίζεις μὲν ἀν-
δρῶν εἰς πόλεμον , ἀρπάζεις δὲ χρημάτων οἷς
διοικῆς . * Οὐ σραπιάσας , καὶ δικασίως θεωρεῖν-
ται ἐν σώμα , εἰὰν μὴ καταλείπῃς τροφὴν δα-
κῆσαι , ἐπὶ ἡσυχίᾳ , καὶ ἐν ὄρεσιν , ἐν ἐρήμοις πε-
φυκῶσιν ἐν τέτοις οἰκήσασσι , καὶ ἐργάζονται τὰ
τῶν μελισσῶν .

ΘΡΑΣΥΛΟΧΩΝ .

Κτῶν ψυχῇ ζῶον μνημονεύον θεωρεῖ-
σιν , φιλεῖ τῶν ευεργετῶν οἰκί-
αν , ἀσκητῶν ἀνομίαν ἕως θανάτου .
Σὺ δ'

mihi verò nullus. Quod si proiecto auro, & arcum, & pharetram ferre volueris, & cum Scythis Rempub. agere, illa tibi quoque suppetent.

T E R E O.

NVllus bonus princeps subditos suos perdit : neque bonus pastor oves suas ledit. Tibi verò vniuersa regio à subditis deserta, & malè à principibus administrata est : Omnis verò priuata domus solo fere æquata est, vt operibus amplius accommoda esse non possit. At melius est te illis parcere, quorum Dominus es. Nequaquā enim illa tanquam propriæ opes regno crescent, & permanebunt. Iam verò si viris ad bellum indiges, tuorumque subditorū opes diripis. * Non milites, & iustè vnum corpus intuentes, Nisi sufficientem alimoniam reliqueris, auolarunt, & in montibus, ac solitudinibus quæ sunt, in illis habitabunt, & apum opera exercebunt.

T H R A S Y L O C H O.

CAnis suâ naturâ pulcrum animal beneficiorū recordatus benefactorū domū amat, æquitatem conseruans vsq; ad mortē.

G

Tu

ΑΝΑΧΑΨΙΔΟΣ.

Σὺ δ' ὑπολείπη κυνὸς εὐεργεσιῶν , θυιάμεν
 συναγισμῷ ἐξιστάται ἀ. θρώποις . Ζητῇ ἔν
 λογισμὸς , ἵν' ἂν γήρειο θυμῷ δίπαι , ὅ-
 ταν πρὸς τὸς ἀεργάτας λείοντ' ψυχὴν φορῇς
 Πειρῷ ἔν σωθήσῃς ἐμὴν , ἣν ἔχομεν πρὸς σε
 σῶζεν . Καὶ γὰρ ἐλπίδες καλαὶ ἀνδριτοῦτόν .

Κ Ρ Ο Ϊ Σ Ω Ι.

Οἱ ἐν ἔλλησι ποιηταὶ λόγῳ κόσμον ἀφανέ-
 μοντες κρέν' πασιὶν ἀδελφοῖς , λήξιν , τῷ
 μὲν ἔσαν , τῷ δὲ θαλάττης , τρίτῳ δὲ ζόφῳ
 προσέθεσαν . Τῆτο μὲν ἰδιοπραγίας ἐλληνικῆς .
 Κοινωνίαν γὰρ ἑδεμίας χρήματ' ὀπιτῶμενοι,
 πρὸ ἑαυτῶν κακὸν θεοῖς προσένειμαν . Γῆν δὲ
 ὅμως ἐξαίρετον , καὶ ἔτι κοινὴν ἅπασιν ὑπε-
 λείποντο . Φέρε τῆτο ἵ ποτε Φέρε το νόημα
 φρονιζόμεν . Πάντας ἐβύλοντο θεὸς πμῆς
 πρὸς ἀνθρώπων ἔχον , καὶ πάντας ἀγαθῶν
 δωτῆρας , καὶ κακῶν δοποτρόπως ὑπαρχειν .
 Κοινὸν δὲ θεῶν κτῆμα γῆ , κοινὸν καὶ ἀνθρώ-
 πων τὸ πάλαι ἦν . Χρόνῳ δὲ παρηνόμησαν , ἵδμεν
 ἐπονομάζοντες ἱεμένη θεοῖς πᾶ πάντων κοινὰ . Θεοὶ
 δὲ ἀντὶ τῶν δῶρα πρέπιτο ἀντεδωρήσαντο .
 Εἶ

Tu verò canis beneficiis inferior es, cum ratione hominibus æquari possis. Quærit ergo sermo meus, cuinam vnquam animo iustus euaseris, cum aduersus benefactores Leonis animum geras? Stude igitur familiaritatem, quam mecum habes conseruare. Nam de eiusmodi homine bene speramus.

C R O E S O.

Poetę in Græcia sermone suo mundum distribuentes, Saturni filiis sortem, alii coeli, alii maris, tertio verò inferni attribuerunt. Hoc quidem Gręci ex suo opere ita fecerunt. Cum enim rei ipsius nullam cõmunitatem pernoscerent, suum ipsorum malum Diis attribuerunt. Attamen & hi terram exceptam omnibus communem reliquerunt. Age quid hæc sententia sibi velit, cõsideremus. Omnes Deos ab hominibus honore adfici voluerunt, & omnes bonorum datores, & malorum liberatores esse. Communis autem Deorum possessio, terra, communis etiam hominibus quondam erat. Tempore demum paullatim aberrarunt, dū Diis proprios lucos dicarūt, q̃ omnib⁹ erant cõmunes. Dii verò p̃ his cõueniētia dona retribuerūt, Discordiā

g

2

& volu-

ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ

ἔργῳ, καὶ ἡδονῇ, καὶ μικροψυχίᾳ ἀνθρώ-
ποις. Ἀπὸ τῶτων μιγνομένων τε, καὶ ἀνα-
κρινομένων πάντα ἔφυ πᾶ κακὰ τοῖς πᾶσι θνη-
τοῖς, ἄροτοι, πόροι, μεταλλεαί, πόλεμοι.
Καρπὺς τε γὰρ ἐπεισενεγκόντες πολλὰ πλάσιος
δοτοφέρονται μικρῶν, πύχναις τε πικίλοντες
ὀλιγόβιον εὐρηνται τρυφῇ ἵνα τε γῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Ἀρχελάῳ.

Ὁ μὲν δ' ἐργάριον ἐπέμψαμέν σοι
πάλιν, ὅπερ ἡμῖν Ἀμφίας ἐνόμι-
ζεν. οὐ δεῖται κενὴν θηρώμεναι,
εἰ μή γε καὶ ἀχθεσθῆσθαι μάλ-
λον, ἢ δοτοδεῖσθαι ἡμᾶς δι' αὐτὸ ἐνομίζομεν.
Τὴς δ' ἄλλης αὐτὸ τῷτο δὴ καὶ μάλιστα συκοφαν-
τεῖν ὀπιχειρήσειν ὡς ὀπίδειξιν εἶσαν τὸ πρᾶγμα,
καὶ πρῶτον μᾶλλον εἰς τὴς πολλὰς, ἔμεγα-
λοφροσύνην ἐδερίαν. ὥστε τῶτων μὲν ἄμφοιν
ἐνεκα καὶ ἐδεξόμεθα. Καὶ κλίτων δὲ ἐπέσει-
λεν ἡμῖν, ὅπως λάβοιμεν, ἀπειλήσας ὀργ-
εῖσθαι μὴ λαβῶσιν. Ἀλλ' ὡς τ' μὲν αὐτὰρ-
κες ἡμῖν τε, καὶ τοῖς φίλοις παρόν. Τὸ δὲ ὑ-
πὸ σὺ πεμφθὲν πλείον, ἢ ὅσον ἤτε κτήσις
ἡρμοζε

& voluptatem, pusillanimitatem hominibus. Ab his siue commixtis, siue discretis omnia mala sunt omnibus hominibus, arationes, seminationes, scrutationes metalli, bella. Fructus enim multiplices conferentes reportant pro paucis, illosque artibus variantes breuem vite luxum in terrâ inuenerunt.

E P I S T O L A E

EV R I P I D I S.

A R C H E L A O.

ARgentum, quod Amphias nobis exhibuit, tibi remisimus, non vanam aliquam gloriâ venati, eo quod offendi potius, quàm cōmendari idipsum existimaremus; aliosque idipsum calumniaturos esse tanquam ostentationis opus esset, & pretextus potius ad alios, animi verò magnitudo nulla. Vt hisce duabus de causis illud recepissemus potius. Nam & Clito scripsit nobis vt reciperemus, indignaturum se interminatus, nisi reciperemus. Verum nobis, & amicis nostræ possessiones sufficiūt: Illud autem quod tu misisti, maius quàm huic nostræ

G 3   possessio-

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

ἤρμοζε, καὶ ἦν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ραδίᾳ. Περὶ
τῶν Πελλαίων νεανίσκων, καὶ πρῶτον μὲν
ἐπετρίλαμέν σοι δεόμενοι. Καὶ νῦν δεόμεθα
σῶσαί τε αὐτούς, καὶ ἀνείναι τῶν δεσμῶν.
οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖν εἰκόασιν, ἢ ἑδὲν βλάψκειν ἀ-
φειδέκτες ἐπὶ. Μείτριοι δὲ καὶ τὸ χαλεπὰ δια-
δεόμενοις ἡμῖν. καὶ τὸ ἐλεῆσαι δὲ τὸν πατέρα
αὐτῶν γέροντα, ὡς ἔστι πτωχύνεσθαι τῶν ἀγχι-
στάτων ἐν Πέλλῃ, καὶ κατὰ πᾶλλα δοκίμων. ὅς
αὐτὸς ἐλθὼν Ἀθήνας ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν,
ἐλπίσας διώσασθαι πᾶσά σοι. καὶ εἰδηθῇ παῦ-
τα ὅτι πετρίλαί σοι. ἀλλὰ μὴ Φαυλότερον γῆν
πρὸς ἡμᾶς, ἢ ἑκὼν ἐπέλαβεν.

ΣΟΦΟΚΛΕΪ.

Εἰς Κορίνθον Ἀθήνας, ὡς Σοφάκλεις, ἢ πρὸς
τὸν εἰσχῆον πάλιν γινόμενῃ σὺ συμφορᾷ. καὶ
ἴσθι ἔτι διατεθεῖσθαι τὴν πόλιν ἅπασιν,
ὡς μηδὲ τὰς ἐχθρὰς ἥσσαν ἀχθεσθῆναι τῶν
φίλων. Τὸ δὲ τούτοις κακῶς ἤκοντος πε-
ριώζεσθαι σε καὶ τὸ τῶν σωόντων σὺ φί-
λων, μηδὲ θρασυόντων ἀποβαλεῖν μηδένα,
οὕτως

possessioni conueniat, nec illius custodia facilis nobis erat. De Pellæis iuuenibus & prius tibi supplicantes scripsimus, & nunc obtestamur, vt illos salute dones & à vinculis liberes. Nihil enim iniuste egisse videntur, nec nocituri si iam dimissi sint. Acquū est, vt & hoc nobis rogantibus gratificeris, & patrem illorum senem misereris, virum, vt ex relatione accepimus, ex omnibus qui in Pellâ nobilissimis, & cetera optimum. Qui ipse Athenas ad nos confugit, sperans me aliquid apud te posse, petitque vt hæc ad te perscriberem. Tu verò nihilo difficilior aut morosior erga nos appareas, quàm ille ratus est.

S O P H O C L I.

AThenas allata est, ô Sophocles, quæ tibi in Chium nauiganti accidit calamitas. Atque ita totam ob id ciuitatem conturbatam scias, vt non minus hostes, quàm amici, doluerint. Quod verò à tanto malo quod tibi accidit, liberatus sis, vt nullum, qui tibi aderant, amicorum, & ne seruum quidem vllum perdideris,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

εἴκ' ἀλλ' οἷ' ἔγωγε , ἥ γε παρ' ἑνοίαν γνέσθαι πά-
 ρομαι . Ἡ μὲν γὰρ πρὸς τὰ δράματα συμφορὰς
 ἦν τις ἔχει κοινὴν ἀπάσης τῆς ἐλλάδος νομίσαιεν
 ἂν , δεινὴ μὲν , ἀλλὰ περὶ τὸ μὴ σὺ ραδίως
 ἐπανορθώσεται . σκόπει δ' ὅπως ἀσφαλεστέρα
 ἢ τυχυτέρα ποιήσας τὴν ἐπανοδὸν . Καὶ ἤτοι ἄρα
 ἡ γαλασσα , ἡ τὸ κρύος πρὸς ἀχρημανηχόμενόν γε ,
 ἡ ὕστερον κακῶσαι δοκεῖ , ραίσας τὸ σῶμα πρὸς τὸν
 ἡσυχῇ ἐπένιθι , καὶ τὰ οἶκοι ἰδοὶ κατὰ νῦν , καὶ
 ὅσα ἐπεσειλας σπιτιλῇ ὄϊα . Ἀπασαυ χιο-
 νίδην τε , καὶ λαπρετην , καὶ εἰδέτωσαι ἡμᾶς
 ἔχ' ἥκιστα καὶ ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας οἷ σῶζον-
 ται . Ἀνίγρη τὸν ἱατρὸν , εἴπερ ἐπ' ἐν Χίῳ
 καταλαμβανεις καὶ μὴ ἀπῆρκέ παρ' ἑς Ρόδον ,
 ἀπασαυ , καὶ ἰδοὶ ἀνδρῶν βέλτερον ὄντα , καὶ
 τὴς Κρετίνης υἱεῖς .

Ἀρχελάω.

Αφίκετο Ἀθήναζε πρὸς ἡμᾶς ὁ Πελλαῖος γέ-
 ρων ἅμα τῷ εἰς αὐτὸ νεανίσκοις , καὶ ἐγένετο
 μὲν ἡ ὄψις ὡς βέλτε βασιλεῦ ὑδεῖα μὲν μοι τῷ
 θεωμένῳ τε καὶ δι' ὃν πᾶσα γίνεται . Καλὴ δέ ,
 καὶ σοὶ ἀπίνε , καὶ φέρουσι δόξαν πολλήν , καὶ
 ζῆλον πρὸς πᾶσι τῷς τε σπιηδεῖσι τοῖς ἐμοῖς .
 καὶ

nullam ego aliam rem quàm Dei prouidentiam fuisse censeo . Illud verò ob perditas Tragoedias infortunium , quod quis non ad vniuersam Græciam spectare existimet , graue illud quidem , sed quod superstitie tamen te adhuc facile refarcietur . Vide autem vt tutiorem potius , quàm celeriore ad nos reditum instituas , & quia mare adhuc , & frigus statim ingruens , vel imposterum malè aliquem adfligere posse videtur , corpus tuū prius reficiēs placidè ad nos reuertere . Domi verò tuę omnia ex sententia , & illa quæcunq; scripsisti , perfecta esse scias . Saluta Chionidem & Lapretam , qui sciant nos nihil minus illorum gratia lætari , quòd seruati sunt . Antigenem medicum si adhuc in Chio deprehendis , necdum in Rhodum abiit , saluta , illumq; virorū optimū scito , & Cratini filios ,

ΑΡΧΕΛΑΟ.

VEnit Athenas ad nos Pellexus ille senex vnà cum suis filiis , & facta est facies eius , regum optimè , iucundo mihi , cuius caussa huc venerat adspicienti , pulcra verò & absentitibi , secū adferens multā de se existimationē , & amorē apud omnes meos familiares ,

G 5 & omnes

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ Ἀθηναίων ὅποσοι εἶδον · εἶδον δὲ πολ-
 λαὶ · καὶ ἄδεις, ὅσας οὐκ ἠγάσθη τε σὺ τῆς
 Φιλασθραιπίας, καὶ σωεύξατό σοι πᾶ ἀγα-
 θά, Περιήει γάρ γέρων ἔπολλαῖς πάνυ ἡμέ-
 ραις πρότερον ἐσθλάδε, ῥυπῶν τε καὶ κόμην ἔχων,
 ἐν ἔτῳ παύσας λιτῇ πνὶ ἐλπίδι τεθιμένῳ τὴν
 σωτηρίαν τῶν παίδων · λαμπρὸς τε ἐξαίφνης,
 καὶ μετὰ θυοῖν παῖδοιν νεαῖαιαν, θυῶν τε τῶς
 θεοῖς, ἐμέ τε ὑμῶν καὶ παριέπων, ὅλι σῶ-
 σαιμι αὐτὰ τὰς υἱέας, καὶ τὴν πόλιν τὴν τῶν
 Ἀθηναίων, ὅλι τοιούτους πολίτας εἶέφοι · Ε-
 γὼ δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἕτερα ἔπειν ἔχω · οὐ
 βέλομαι δέ, ὅππῃ κινῶν ὅσω πλείονα ἐκ τέττα
 σταυτὸν ὦνησας, ἢ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων
 δοκεῖν ἄλλο τῷτο ἐλάττω σοὶ χάριν ἔχειν.
 Ὁμολογῶ δὲ αὐτὸς τε εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέ-
 ναι, καὶ περὶ ἀσπίδα τῆ καλῆ τέττα ἔργα
 πολλὰ πάνυ καὶ μεγάλα παρὰ χάριν χαλ-
 σήρια · ὅτι ἔτε τὸν δαίλαιον γέροντα ἐκείνον
 ὅτι ἠτύχε τῆς ἐφ' ἡμῖν, ἔτε ἡμᾶς τῆς ὅππῃ σοι
 γιγνομένης ἐψεύσω ἐλπίδῳ.

τῷ αὐτῷ.

ΚΑὶ περὶ τὰς Πελλαίους, ὧ βέλτιστε Ἀρχέ-
 λαε, καὶ πολλὰ ἄλλα, πεπολίτευται σοι
 καλῶς · καὶ πρὸς ἐμέ, καὶ πρὸς ἑτέρας ὅππῃ κινῶν
 καὶ

& omnes Athenienses quotquot eum viderunt, (Viderunt verò plurimi) nullus illorum, qui tuâ humanitate non gauderet, tibi que omnia bona exoptaret. Circuibat enim hic senex ille non multis ante diebus squallens, & comam habens, in tenui admodum spe positam habens salutem filiorum suorum: Et euestigio splendidus vnâ cum duobus filiis Diisque sacrificat, & me hymnis & carminibus laudat, quod filios ipsi seruauerim, & urbem Atheniensem, quod eiusmodi ciues alat. Ego verò cum multa alia dicere habeam, nolo iam ostendere quantum hoc ipso tibi profueris, ne alius hominum quidam existimet hoc ipso minorem tibi gratiam referri. Confiteor verò ipse maximo à te beneficio adfectum esse, & tentaturum ut pro tam præclaro officio multas & magnas tibi gratias referam, quod neque miserum illum senem, cum in calamitate foret, de nobis, neque nos de te concepta spe fefelleris.

ΕΙΔΕΜ.

ET in negotio illo de Pellæis, optime Archelac, & in multis aliis optime te gessisti, & erga me, & erga alios bonos viros, & quan

ΕΥΤΡΙΠΙΔΟΥ.

καὶ παυδῆς ἀξίως πολλές . Καὶ ἔχῃσεν αὐτὰ εὖ
 ἴοι , ὅσαι πρὸς ἄλλας ἱνάς , ἢ ὅσαι πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ
 πέπρακται σοι καλῶς . Ἐπιμελές μοι εἰδέναι καὶ
 Φιλοπράγμονι ὄντι , ἀλλὰ χαίροντι ἐφ' οἷς εὐ-
 δοκιμῶντα πωθάνομαι σε . Καὶ χάριν σοὶ σὺ κέ-
 λάτῃω ὑπὲρ αὐτῶν ἔχω , οὐ γὰρ ἀφ' ὧν αὐτοὶ ἐ-
 παθόν τι ἰδίᾳ δεῖν μᾶλλον ἡσθῆναι , ἢ ὅτι σὺ τοιῶ-
 τον ὄντα ἔγνω , ἔγωγε νομίζω . Ταυτὸ δὲ τῷτό
 μοι πέλεισιν ἀπὸ παντός ἐργα , ὅτι ἂν εἰς ἀντι-
 ὕψιν τῶν ὀππαικῶν πωθάνωμαι σε καλῶς πε-
 πολιτευμένον . καὶ μέμνησθ' ὅτι , ὡς βέλπυ-
 σε Ἀρχέλαος , ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ἔδεν πλέον ἢ πολ-
 λὰς πένες καὶ πολλὰς φροντίδας ἔδωκε σοι ὁ
 Θεός· ἐν δὲ ἔδωκεν ἀγαθόν , διώκοντα εὖ ποιῆν καὶ
 εὖ ἐθέλῃς . θέλειν δὲ δεῖ τὰς ἀξίας . Καὶ τὰ
 μὲν ἄλλα ἐπ' αὐτὰ βελομένῳ ἐστὶν ἀφελέσθαι·
 ἔν δὲ καὶ βεληθείς ποτε ἀφαιρήσεται τὸ πολλὸν
 εὖ πεποιημέναι . Ὡς εὖ ἴοι , ὅτι καὶ μετὰ μεί-
 ζων ἀνδρῶν γενομένῳ ποτὶ ἐν δυνάμει μεταμέ-
 λεια , καὶ πολυωδυία γίνεται , ἢ εἰ διδόν-
 τῳ τῷ θεῷ μηδὲνα ἔδρασεν ἀγαθόν μηδὲν
 βελομένῳ δὲ δρᾶν πίπτει διδῶν ὁ θεός .
 Ἀλλὰ καὶ σὺ γὰρ ἂν τῷτο πῶποτε πάποις ,
 οὐ δὲ ἀνάσῃ ὅτι οἴχεται ὁ καιρὸς
 εἰς

& quantiuis precii plurimos . Et non minus illud quoq; scito, non minus erga alios quosdam, quàm quæ erga me priuatim præclare præstitisti, exactè mihi cognita esse, quamuis curiosus non sim, sed gaudeam illis, quibus bonam tui famam consequi te audio. Nec minorem gratiam tibi illorum causa habeo. Non enim ob illa quæ priuatim à te percepi beneficia gaudendum potius censeo, quàm quod talem te esse cognoui. Idque in quolibet negotio accidit mihi, quodcumque in quemcumque virorum bonorum, rectè te administrare audio. Tu autem optime Archelae memineris, quod inter alia nihil magis, quàm multos labores, multasque curas Deus tibi concesserit, vnum verò Bonum attribuit, quod, quibuscumque volueris, benefacere possis; velis autem dignis. Et reliqua quidem omnia in illo qui aliis benè cupit, auferri potest, vnū verò ne cupienti quidem vnquam auferetur, multis benefecisse. Atq; adeo scias q̃ nulla maior viro, qui olim in summâ potētiâ cōstitutus fuit, poenitētia, & dolor cōtingat, quàm si, cū Deus multa adfatim dederit nullo vnquā beneficio vllū adfecit, & cum velit iam benefacere, Deus dare desinit. Sed eiusmodi nunquam tu patieris. Ne dolebis olim, quod occasio benefaciēd

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ.

εἰς ἀνθρώπων δ' ἐργασίας αἰεθὲς Φρῦδ' ἔ-
 ἤδη, καὶ πέπαιται παρὼν ὁ θεός. Ἀλλὰ καὶ
 παρίσται μὲν αἶς, καὶ σήσεται κατόπιν ἀξίω-
 γε ὄντι, καὶ χρωμένῳ τῆς ἑαυτοῦ χάρισι δε-
 ξιῶς. Ἀλλὰ δῆτα καὶ Ὀπίσχη πνίων, πᾶσι-
 τω ἤδη καὶ πόλεις, Ἐΐθνη, Ἐἰδιώτη πολ-
 λοὶ, καὶ ἤσθοντο τῆς σῆς διωάμεως ἔσθω κα-
 κῶ, καὶ ἔχουσιν ἀπόμοιρα τῆς σῆς εὐπραξί-
 ας. Καὶ οἱ μὲν πόνοι πᾶσαι τ' ἂν ἐκσάν-
 τ' οὐ σ' , καὶ τὸ κινδυνεύειν, καὶ αἱ φροντί-
 δες. Τὸ δ' ἐσσηκδός, ὧν τε ἔπαθον, τοῖς πα-
 θῶσι καὶ σοὶ τῷ πεποιοκῶτι ἀπὸ μῆνει, ἔμικρὸν
 ἔτι κτῆμα, ἔτι ἀπόλαισμα, ἀλλὰ δεχέμεν τῷ-
 το ἔνδυσπραγίας ἡδονὰς παρέχειν. Ταῦ-
 τα δὲ ὁρᾷ κελεύουμαι πράττειν τε αἶς, Ἐμὴ
 ἀποκάμνειν. ὥσπερ ἔδ' ἀποκάμοις ἂν, ἔδ' ἔ-
 ἐστις τίς τε κέρ' οὐ. Τὰ δ' ἄλλα πράως ὁ-
 μοίως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρέσῃ διωάμει.
 Καὶ γὰρ τῷτο αὐτό, ἐκ ἄλλον τινὰ ἀνθρώ-
 πων, ἔδ' ὅστις τεθνήξεσθαι ὁρᾷ χρήμα μέλ-
 λων σ' κελεύοντ' ἀφ' ἑθ' , ἐκείνον μᾶλλον
 ἢ σεαυτὸν ὁφθαλμοὶ τὸ τοιῷτον εἶναι τὸν πρόπον.
 Ἐτι γὰρ μὴν καὶ τὸ τῆς ἀπανταχοῦ τιμῆς, καὶ
 λόγῳ τινὲς τῶν Ἑλλήνων ἀξίως, καὶ μάλιστα
 τῆς κατὰ πέχνας σπαραζομένους. Καὶ πάλιν
 αὐ μάλιστα τέτων ἀπαύτων τῆς ποιῶν ἡ λέ-
 γειντι καὶ παιδείαν δυναμένους μετακαλεῖσθαι σε
 πάντα

hominibus præterit , vbi iam destitutus depositusque fueris , & Deus præsens esse cessauerit . Sed ille semper tibi aderit , & ante faciem tuam semper constituetur , vt qui dignus sis , & dextre gratiis suis vtaris . Verū enimvero licet vel suam gratiam tibi adflare desisteret ; iam omnino & ciuitatis , & populi , & multi priuati benignè tuam potentiam senserunt , & tuæ felicitatis portionem aliquam habent . nam & si potentia illa tua priuareris , laboribus etiam , & periculis , & curis liberareris . Conscientia verò illorum quæ tolerata sunt , quam illis qui passi sunt , & tibi qui egisti , semper manet , non parua siue possessio siue iactura est , sed quæ satis sit vel in calamitatibus gaudia exhibere . Hæc tibi auctor sum vt semper facias , nec vnquam defatigeris , vt nec defatigaris , nulla enim huius satietas . Reliqua verò humiliter simul & dextrè vsurpes præsentī potestate . Hoc ipsum enim non alium quendam hominū , ne quidē si quis te imperāte statim moriturus ē medio auferretur , illū magis , quàm te ipsum talē esse moribus demonstrat . Porro illos , quicūq; Græcorū honore , & studio digni , maximè quicūq; in artibus versantur , & rursus omninū maximè qui paedotrinam aliquid facere , & dicere possunt ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πανταχόθεν , καὶ χορηγίας τῶν Ὀπιδείων ἀφ' ὅθι οἱς , καὶ ταῖς ἄλλαις φιλοφροσύναις τημελεῖν , ὅπως ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φρονιδῶν Ὀπιδῶσιν ἀεὶ διέσῃ , καὶ προΐωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἑκάστοις τέχναις . καὶ τὸ τέτων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον , ἀλλὰ μὴ χαλάκων , καὶ βωμολόχων ἀνθρώπων , καὶ τέττας ἡγερεῖν αὐτὸν , ἔχ' ὑπὸ ἐκείνων ἡγερεῖσθαι , μάλλον ὁμολογεῖντα . ὥσπερ ἢ πυρρῆεσθαι πολυλάκις , ὅτ' ἐπ' ἐκείνοις μάλλον ἐστὶ τὸ σέ εἶναι ὀπιθῆναι , καὶ τὸ τῷ τῶν ὄντα ὅσον τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγῳ τυχεῖν , ἢ ὅτι σοὶ τ' ἐκείνης ὀτυχεῖν . ἐκείνοις μέν γε καὶ ὑπολίπωσιν αἱ ὅσον σὺ δωρεαί , καὶ πλῆτον αὐτῶν κῆρ' ὅσον εἶναι , καὶ ἡδονὴν τὰς τέχνας . τίς οὐκ ἀν' ἀγάσασθαι καὶ μακαρίσασθαι τέτον ἀπάντων ; καὶ μάλιστα οἱ ὁμολογεῖσιν ἤδη , καὶ ἴσασιν πάντες εἰς τὴν σέ ἡκοντα τῆς παρ' ἑστέας συνόντας σοὶ φιλανθρωπίας , ὥστε τὴν μὲν ἰσχυρὴν καὶ πάνυ σοὶ συμβάλλεσθαι τὸ δὲ ὄνομα μηδὲν ἀνὴρ πρᾶσσειν τὸ τῷ βασιλείῳ εἰς τὸ ἐργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων .

Κηφισοφῶντι.

Καὶ ἀφικόμεθα εἰς Μακεδονίαν ὡς βέλπεις Κηφισοφῶν , τό , τε σῶμα καὶ μοχθηρῶς διατεθέντες , καὶ ὡς οἰόντες μαλιστα ἦν ὀπτικῶς κομιζόμενοι συντόμως , καὶ

Vndiquaque conuoca, & sufficienti rerum necessariarum impensa, aliisque beniuolentiæ officiis prospice, vt aliarum curarū vacui, perte semper augmentum capiat, & in suis quique artibus proficiantur. Et hūc domum adimplere, non autem parasitis, & impudentibus scurris, & hoc ipsum colere potius, quàm ab ipsis coli profiteri, quemadmodum etiam sæpe agnoscere, quod illis potius debeas, quod talis sis, qualis es, & talis apud posteros famam sis consecuturus, aut quod illos consecutus sis, & illis, si tuis etiam muneribus destituantur, & sufficientes diuitias, & gloriam, ac voluptatem esse ipsius artes. Quis autem non admiretur, & beatū prædicet ob hæc omnia, eoq; impensius, quod omnes & confitentur, & norunt, eo te humanitatis erga familiares tuos processisse, vt potentia vel maximè tibi cōducat, nomē autem regis nihil obftet, quo minus ab amicis tuis diligaris.

C E P H I S I P H O N T I.

IN Macedoniā puenim⁹ optime Cephisiphō, & corp⁹ nō adeo magno labore adficiētes, & qnātū maximè ex voto fieri poterat,
h breuī

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ.

πτωπύμως , καὶ ἀπιδίξατο ἡμᾶς Ἀρχέλα^α
 ὡς εἰκός τε ἦν , καὶ προσδοκῶμεν ἡμῖν δω-
 ραῖς μόνον , ὧν ἔδεν ἐχρήζομεν ἡμεῖς , ἀλλὰ
 καὶ ΦιλοΦροσιῶναις ; ὧν ἔδ' αὖν ἔξαιτό τις
 μείζους πῶρ' βασιλείων . καὶ κατελαβομεν
 Κλίτωνα ἐρρωμένον , καὶ ἔστι ἡμῖν σὺν ἐκεί-
 νῳ ἔτι πολλά . Καὶ ὅτ' αὖ τυχὴ σὺν Ἀρχε-
 λάῳ ἀμειψή^α Διαγωγὴ , πρὸς τε πῶς ἔργοις
 ἔδεν καλυομενθῆαι τοῖς τέττων γίνεσθαι . Ἀλ-
 λα καὶ πολὺς μὲν ἔγκειται ὁ Κλίτων , πολὺς
 θεὸς Ἀρχέλα^α ἐκαστετε Φρονίζειν αἰετι , καὶ
 πλείν τῶν ἐωθότων ἀναγκάζοντες . Ὡς τε ἐ-
 μοιγε μισθὸν σὺν ἀηδῇ μὲν ἔν , ἔδ' ἄπνοι δοκῇ
 Ἀρχελα^α ἀναπνέουσα , τῶν τε δωρεῶν ,
 ὧν ἔδωκε μοι ἔξέως ἀφικεμένῳ , καὶ ὅτι ἐ-
 στα λαμπρότερον , ἢ ἐμοὶ Φίλον ἦν ἐκάστης ἡμέ-
 ρας . Περὶ δὲ ὧν ἐπέσειλας ἡμῖν , σὺ μὲν εὐποιεῖς
 Ὀπίστηλιν ἀδοκεῖς ἡμῖν εἶδ' αὖ Διαφέρειν . ἔστι
 μέντοι μηδὲν μᾶλλον ἡμῖν , ὧν νῦν Ἀγρίδων ,
 ἢ Μεσῶ^α λέγει , μέλον , ἢ τῶν Ἀριστοφάνους
 Φληναφημάτων οἷα ποτε μέλον , καὶ τέ-
 τοις γε καὶ ἀδικήσει ἡμᾶς ὡς τὰ
 μάλιστα ἀποκρινόμεν^α ποτε , καὶ ὅλως
 μη πᾶν

breui temporis spatio eō nos recipientes, & suscepit nos Archelaus vt verisimile erat, & nos iam ante expectaueramus non muneribus solum, quibus nihil nos indigebamus, sed & beniuolentia; qua nihil amplius à regibus sibi exoptet. Ibiq; inuenimus Clitonē saluū, nobisq; cū ipso multa necessitudo intercedit. Etiam vbi cum Archelao iucunda nobis cōuersatio, & quāuis cum hisce cōuersemur: in nullo tamen opere impedimur. Quin etiā ipse Cliton multūm vrget, vt idem etiā Archelaus magnopere facit, vt semper cōsuetorum operū aliquid medicemur, & faciamus cogentes, ita vt ipse Archelaus mihi non iniucundam mercedē, sed neq; labore carentē efflagitare videatur pro muneribus quæ statim venienti mihi obtulit, & quod me singulis diebus splendidius conuiuīs excepit. quàm mihi gratū erat. In illis autem, quicunq; ad nos perscripisti, bene tu facis qui mihi illa scripseris, quæ cognita è re mea futura existimaſti. Scias autem ex illis quæ Agathon & Metastatus dicit nihil magis curæ nobis esse, quàm Aristophanis nugas, quas olim me curasse nouisti. Illis verò si vel maximè respōderis, iniuria nos adſicis, quamuis illos

b 2

à sua

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

μὴ παυομένους τῆς ἀναγωγίας αὐτὰς ὁρᾷς.
 Ἦν μὲντοι πῶς τῶν ἀξίων περὶ Εὐριπίδου λέγειν πῶς
 καὶ ἀκχεῖν ἀπὸ πᾶσαι ἡμᾶς, ὡς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὸν
 Ἄ μιν τὸ πρῶτον εἰπομεν περὶ τῆς μὴ δεῖν εἰς
 Μακεδονίαν ἡμᾶς ἀποδημεῖν Ἰππιδάμενος, ἀδὲ
 μετὰ ταῦτα ἡμᾶς ἀπηναιγκασε βαδίσαντες ἀγνοῶν,
 τῷτον δὲ ἄξιον γόμίζε δὴ λῆν αὐτῷ ἅπερ οἶδα ὡ
 Κηφισφῶν, ὅς ἔτι πεπαύσεται ἀγνοῶν τὰς
 αἰτίας, καὶ ἅμα, ὅπερ εἰκὸς ἐστὶ πῶς ἀγνοῶν
 τὰ πᾶσι χεῖν, καταγινώσκων ἡμῶν ὡς Φιλοχρη-
 μάτων ἡγομένων. Οὐ γάρ μιν πορφύραν καὶ
 σκήπτρον φορεῖν, ἢ Φιέλα λαβόντας ἐν τρι-
 βάλλοις ἡγεῖσθαι ὑπόχως καλεσμένους ὁρεχθῆ-
 ναι πῶς ἂν φήσκειν ἡμᾶς, καὶ διὰ τῷτον δὲ
 σέλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδόν. Ἀλ-
 λὰ δηλονότι πᾶσι ἕνεκα. Εἶτα πῶς ἂν
 ὅτε ἴσῃτε, καὶ ὅτε μέσσι τὴν ἡλικίαν ἡμεῖς
 καὶ ὅν ἔπ ζωῆς ἡμῖν τῆς μητρὸς, ἥς ἕνεκα
 ἂν μόνης ἐβλεόμεθα πλεῖν, ἅπερ ἄλ-
 λως ἐβλέμεθα, ἔχ ὅπως ἐδώξαμεν, ἀλ-
 λὰ ὅς ἀπεωσόμεθα, ἐγκείμενον τὴν αὐτὸν
 τῷτον πλεῖτον, ἥδη τηλικαῖσδε ἔσιν ἡμῖν ἡμερ-
 τὸν εἶναι εἰκὸς ἂν ἴσῃ νομίσαι, εἰ μὴ διὰ τῷ-
 το ἄρα πολλὰ λαβὴν σὺν ἀδοξία τε τιμῇ ἡμε-
 τέρα, καὶ ἔδῃ ἀπλαύσει ἔτι ἐδεμιά ἐπιθυ-
 μήσμεν, ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποδαίωμεν. καὶ
 ἵνα πλείονα Ἀρχελαῷ καταλίπομεν χρήματα.
 ἔτι

à sua cōtumacia desistere planè non videas. Quod si quis ex illis qui digni sunt de Euripide aliquid dicere, & audire, nos accusat, quod ad Archelaū profecti simus, qui sciat & quæ prius dixerimus quod in Macedoniam nos ire minimè deceret, & quæ postea nos eo proficisci coegerit nesciat; hunc dignū esse cense, cui illa quæ nosti, ô Cephisiphon, aperias, & sic causas meæ professionis ignorare, simulque, quod ignorantem facere verisimile est, nos, quia iam opum cupidi simus facti, accusare desinet. Neq; enim purpurā, aut sceptrū ferre, aut opida in Triballis capientes præsidēs appellari desiderasse nos aliquis dixerit, & propterea iter ad Archelaum ingressos esse: Sed nimirū opū gratia. Et quidē cū partim iuvenes sim⁹, partim circa mediā ætatē, & mater nobis adhuc viuat, cuius vel soli⁹ gratia ditescere velimus, (si modo alias volumus) non quod appetamus, sed repudiemus etiā molestas hæc diuitias. Porro cū tātæ nobis sint diuitiæ, optandū quis esse cēseat, si propterea nō multa cum nostra infamia & nulla omnino fruitione accipere desiderassemus, vt in barbarā terrā moriamur, & plures Archelao diuitias relinquamus.

h 3

Illud

ἔτι δὲ δὴ καὶ προσθείης, ὅπ' ἐπαίδῃ πείχεται ἀ-
 φικόμεθα εἰς Μακεδονίαν, ὀλίγαις ὕστερον ἡμέ-
 ραις πεσάρχοντα τάλαιτα δόρυμ' εἰς δίδοντο
 Ἀρχελάω, καὶ ἀγανακτεῖντο ὅτι ἔλαμβα-
 κοίμεν, ἀντίχομεν μὴ λαβεῖν. Τῶν ἄλλων
 θωρεῶν ὅποσα ἢ Κλίτων ἔδωκεν ἡμῖν, ἢ Ἀρχέ-
 λαο ἔπεισε λαβεῖν, οὐκ ἔσθ' ὅτι ἐνθάδε ὑπα-
 λελοίμεθα, ἀλλ' οἰχοντα αὐτῷ φέροντες
 οἵπερ καὶ πύτην τὴν Ὀππιδολὴν φέρουσι ὑμῖν πῖς
 αὐτῷ ἐπαύροις, καὶ Ὀππιδολαίοις νεμήσικτες ἀ-
 παύται. Τίς δὲ ἔτις Ἀρεθείη ἔτι σκαῖος καὶ
 βάσκαντο πὺν τρέπον, ὅστις ἂν φιλοχρηματῆ-
 ρα θελχθέντα πύτην ἀποδιδόναι ὑπολαβοί-
 την ἀποδιδόναι; Ἀλλὰ δὴ πᾶ ἀλυσονεῖαν π-
 νά, ἢ τῷ διώσασθαι πὺν μέγα Ὀππιδολαίαν ἐρύσιν.
 Ἀλλ' ἢ μὲν διώσασθαι ἡμῖν καὶ μενέσιν ἢ πύτῃ
 Ἀρχελάω καὶ πύλαι ἦν. Ἀλλ' ὡς τε καὶ Κλίτων
 ἔτ' οὕτω ἐδιδώατο μέγα, τῷ μὴ ἄλλον ὄν προηρέ-
 μην ἐξ ἀρχῆς τρέπον βιῶν ἐμε, μὴδ' ὅπως μὴ
 ἐθέλοιμι ἀποδιδόναι. τελευτῶν δὲ καὶ παρέ-
 χεν λόγους ἐπὶ τοῖς κακῶς βελομένοις ἡμᾶς
 λέγειν. Εἰ δὲ δὴ καὶ διωάμεώς πντο ἀρέχ-
 θημεν, ἢ ἄλλο ταύτῃ τῇ διώσασθαι, ἢ πρῶ-
 τῃ μὲν εἰς τὴν τῆς πόλεως, ἔπειτα εἰς τὰ τῶν
 φίλων χρησάσθαι ἐμέλλομεν; Ἀλλ' ὡς οἱ
 πένεκα πολὺ ἂν μάλλον εἰ ὅψι τῶν τε φίλων,
 καὶ

Illud etiam addes, quod quam primum in Macedoniam peruenimus, paucis post diebus, cum quadraginta talenta auri donaret, & indignaretur quod non acciperemus, accipere recusauerimus. Reliqua munera quaecunque Cliton dedit nobis, aut Archelaus accipere persuasit, non est ut hic relinquamus, sed adferunt illa, qui & haec tibi Epistolam adferunt, ut illa omnia sociis, & familiaribus nostris ibi distribuunt. Quis autem adeo siue improbus, siue inuidus moribus inueniatur, qui opus desiderio hanc a nobis susceptam peregrinationem existimet? Sed nimirum ex superbia aliqua, vel magnae cuiusdam potentiae cupiditate factum dicent. Verum potentia mihi apud Archelaum etiam iam olim, cum Athenis adhuc commorarer, magna fuit. Sed neque Cliton tantum potentia valuisset, ut alio, quam initio institui more viuerem, & ubi nollem morerer, & denique illis, qui semper nobis cupiunt maledicere sermones exhibere. Quod si alicuius potentiae cupidi fuissetis, qui aliter illam ipsam potentiam, quam primum illa in commodam urbem, deinde amicorum, versus fuisset? Iactantiae autem gratia multo potius in conspectu amicorum,

h

4

nec

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ ἔχ' ἥκιστα τῶν ἐχθρῶν διώαοιτά τε ἐβυλόμε-
 γε . Καὶ μὴν ἀμεταβολὸν ἐμὲ , ἔπε εἰς
 τὰ Σπιτηδαίματα , ἔπε εἰς ὑμᾶς τὰς Φίλκας .
 καὶ ἔχ' ἥσον εἰς τὰς ἐχθρὰς σκοπῶν εἴποι τίς
 ἂν , οἷς ἅπασιν ἐκ νέε μέχερ τῷ νῦν πῶς αὖ-
 πῶς κέχρημαι , πλὴν ἐνὸς ἀνδρὸς Σοφοκλέους .
 Πρὸς γὰρ δὴ τῶτον μόνον ἴσασί με τίχα ἔχ' ὁμοί-
 ως αἰετὴν γνῶμην ἔχοντα . ὃν ἐγὰρ ἐμίσησα
 μὲν ἐδέσθην , ἐθαύμασα δὲ αἰετὴν , ἔστρεξα δ' ἔχ'
 ὁμοίως αἰετὴν . Ἀλλὰ φιλοκίμωτον μὲν ἵνα ἐ-
 δέναι πεπὶ δοξᾶς ὑπεῖδον . βυληθέντα δὲ ἐκ-
 λυσσάτω τὰ νέεκη προσηυρόματα ὑπεδεξάμεν .
 Καὶ ἀλλήλας μὲν ἐξ ὅτε σωέβη σέρξομεν .
 Τὰς δ' ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοί-
 ας εἶναι ἐκ τῷ ἡμᾶς ἀπεχθάνεσθαι , τὸ ἔερον
 θρασυνοῦτες , αὐτὴν πλεῖον ἔχουσι διαβεβλή-
 μεθα . Καὶ νῦν , ὃ βέλτε κηφισφῶν ,
 οἷδ' ὅτι ἔτοι εἰσὶν , οἱ τὰς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμ-
 βάλλοντες εἰς τὰς ὄχλους . Ἀλλ' ὥσπερ αἰ-
 εὶ ἀπρᾶκτι αὐτῶν αἰ κακῇ γλῶσση ἐχρόντο ,
 καὶ γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσθον , ἐδὲν πλε-
 ον ὠφλίσκανον , καὶ νῦν ἴσθι ὅτι οὐκ ἄ-
 πρᾶκτοι μόνον , ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κακῷ
 σφισίη

nec minus hostium, potentes esse vellemus. Sed neq; mutabilem me in studiis, neq; erga vos amicos, neq; minus aduersus hostes me animaduertisse aliquis dixerit, quibus omnibus à puero huc vsq; iisdē vtor, vnico Sophocle excepto. Aduersus enim hunc solum norunt me forsan non similiter semper adfectum fuisse. Quem nimirum ego nunquam odi, semper demiratus sum: sed non similiter semper amaui. Sed illum contentiosorem quendam olim ratus suspicabar, sed postea lites solui cupientem promptissimè in amicitiam meam recepi. Et ex quo inter nos tempore conuentum est, nos inuicem amamus, & amauius. Qui verò sæpius nobis suspicientes incusserunt, quasi alteri odio essemus: alterum si quid plus haberet venerantes, reprehensi sumus. Et nunc optime Cephisiphon noui quod hi sint qui de nobis sermones in populo ferunt. Sed quemadmodum semper illorum male linguæ sine effectū sunt, & nihil amplius, quàm risum & odium lucratæ sunt: Et nunc scito, quod non inefficaces solum, sed sibi etiam damno h s futura

ΘΕΑΝΟΥΣ.

ἔφισιν ἔσονται. . Σὺ μὲντι εὖ ποιῆς πρὸς τῶν
 ἡμῶν γράφων, ἐπειδήπερ οἶε ἡμῶν διαφέ-
 ρειν. Ἀλλ' ὥστε εὖ ποιῆς γράφων, ὥτως ἀ-
 δικαῖον φήσμεν αἰ ἡμᾶς ἀνελέγοντα ὑπὲρ αὐ-
 τῶν τῆς σὺν ἀξίους.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΘΕΑΝΟΥΣ.

ΕΤΒΟΥΛΗ.

Περὶ πικρῶν ἀνατροφῆς.

Ακῶ σε πρὸς παθὴν τρυφερώς ἄγειν. Ἐστὶ δὲ
 ἀγαθῆς μητρὸς, ἔχῃ ἢ πρὸς ἡδονὴν ὑπὸ μέ-
 λαι τῶν παίδων, ἀλλ' ἢ πρὸς τὸ σῶφρον ἀγα-
 γή. Βλέπει ἔν μὲν φιλέσσης, ἀλλὰ καλὰ ἀ-
 σῆς ἔργον ποιήσσης. Σωτρεφομένη γὰρ ἡδονὴ πα-
 σὶν ἀκαλάσως ποιεῖ. Τί γὰρ ἡδονῆν οἰστυνῆθαι ἢ
 δονῆς; Χρὴ ἔν, ὡ φίλη, τὴν τρυφήν τῶν παίδων
 μὴ διασπορῆν ἔχειν. ἡ δὲ διασπορὴ τῆς φύσεώς
 ἐστίν, ὅταν φιλήθονοι μὲν ταῖς ψυχαῖς, ἡδυπα-
 θεῖς δὲ πῶς σώμασι γίνωνται· καὶ τῆς μὲν φυγο-
 πόνοι, τῆς δὲ μαλακώτεροι. Δεῖ δὲ πρὸς τὴν φο-
 βερὰ γυμνάζειν πρὸς τρυφόμενα, καὶ λυπηθῆναι,
 καὶ πονῆσαι δεῖ, ἵνα μὴ τῶν παθῶν ἢ δόλα τέτων,
 καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς λιχνῶν, καὶ πρὸς τὰς πόνη-
 σιν, ἀλλ' ἵνα τὰ καλὰ πρὸ πάντων πρᾶ-
 σιν, ὧν μὲν δοξαζόμενοι, τῆς δὲ ἐμμένοντες.

καὶ δὲ

futurae sint. Tu autem rectè facis de illis nobis scribens, cum nostra interesse existimes. Sed velut rectè facis illa scribens, sic à te iniuria adfici dicam, si de illis non dignis hominibus contradixeris.

EPISTOLAE THEANVS.

EVBU LAE.

De liberorum educatione.

AVdio te liberos tuos delicatè educare. Est autè bonæ matris, nō vt ad voluptatē liberis omnia pcuret, sed vt ad temperantā deducat. Vide ergo, ne tam amātis, quā adulātis matris opus facias. Nā voluptas vnā cum pueris educata luxuriosos reddit. Quid enim dulcius iunioribus cōsuetā voluptate? Decet ergo, ô amica, educationē liberorū peruectionē nō habere. Naturæ autem peruersa est, cum animis voluptuarii, corpore autē delitiosi euadunt: & hoc quidē labores fugāt, illis autē molliores fiant. Oportet autem in terribilibus liberos exercere, siue dolere aliquid, siue laborare oporteat, ne horū adfectuum mancipia, & circa voluptates gulosi, circa labores tardi sint: Sed vt honestatem præ omnibus colant, vt ab illis abstineant, his autem immorentur.

ἔδ' ἐπλησμονικὰ μὲν τῆς τροφαῖς , πολυτε-
 λῇ δὲ τῆς ἡδοναῖς , ἀκράτα δὲ τῆς ἀνέδην
 ποιηταῖς αὐτὰ ποιεῖν· καὶ παῦ μὲν λέγειν, πᾶν
 δὲ ὀπιτηδῶειν ἑᾶται . Ἐν δὲ φοβημένην
 μὲν ἦν κλαίῃ , φιλοψυχμένην δὲ ἵνα γελᾷ,
 καὶ σε κακῶς ἔπει γελῶσαι· καὶ τῆ μὲν θέρ-
 ρας ψυχῇ, τῆ δὲ χαιμῶν καῦμα παρέ-
 χεται, καὶ πολλὴν χλιδὴν, ὧν οἱ πενιχοὶ γε παῖ-
 δες ἔδειος πειρῶνται, καὶ τρέφονται μὲν ῥᾶον,
 αὐξάνονται δὲ ἔχ' ἥσον, ἀλκιναὶ δὲ ὥσθ'
 πολὺ κρείσσον . Σὺ δὲ οἷον Σαρδαναπάλξ
 γονὴν πηγὴν τὰ τέκνα, τὴν ἰὼν ἀρρένων φύσιν
 θρύπτουσι ταῖς ἡδοναῖς . τί γὰρ ἂν πιήσῃ τις
 παιδίον, ὃ ἂν μὴ ἄξιον φάγῃ κλάει, καὶ
 ἑσθίῃ τὰ τερπνὰ τῶν ὄψων ζητεῖ, καὶ καῦ-
 μα παρέχεται, καὶ ψυχῇ πωματίζει, καὶ
 ὀπιτιμὰ τις ἀντιμάχεται· καὶ μὴ πρὸς ἡ-
 δονὴν ὑποηρετῇ λυπεῖται, καὶ μὴ μα-
 αῖται δυσκολαίνει, καὶ κακοχολᾷ πρὸς
 ἡδονὴν, καὶ βαταλίζεται πειραζόμε-
 νον ; Ἐπιμελῶς δὲ, ὦ φίλη εἰδύα,
 ὅτι

Nec illos alimentis adimpletos, aut voluptatibus sumtuosos, aut turpibus lufibus luxuriosos facere oportet, & omnia dicere aut omnia sectari permittere. Porro pertimescis cum illa fleuerint, das operam ut rideant, si nutricem pulset, aut tibi maledicat, rides, æstate ipsi frigus, hieme calorem præbes, multamque mollitiem, quorum pauperum liberi nihil experiuntur, & facilius tamen nutriuntur, nec minus crescunt, & longè melius valent. Tu verò tanquam Sardanapali fœtum nutris tuos liberos, & musculorum naturam voluptatibus emollis. Quidnam enim aliquis ex illo puero fecerit, qui nisi citò satis comedat flet, & si comedat delicatiores cibos querit, si calor sit, frangitur, si frigus, torpescit, si quis increpet, repugnat, & si quis non omnia ad voluptatem administret, dolet, & si non comedat, indignatur, & male in voluptatibus otatur, & vndique circumductus delicatè ac molliter viuit? Tu verò probè hoc scias, ô amica, quod pueri in deliciis

ΘΕΑΝΟΥΣ.

ὅτι πάντα λῶνται τῷ παιδίῳ, ὅταν ἀκμάσῃ πρὸς
 αἰδρα ἀνδράποδα γίνεται. τὰς τρυφὰς ἡδονὰς
 ἀφαίρει, καὶ τὴν τροφὴν μὴ αὐστηρὰν, μὴ τρυ-
 φερὰν ἔγω πιῶσαι, καὶ ἐῷσαι ἐς λιμὸν καὶ
 δ' ψυχὴν ἐνεγκῆν, ἐν καὶ ψυχῇ, καὶ θάλα-
 σσῃ καὶ αἰδῶ τὴν ἀπὸ τῶν σωηλικίων ἡτῶν ἐ-
 πισατῶν. οὕτω γὰρ καὶ γυμναστικὰ εἶναι συμ-
 βαίνει τῷ κατὰ ψυχὴν ἀνατινόμενα. οἱ γὰρ
 πόνοι, φίλη, προσωπευφαί ἵνες πῶσιν
 οἱσι πελειωθισμένης δρετῆς, αἷς ἐμβαφέντες
 ἀποχρῶντως, πλὴν τῆς δρετῆς βαφίῳ οικειό-
 τερον φέρουσι. βλέπει ἔν, φίλη, μὴ κα-
 θάπερ τῶν ἀμπέλων αἱ κακοτροφόμεναι τὴν καρ-
 πὸν ἐλλείπουσι, καὶ ὑπὸ τῆς τρυφῆς οἱ παῖ-
 δες ὑβρεως καὶ πολλῆς ἀχρεϊότητ' ἀκακίαν
 γυμνήσωσι.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΗΣ:

Πρὸς πλὴν ζηλοτυπῶσαν παραμυθική:

Η κεν πλὴν τῆ ἀνδρὸς σε ᾤξαινοίαν, ὅτι τὴν
 ἱταίραν ἔχει. σὺ δὲ, ὅτι ζηλοτυπῆς
 αὐτὴν. ἐγὼ δὲ, ὦ φίλη, πολλὰς ἐγνω-
 κα τῆς αὐτῆς νόσας. Θηρεύονται γὰρ
 ὡς εἰσὶν ὑπὸ τῶν γυναικῶν τέτων.
 ἐκα-

deliciis habiti, si ad virilem ætatem peruen-
nerint mancipia euadant. Aufer ergo hu-
iusmodi delicias, & educationem austeram,
non adeò delicatam effice, & famem & si-
tim experiri permitte, quin etiam frigus, &
calorem, & pudorem apud æquales, & præ-
ceptores. Sic enim etiam natiua sæpe eua-
dunt, quæ contra naturam excitata & au-
cta sunt. Labores enim, ô amica, adstrin-
gunt quasi pueros ad perficiendam virtutē,
quibus imbuti sufficienter virtutis tincturā
familiarius proferunt. Caue ergo, ô amica,
ne quemadmodum vitium, quæcunque
malè educantur, fructus relinquunt, etiam
pueri tui ob delitias, contumeliarum, &
nullius bonæ frugis malitiam proferant,

NICOSTRA TAE.

*Ad Zelotypiā laborantem Conso-
latoria.*

A vdiui de mariti tui insaniā, quod mere-
tricē habeat, tuq; illū Zelotypiā profe-
quaris. Ego verò, ô amica, multos eodem
morbo laborantes noui. Captantur enim,
vt verisimile est, ab hisce mulieribus;
& possi-

καὶ κατέχονται , καὶ οὐκ ἔχουσιν ἔτι . Σὺ
 δὲ ἄθυμα ἔῃ , καὶ νύκλια , καὶ καθ' ἡμέραν
 ἐσθλὰ μοιναῖς , καὶ μηχαναῖς ἢ καὶ αὐτῶν . Μὴ
 σὺγε , ὦ φίλη . Γαμετῆς γὰρ δρετὴ ἐστίν ,
 ἔχῃ ἡ ὄψαθήρησις ταιδρὸς , ἀλλ' ἡ συμπε-
 φορεῖ . Συμπεφορεῖ δὲ ἐστὶ τὸ φέρειν ἄγνοι-
 αν . ἔῃθ' ἑταῖρα μὲν πρὸς ἡδονὴν ὁμιλῇ· γαμε-
 τῇ δὲ πρὸς τὸ συμφέρειν . Συμφέρειν δὲ κα-
 κῶς κακὰ μὴ μίσγειν , μηδὲ ὄψανα ὄψα-
 νοῖαν ἐπάγειν . Ἔνια δὲ ἀμαρτήματα , Φί-
 λη , ἐλεγχόμενα μὲν ὅτι πλέον ἐρεθίζονται,
 σιωπώμενα δὲ παύεται μᾶλλον . Ὡς τὸ
 πῦρ ἡσυχία φασὶ σβέννυσθαι . Ἐὰν δὲ βε-
 λόμενόν σε λεληθέναι δοκεῖν ἐλέγχουσαι , ἀ-
 φαιρήσεις τὸ ὄψακάλυμμα τῶν παύσεως , καὶ
 φανερώς ἀμαρτήσεται . Σὺ δὲ τὴν Φιλί-
 αν ἡγῇ τῶν ἀνδρῶν , οὐκ ἐν τῇ καλοκαγα-
 θία . Τῶν γὰρ ἡ χωρὶς τῆς κοινωνίας . Νό-
 μιζε ἔνθα πρὸς μὲν τὴν ἑταῖραν ῥαθυμήσονται
 πρὸς ἑαυτὰς ἐκείνον· οὐδὲ συμβιώσονται παρῖναι καὶ
 σὲ μὲν φιλεῖν κατὰ γνώμην . ἐκείνην δὲ τῷ πάθει .
 Βραχὺς δὲ ὁ τέρας καρὸς . Ἀ' μα γὰρ ποτε ἔχει καὶ
 κόπον , καὶ παρίσταται ταχὺ , καὶ παύεται .
 Ὀλίγη

& possidentur, mentemque non habent. Tu vero tristis propterea es diebus & noctibus, & iniquo animo illud fers, & moliris aliquid contra ipsum. Non ita ô amica. Coniugis enim virtus est non viri custodia, sed tolerantia. Tolerantia autem est stultitiam proferre. Dein cum meretrice ob voluptates conuersatur, cum coniuge propter utilitates. Utilitas autem ne malis mala misceamus, nec vni stulticiæ stulticiam aliam super inducamus. Quædam enim peccata ô amica, si reprehendas magis irritas, sin sileas, citius sedantur, non secus atque ignis quiete extinguitur. Quod si illum qui te latere peccans velle videtur reprehendas, adfectus velamen abstuleris, & aperte ac palam peccabit. Tu verò amicitiam viri non in probitate sitam existima: hoc enim etiam extra consuetudinem consistit. Statue igitur ipsum quidem ad meretricem segnem accedere, tibi verò ut tecum viuatur adesse: & te quidem ex ratione diligere, illam ex adfectu. Breue verò huius tempus, similiter etiam olim satietatem habet, & cito apparet, ac desinit.

I

Per

ὁ λιγοχρόνιος γὰρ ὁ παρὸς ἐστὶ πρὸς ἐταίρους ἀνδρά-
 ῃ σφοδρὰ κακῶ . Τί γὰρ ἐστὶ μαλαιότερον ὀπιθυμί-
 ας ἀπολαύσεως ἀδίκῃ ; Διὸ καὶ μεῶν τὸν βίον , καὶ
 διαβάλλον τὸ ὄσχημον αἰσθάνεται ποτε .
 οὐδὲς γὰρ ὀπιμένει φρονῶν αἰστανρέτω βλάβῃ .
 καλέμεν ὅτι ἐν ὑπὸ τῶν πρὸς σὲ δικαίων , καὶ
 τὰς περὶ τὸν βίον ἐλοπίώσεως ὁρῶν , αἰσθάνεται
 ποτὶ σε . καὶ τὴν ἀπὸ τῆς καταγνώσεως ὕβριν
 καὶ φέροντα καὶ μετὰ γίνεσθαι . Σὺ δὲ φίλη ,
 ζῆθι καὶ ἐταίρους ἀποκρινόμενη , τῇ μὲν εὐταξίᾳ
 πρὸς τῶν ἀνδρῶν διαφρασαι , τῇ δὲ ἐπιμελείᾳ
 πρὸς τὸν οἶκον . τῇ δὲ σωμαλλογῇ περὶ τὰς χρω-
 μέας . τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ περὶ τὰ τέκνα .
 οὐ ζηλοτυπήτειν ἐν σοι πρὸς ἐκείνην . Πρὸς
 γὰρ τὰς ἐναρέτους ἐκτείνειν τὸν ζῆλον καλόν . ἐαυ-
 τὴν δὲ παρεκτείνειν ἐπιτηδείαν ταῖς διαλλαγαῖς .
 τὰ γὰρ καλὰ ἦν , καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄνοιαν
 φέρει , φίλη , ἐμόνης καλοκαγαθίας ἔργον
 ἐστὶν ἡ πρῆξις . ταύτῃ γὰρ καὶ δυνατὸν ἀνδρὸς ἐξ-
 εἶναι κατὰ πρῆξιν γυναικί , καὶ πρῆξιν ἀνδρὶ
 ὄν , ἢ φεραπείην τὸν ἐχθρόν . κατάρωμεν ὅτι
 ἐν ὑπὸ σὲ μᾶλλον αἰσχύνομεν . τάχιον δὲ δια-
 λαγνῶναι θελήσει . Προσπειθέσθαι δὲ φιλοσοφί-
 ας σωματικῶς τὴν ἀδικίαν τὴν εἰς σε . κατὰ τοῦ
 δὲ τὴν προσωπὴν ὅτι τῷ βίῳ , καὶ πρῆξιν τῆς σο-
 φίας λαμβάνειν τῆς πρὸς αὐτόν . ὥστε δὲ
 αἱ κακοπαθεῖσαι τῷ σώματι ἡδοναίαι τὰς
 ἀναπνέου-

Per tempus enim apud meretricē breue ad-
modū est vir nō prorsus malus. Quid enim
vanius est cōcupiscentiā, q̄ iniustā re p̄frui-
tur? Nā p̄pterea & se & suā vitā īminuere, &
honestā famā atterere olim sentiet. Nemo
enim sapiēs in damno per se cōtracto p̄seve-
verat. Tuā ergo iustitiā reuocat⁹, & vitæ suæ
iacturā intuitus te quōdā sentiet, & cōtētus
cōtumeliā nō amplius sustinere valēs, breui
resipiscet. Tu verò ô amica, viue nō meritri-
cibus assimulata sed ab illis differēs mode-
stia erga virū, diligētiā in domo, iustitiā erga
illas q̄ tecū cōuersantur, amorē erga liberos.
Nō ergo Zelotypiā illā prosequere. Nā ad o-
ptimos æmulationē extēdere pulcrū est, sed
te cōciliationi viri cōmodā exhibe. Nā ho-
nesti mores etiā apud hostes beneuolētiā
referūt ô amica, & honor soli⁹ probitatis o-
pus est. Hāc n. ratione viri imperiū, q̄ femi-
nā sustinere æquum est, potius in honore
habere, quam hostem venerari poteris. De-
testatus igitur à te maiori pudore afficietur,
& citius tibi reconciliare cupiet: & maio-
re adfectu te amabit, iniustitię conscius, su-
amque vitam attentius perpendens, & tui
erga se amoris documentum capiens. Que-
madmodū verò malæ coporis adfectiones,
i 2 requiem

Θ Ε Α Ν Ο Υ Σ

ἀναπαύσεις · οὕτως αἱ διαφοραὶ τῶν φίλων
 οἰκιστέρας τῆς Διαλλαγῆς φέρουσι . Σὺν δὲ καὶ τῇ
 βελᾶματι τῆ παύσεως ἀντίηται · νοσῶντες γὰρ
 ἐκείνους καὶ σὲ πῶς καλεῖ νοσεῖν τῆς λύπης,
 ἔαμαρτάνοντος πρὸς τὸ δ' αὖτε χημον , καὶ σὲ πρὸς
 τὸν κόσμον ἀμαρτάνειν , καὶ καὶ αὖτε βλάπτοντος τοῦ βί-
 ον , ἔσὲ καὶ αὖτε βλάπτοντος τοῦ συμφύρου · ἀφ' ὧν ἔπειτα αὖ-
 τὸν σωτὴρα ἔχου δοξάζεις , καὶ καλεζομένη ἐκείνου , ἔσὲ
 αὐτῷ καλεῖσθαι ἐγὰρ καὶ ἀφεμένη παρὰ σὲ , ἐ-
 πὶ τῇ ἄρᾳ πηραμένη ἀνδρὸς τῆς πρὸς τὴν ἀπαλ-
 λαγῆσαι · Καὶ ἐκείνῳ ἀμαρτή , τὴν ὁμοίαν
 πάλιν ἄλλῃ · Οὐ φορητὴ γὰρ ἵεαις χη-
 ρεία · ἢ μόνῃ μιν αἰς ἀπὸ ἀνδρὸς οἰόντες ἄλυσ-
 ῃ ἀλλὰ ἀμελήσεις τῆς οἴκου , καὶ κατὰ φθι-
 ρεῖς τὸν ἄνδρα · Ἐπιδύνει ἄρα εἰς σω-
 διασμένην τὴν βλάβην . ἀλλ' ἀμυνῇ τὴν ἐπι-
 ραν ; Παραστήσῃ σὲ φιλατημένη · καὶ
 ἀμυνῇ , μάχιμός ἐστιν ὅτε ἐρυθριῶσαι γυνή .
 Ἀλλὰ καλὸν ὁσημέραι μάχεσθαι πρὸς τὸν ἄνδρα ;
 Καὶ ἢ πλεον ; Αἱ γὰρ μάχαι καὶ λοιδορίαι τὴν
 μὲν ἀπολασίαν ἔπαισσι , τὴν δὲ Διαφορὰν
 ταῖς περὶ τῶν αἰσῶν αὔξουσι . Τί δὲ βελᾶσι ἢ καὶ
 ἐκείνους

requiem ineundam efficiunt : Sic etiam amicorum differentia firmiores secum reconciliationes adferunt. Tu verò consilia ipso adfectui præpone. Nam ægrotante illo adfectu te quoque dolore suo ut ægrotes inuitat, & si ille aliquid præter decorum peccauerit, te quoque præter decorum peccare, & si ille vitæ officiat, te quoque illud quod vtile est, impedire. Quibus eiusdem ordinis cum ipso esse videris, & ipsum puniens temetipsam punire. Etenim si ipsum relinquens alio migraueris, alius nimirum viri periculum facies, à priore alienata : & si ille consimiliter peccauerit, rursus alius. Nam viduitas à iuuentis non facile perfertur. An sola à viro aliena manebis ut iniugata? Sed domum tuam negliges, & virum tuum perdes? Calamitosa sane vita damnū tuum compensabis. Sed meretricem punies? Sed illa sibi cauens tibi resistet, quamuis eam punias, nam quæ est sine pudore mulier pugnax est. At pulcrum est, singulis diebus litigare cum viro? Quid tum postea? lites n. & calumniæ luxuriam non sedant, dissidium autem progressu temporis adaugent. Quid autem tanquam inimica contra ipsos

i 3 co nsili

ἐκείνης μὴ, Φίλη; ζήλοτυπίας κρατῆν ἢ τρα-
χωδία ἐδίδαξε δραμάτων ἔχου σωτάξιν,
ἐν οἷς παρηνέμησε Μήδεια. Ἀλλ' ὥπερ τῆς
νόστος τῶν ὀφθαλμῶν ἀπέχεν δὲ τὰς χεῖρας·
οὕτω καὶ σὺ τῆ πατρὸς χώριζε τὴν προαίτη-
σιν. Διακαρτερῶσα γὰρ ᾔττητον τὸ παῖδος σβέσις.

ΚΑΛΛΙΣΤΟΙ

Περὶ θεραπειῶν προσείας ὑποθετικῆς.

ΤΑῖς νεωτέρας ὑμῖν ἢ μὲν ἐξουσία παρὰ τῶ
νόμου δέδοται τῶν οἰκετῶν δεῖχεν ἅμα τῶ
γῆμαδαι. Ἡ δὲ διδασκαλία παρὰ τῶν πρεσ-
βυτέρων ἀπαντᾶν ὀφείλει περὶ τῆς οἰκονομίας αἰ-
ετῶν ἐκείνων. Καλῶς γάρ ἔχει παρὰ προ-
μαρτυρίαν, ἢ μὴ γινώσκεται, καὶ τὴν συμβα-
λὴν οἰκιοπότην τῶν πρεσβυτέρων ἡγεῖσθαι. τῆ-
στις γὰρ περὶ νεοτεροφῆσθαι δὲ νέαν ψυχὴν. Ἀρ-
χή δὲ ἐστὶν οἴκου πρῶτη γυναιξὶν δεῖχεν θεραπει-
ῶν. Ἐπεὶ δὲ, ὦ Φίλη, μέγιστον ὅτι δαλὸς
δύνοια. αὐτὴ γὰρ ἐκ συναγοράζειται πῶς σώμα-
σιν ἢ κτήσις. Ἀλλ' ἐξ ὑστέρου γινώσκον αὐτὴν
αἱ σινετὲς δεσπόται. Διὰ δὲ χρῆσις αἰ-
τία τῆς, ἵνα μήτε διὰ τὴν κόπον κά-
μνωσι, μήτε ἀδυνατῶσι διὰ τὴν ἐνδειαν.
Εἰσὶ γὰρ ἀνθρώποι τῇ φύσει. Ἐνιαὶ δὲ κέρ-
δος τὸ ἀκέρδεον ἡγῶνται τὴν τῶν θεραπει-
ῶν κακῆσθαι. βαρύνεται μὲν τοῖς ἔργοις.

εὐφροσύνην capis? Zelotypiā cohibere Tragoedia docet quæ Dramatum ordinē continet, in quibus Medea peccauit. Verum quemadmodum ab oculorum morbis manus remouendæ sunt: ita tu quoq; adfectuum imperium remoue. Si enim æquo animo tuleris, facilius adfectum illum extinxeris.

C A L L I S T O E.

De Imperio in famulas Aahortatoria.

Iunioribus nobis illa ex legibus potentia conceditur, vt simul nupsimus, familiæ imperemus. At doctrinā à senioribus profecta, de domo rectè administranda, quam illi semper inculcant comitari debet. Rectè enim se habet, vt prius discantur, quæ quis ignorat, & parentum consilium optimum censeatur. Cum his enim animā iuuenem tanquam virginem simul enutrirī oportet. Primum autē matronarū in domo imperiū in famulas. Est verò maximū in seruitute, ō amica, beniuolētia. Hęc enim possessio nō vna cū corporib⁹ emitur, sed postērius illam benigni domini generāt. Iust⁹ verò vsus hui⁹ ipsi⁹ causa, vt neque labore defatigētur, nec obgestatē nō possint. Sūt enī natura homines. Quēdā verò lucrū cēsent q̄ est dānosissimum, si ancillas miserrimè habeant, ipsas &

ὑποσσελλόμεναι δὲ τῶν ὀπιτηδείων· Εἴτε ὀβο-
 λιμαῖα κέρδη περιπίεσθαι μεγάλοις ζημιῶντας
 τιμῆμασι δυσνοίαις καὶ ὀπιβλαῖς κακίαις.
 Σοὶ δὲ περὶ χειρὸν ἔστω τὸ μέγεθος τῶν σιλήων
 πρὸς τὸν δεξιὸν τῆς ἐλευργίας τοῖς ἐφ'
 ἡμέραν πόνοις, καὶ πρὸς μὲν πᾶσι δίκαιον
 ἔστω. Πρὸς δὲ τὰς ἀξίας τὸ σὺ πρέ-
 πον, ὃ τὸ ἐκείναις συμφέρον, ἐξυπηρετητόν.
 Τιμᾶν μὲν γὰρ δεῖ θεραπεύοντας τὴ κατ' ἀξίαν.
 Τὸ μὲν γὰρ ὥμῶν ὅσα οἴσῃ τῷ θυμῷ χάριν· Τὸ
 δὲ μισοπίνηρον ἔχει ἥτιον ὁ λογισμὸς βραβύει.
 Εἰ δὲ ἡ ὑπερβολὴ τῆς κακίας τῶν θεραπα-
 νῶν ἀκίνητον ἢ, ἐξορισεὶν μετὰ πράσσεως, τὸ γὰρ
 ἀλλότριον τῆς χρείας ἀλλοτρίεσθαι καὶ τῆς κυρί-
 ας. Ἐς αὐτὴν οὖν γνώμη τῆς ἐξουσίας, καὶ ἡ
 γνώση τὴν μὲν ἀληθῆς τῆς ἀμαρτίας πρὸς τὴν
 καταγνώσεως δίκαιον· Τὸ δὲ τῶν ἡμαρτημέ-
 νων μέγεθος πρὸς τὴν κατ' ἀξίαν τῆς ἐλευσε-
 ως. Δεωποτικὴ δὲ καὶ ἡ γνώμη χάρις ἐφ' ἡμαρτη-
 μένης ζημίας ἀπαλλάττει· οὕτω δὲ τὸ πρέ-
 πον ὅτι τῆς οἰκείας τρόπος διαφυλάσσει. Ἐ-
 ναι γὰρ, ὦ φίλη, ὑπὸ ὁμότητι καὶ μασιζέ-
 σι τὰ τῶν θεραπανῶν σώματα, θηριόμεναι διὰ
 ζῆλον, ἢ θυμὸν, οἷον ὑπομνηματογραφούμεναι
 πᾶσι

operib⁹ aggrauātes, & de rebus necessariis iis demētes. Inde cū aliquot obulorū lucrū sibi adq̄suerūt, magnis rursus dānis adficiūtur, maliuolētiā, & insidiis ancillarum pessimis, Tibi vero cibarium mensura in promptu sit ad lanificii numerum laboribus in singulas dies. Et ita quidem circa Diætā. In confusione verò operum in domo, quod te deceat, non quod illis vtile est comparandum est. Nam ancillas pro delicto cōdignè castigare oportet. Nam crudelitas nullam ex animo gratiam reportat, contra malos odisse nihilominus ratio gubernat. Quod si excessus malitiæ in ancillis prorsus immutabilis sit, venditione exterminanda est. A quācunque enim ministeria aliena sunt, eadem etiam à dominā suā alienetur. Esto verò tibi huius principale hoc indicium, secundum quod veritatem peccati, & condemnationis iustitiam cognoueris, & peccatorum magnitudinem, & quā illa pānā merito adficientur. Nam herilis imperii gratia excessu poenæ perit. Sic verò decorum in domesticis moribus obseruabis. Quædam enim, amica, ex crudelitate etiam famularū corpora flagellant, ita præ zelo & irā efferatæ, quasi commentantes

τιὸ ὑπερβολὴν τῆς πικρίας . Αἱ μὲν γὰρ
 ἀνηλώθησαν χρόνῳ διαπονούμεναι . αἱ δὲ φύ-
 γη τιὸ σωτηρίαν ἐπορεύσατο . τινὲς δὲ
 ἐπαύσαντο τῷ ζῆν αὐτοχρεὶ θανάτῳ μεταστῆ-
 σαι . Καὶ λοιπὸν ἡ τῆς διαπόινης μόνωσις ὀ-
 δυρομένης τιὸ οἰκίας ἀβυλίας ἔρημον μετέ-
 νειαν ἔχει . Ἀλλ' , ὦ φίλη , ἴσθι μυχμέ-
 νη τὰ ὄργανα , ἀφανῆ μᾶλλον αἰσιμένα . Ἐκ-
 ρήπεται δὲ μᾶλλον ἴπιτινόμενα . Καὶ γὰρ ἴπι
 τῶν θερραπηνῶν ταυτίν . Ἡ μὲν ἄγαν ἀνεσις
 διαφωτίαν ἐμπιῶσαι τῆς πειθαρχίας . ἡ δὲ
 ἴπιτασις τῆς ἀνάγκης ἀλάλυσιν τῆς φύσεως,
 καὶ ἴπιτέτα δεινότην,

Μέτρον δ' ἴπι πῦσιν ἄριστον.

ΜΕΛΙΣΣΑ ΚΛΑΡΕΤΑΙ.

Αγτομάτως ἐμοὶ φαίνεται πλείονα τῶν κα-
 λῶν ἔχην . τῷ γὰρ ἐσπεύδασμένως ἐξέ-
 λεν τί ἀκῶσαι περὶ γυναικὸς ἀκροσμίας,
 καλὰν ἐλπίδα διδοῖ , ὅτε μέλλεις πολιῶ-
 σαι κατ' ἀρετῆν . Χρὴ ἔν ται σὺ φρονα,
 καὶ

in excessum acerbitatis. Aliæ enim famulæ
 lōgi tēporis seruitio omnino cōsumptæ sunt,
 aliæ fuga salutem sibi quæsiuerunt, quæ ve-
 rò viuere desierunt sua manu morte illata
 hinc migrantes, denique domina ita de-
 relictæ suam stultitiam postmodo deplo-
 rans vanam poenitentiam habet. Verum
 tu, ô amica, instrumenta Musica imitari
 moneris, quæ remissa magis sonant, in-
 tensa autem magis franguntur. Eodem
 modo circa ancillas se habet, vbi nimia re-
 missio in obsequendo imperio dissonan-
 tiam parit, & nimix necessitatis intensio
 naturæ dissolutionem. Nimirum hic il-
 lud considerandum est:

In re modus optimus omni.

MELISSA CLARETAE,

PER temetipsam plurimam mihi pulcra
 habere videris. Nam eo quod
 tanto studio de vero matronæ ornatu
 aliquid audire cupis, pulcræ de te
 spem exhibes, quod in virtute consene-
 scere cupias. Decet ergo prudentem
 & libe-

Ἐλευθέραν τῷ κατὰ νόμον ἀνδρὶ ποτὴν μὲν ἀσ-
 χία κεκαλλωπισμέναν, ἀλλὰ μὴ πολυπλῶς.
 Ἡμεῖς δὲ τὰ ἰσθᾶπ λευκεύμενα, καὶ καθάρ-
 ιον, καὶ ἀφελῆ, ἀλλὰ μὴ πολυτελῆ καὶ περὶ σόν.
 Παραίτητον γὰρ αὐτὰν τὴν Διευγῆ, καὶ
 Διαπόρφυρον, καὶ τὰ χρυσόπασα τῶν ἐνδυμά-
 των. Ταῖς ἐταίραις γὰρ ταῦδε χρήσιμα πο-
 τὴν τῶν πλειόνων θήραν. Ταῖς δὲ ποθ' ἕνα
 τὴν ἰδίαν διαρυσσάσας γυναικὸς κόσμος ὁ τρέ-
 πῳ πέλει, καὶ ἔχαι σολαί. Εὐμορφον
 γὰρ τὴν ἑλευθέραν ἀδέσχη τῷ αὐτᾶς ἀνδρὶ
 ἀλλ' ἐταῖς πλησίον. Ἐχοις δ' ἂν ἴππ' τᾶς
 ὀψιῳ ἐρύθημα μὲν Σαμείον αἰδῶς ἀπὸ Φύκε-
 ρ. Καλοκαγαθίαν δὲ καὶ κοσμιότητα, καὶ
 σωφροσύνην ἀντὶ χρυσῷ, καὶ σμαράγδω.
 Οὐ γὰρ εἰσὶν τὰς ἰσθᾶτῳ πολυτέλειαν φι-
 λοκαλεῖν δὲ τὴν γλιχομένην τὰς σωφροσύνας,
 ἀλλ' εἰς τὴν εἰκονομίαν τῷ οἴκῳ. Ἀρέσκειν δὲ
 τῷ αὐτᾶς ἀνδρὶ Ἰππιτελείας ποιεῦσαι τὰς ἐκ-
 τὴν θελήσας. Αἱ γὰρ τῷ ἀνδρὶ θελήσας
 νόμῳ ἐφείλει ἀρετῳ εἶναι κοσμία γυναι-
 κίς, ποθ' ὅν χρη βιῶν αὐτάν. Νομίζειν δὲ
 ποτὴν ποτενὴν ἐχθρῇ ἅμα αὐτᾶ καλλίσαν, καὶ
 μεγίσταν τὴν Ὀταξίαν. Πιστεύει γὰρ χρη
 τῷ τὰς ψυχὰς κάλλειτε καὶ πλεονῶ μάλ-
 λον, ἢ τῷ τὰς ὀψιῳ καὶ τῶν χρημάτων.
 Ταμεῖν

& liberam matronam suo legitimo viro mediocriter exornatam esse, sed non sumtuosè. Ut nimirum vestibibus alba & munda sit, & simplex, sed non sumtuosa, & nimia. Recusanda enim ipsi vestis pellucida, & in medio purpurea, & auro intexta indumenta. Meretricibus enim isthæc vtilia, ut plures illis venientur. Honestæ verò matronæ ad vnum & proprium maritum ornatus mores honesti sunt, & non stolæ. Decorum enim est matronam liberam suo marito placere, & non vicinis. Habeas verò in facie herbam Samiam, quâ faciem rubore pingas, verecundiam potius, quàm fucum, & probitatem, & venustatem, & temperantiam pro auro, & smaragdo. Illa enim quæ temperantiam sectatur, nō in sumtuosis vestibus ornatum quærere debet, sed in administratione domus, & suo viro placere, dum eius voluntatem perficit. Voluntas enim viri honestæ matronæ lex non conscripta esse debet, secundum quam ipsam vivere æquum est, & existimare dōtem secum optimam, & maximam esse allatam modestiam. Pulcritudini enim & diuitiis animi potius confidere oportet, quam faciei, & opum.

Has

ΘΕΑΝΘΥΣ

Τὰ μὲν γὰρ φθόνῳ, καὶ ἰῆσιν ὀφθαλμοῖς
ταῖς· τὰ δὲ μέχρι θανάτου πάρεσθαι ἐπιτρέφ-
μένα.

ΜΥΪΑ ΦΥΛΛΙΑΙ.

Γενομένα τοι ματρὶ παῖδων ἑὸν ὀφθαλμοῖς.
Τίθω μὲν ἐκλέξασθαι τὰς ὀπιτηθείσας,
καὶ κατάριον· εἴη δὲ καὶ αἰδήμονα, καὶ μηϋπνῶ
προσοικημένον, μὴ δὲ μῦθον μέγα. Αἱ τοι-
άδε γὰρ αὖ κείνοιο κρείσσεια ποτὶς ἐκτρέφειν ἐ-
λευθέρως παῖδας. Εἰς γὰρ δὴ γάλα τρέφι-
μονέχη, καὶ μὴ ταῖς πρὸς ἄνδρα κοίταις δι-
νίκατο πέλη. μεγάλα γὰρ μερὲς ἐν τῷ-
δε, καὶ πρῶτα, καὶ προκαταρκτικώτερά τις
ὅλαν τὰν βιοτὴν πέλει· ἐν τῇ τρεφοίσα ποτὶς
καλῶ τραφῆμεν· ποιήσει γὰρ πάντα κατὰ ἐν τῇ
ποτῆσει καὶ κατὰ τὸν ζῆλον τε καὶ μαζόν,
καὶ προφὰν δόμεν, μὴ κατὰ ἐπινδόν
ἀλλὰ μετὰ πνικτῶν πρηνείας. οὕτω γὰρ εἰς ὑγι-
ειαν ἄξει τὸ βρεφός. Μὴ ὅτε αὐτὰ γέλα
καθεύδεν νικῆται· ἀλλ' ὅπταν τὸ νεογνὸν ἀ-
ναπαύσῃ ἐρονέχει. ἔ μικρὸν γὰρ ἄκ-
τῷ παρ-

Has enim inuidia, & morbus adimit: Illa vero ad mortem vsq; in sua pulcritudine praesto sunt.

ΜΥΙΑ ΠΥΛΛΙΔΙ.

CVm liberorum mater facta sis, hæc te admoneo: vt nutricem eligas maximè idoneam, & mundam, & verecundam, nec somno, nec ebrietati deditam. Huiusmodi enim optima iudicetur liberorum liberis educandis: si lac adultum habeat, nec facile ad viri concubitum pelliciatur. Magna enim & prima, & euidentissima in hoc est portio ad totam vitam vt à nutrice in ipsa honestate enutriatur. Omnia enim honesta conuenienti tempore exsequetur, mammam autē, & vbera, atque alimentum det non inuita, sed cum beniuolentia quadam. Sic enim ad sanitatem infantem perducet. Nec cum ipsa dormire voluerit, cogat, sed cum infans quietis amore tenetur. Illud enim non mediocrem sanitatem
puero

τῷ πατρὶ προσπίσσι . Ἔσω δὲ μήτ' ὀργίλα ἕ-
 ϑενά , μήτε πρόγλωσσθ' , μήτε ἐν
 ταῖς τῶν σιτίων λήψεσιν ἀδίσφορθ' , ἀλλὰ
 τεταγμένα , καὶ σώφρων . Διωατῶν δὲ
 ὄντων μὴ βαρβαρθ' , ἀλλὰ ἑλληνίς . Ἀρι-
 στον , εἰάνχ' τῇ γάλακτι χρηστῶς πιμπλά-
 μενον τὸ νεογνὸν οὕτως εἰς ὕπνον τρέπηται . Ἀ-
 δεία γὰρ νέοις ἀνεσις , καὶ ὠκατέρσαςθ'
 ἀ τοιαύταις σίταις . Αἱ δὲ καχ' ἀπέραι δό-
 μεν χρὴ ἀπλυσάται . Οἶνω δὲ τὸ παράπαν ἀ-
 πέχεσθαι τῷ δυνάμιν ἰσχυρὰν ἔχειν , ἢ κατ-
 τὸ σπάνιον μετὰδιδόμεν τᾷ κράσει δόειλον γα-
 λακλῖῶδες . Ταῦ δὲ λεπτὰ μὴ ποιεῖν σιωέ-
 χῃ . Αἱ γὰρ τῶν σπαίων , ἐὼν κρεῖττων
 κράσις ἀμείνων . Κατὰ τὰ δὲ καὶ ἀρεῖπι-
 τὰδειθ' ἡλπε , καὶ ῥήγας ἔχων τὰν συμ-
 μετρίαν . Καὶ οἴκησις δὲ μήτε ἄγαν περικο-
 μένα , μήτε ἄγαν κατάστροφος . Οὐ μὲν ἀλλὰ
 εὐδωρ μήτε ἀποσκληρον , μήτε ὠσθραγωγόν .
 Καὶ σπαι-

puero adferet. Nec nutrix iracunda sit,
nec garrula, nec in sumendis cibis nullum
delectum habeat, sed ordinem in illo ser-
uet, & temperantiam. Et si fieri potest,
non Barbara sit, sed Græca. Optimum
etiam si lacte puerum rite satiatum, sic de-
mum ad somnum conuertat. Iucunda e-
nim pueris requies, & huiusmodi cibatio
digestu facilis est. Quæ ipsi danda est sim-
plicissima. Vino vero omnino abstinend-
um, eo quod validâ aliquam vim habeat,
aut parcè admodum cum lactè permistum.
Lauacra autem non continuo adhibenda.
Eorum enim rarus & temperatus vsus me-
lior. Adhibeatur etiam aër idoneus calo-
ris & frigoris habens aliquam symmetriam.
Domus porro nec vndique ventis exposita,
nec vndique tectis cooperta. Sed & aqua
nec austet animis, nec minus fluida.

K

Et

ΘΕΛΩΝΟΤΕ :

Καὶ ἐρωμὴ δὲ ὑπερχεῖα, ἀλλὰ πρὸς ἀνάγκην
 τῇ χειρὶ ἀσφαιρῶσι. Εἰ πᾶσι ἢ τέτις τὸ
 οἰκῆον ἀφύσις ὀπιτωθεῖ, ἀλλ' ὃ τὸ πολυπ-
 λές. Ταῦτε μὲν ἔνθ' ὀπι' τῷ κερύοντι ὅτι
 ἀρετῆον ὑπερχεῖα φαι. ὅτι ἐλπίδι ὀπι' αἰκίῃ φαι,
 ἢ καπνὸν ὑφαιρῶμενον γιγνομένης. οἷω δὲ
 σπλάμβανοντι ὑπερτῆς ἀγνώστῃ τῷ
 παγδοῦς αἰκίῃς. ὅτι ἐνδεχομένης
 καί ποτε αἰκίῃς κομῶμεν
 ὑπερμείας.

ΤΙΕΛΩΣ.

Et lectus nec durus nimis , sed ipsi
corpori congruenter accidens , In o-
mnibus enim natura non tam sumptuosita-
tem , quam quid sibi conueniat requirit.
Hæc igitur præsentia præscripsisse non alie-
num fuerit , spei nutrimenta , aut quæ ad il-
lum qui educatur , pertinent , Deo autem
in educatione pueri adiuuante , huius
admonitionis olim domesti-
cos fructus recipie-
mus.

F I N I S.

